

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VIII legislatura

Vuitè període

Sèrie C - Número 879

Dimarts, 22 de juny de 2010

Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música

PRESIDÈNCIA DE L'I. SR. PERE VIGO I SALLEN

Sessió núm. 6

S U M A R I

Compareixença

de Xavier Tauler Ferré, conseller delegat de Constructora Pirenaica (Copisa) (tram. 357-00472/08) p. 3

Compareixença

de Salvador Oller, vinculat a Letter Graphic, SL (tram. 357-00502/08) p. 15

Compareixença

de Jaime Lendínez, representant de la immobiliària Horencat (tram. 357-00483/08) p. 23

Compareixença

de Manuel Bertrand, president del Liceu i excomptador de l'Orfeó Català (tram. 357-00492/08) p. 29

Compareixença

d'Anna Morante, de l'àmbit de cessió d'espais del Palau de la Música, i Marta Bas, responsable de manteniment del Palau de la Música (tram. 357-00488/08) p. 40

Compareixença

de Cristina Junceda, Adriana Mata i Isabel Martínez, treballadores de l'àmbit de comunicació del Palau de la Música (tram. 357-00487/08) p. 49

Compareixença

d'Enric Fernández, funcionari de la Subdirecció General de Control d'Empreses i Entitats Públiques del 2002 al 2005 (tram. 357-00491/08) p. 54

NOTES

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

SESSIÓ NÚM. 6

La sessió s'obre a les deu del matí i onze minuts. Presideix el Sr. Vigo i Sallent. Assisteixen a la Mesa els lletrats Sr. Sol i Ordís i Sr. Domínguez García.

Hi són presents les diputades i els diputats Sr. Homs i Molist, Sr. Pujol i Ferrusola i Sr. Turull i Negre, pel G. P. de Convergència i Unió; Sr. Ferran i Serafini, Sra. Santos i Arnau i Sr. Terrades i Santacreu, pel G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi; Sr. Bosch Cuenca i Sra. Cabasés Piqué, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Sra. Olano i García i Sr. Rodríguez i Serra, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Sr. Pi i Noya i Sr. Postigo i García, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i Sra. De Rivera i Pla, Sr. Domingo Domingo i Sr. Rivera Díaz, pel G. Mixt.

Assisteixen a aquesta sessió el conseller delegat de Copisa, Sr. Xavier Tauler Ferré, acompanyat de l'advocat de Copisa, Sr. Joan Carles Savall Olivella; el representant de Letter Graphic, SL, Sr. Salvador Oller Quílez, acompanyat de l'advocada Sra. Judith Gener Creus; el representant d'Horencat, Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez; l'excomptador de l'Orfeó Català, Sr. Manuel Bertrand Vergés; la responsable de l'àmbit de cessió d'espais del Palau de la Música, Sra. Anna Morante Espech, acompanyada de la responsable de manteniment, Sra. Marta Bas Sintes; les treballadores de l'àmbit de comunicació del Palau de la Música Sres. Cristina Junceda Serrano, Adriana Marta Rana i Isabel Martínez Sánchez; el funcionari de la Subdirecció General de Control d'Empreses i Entitats Públiques, del 2002 al 2005, de la Generalitat de Catalunya Sr. Enric Fernández Ferrer.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de Xavier Tauler Ferré, conseller delegat de Constructora Pirenaica (Copisa), davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00472/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.
2. Compareixença de Salvador Oller, vinculat a Letter Graphic, SL, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00502/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.
3. Compareixença de Jaime Lendínez, representant de la immobiliària Horencat, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00483/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.
4. Compareixença de Manuel Bertrand, president del Liceu i excomptador de l'Orfeó Català, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00492/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.
5. Compareixença d'Anna Morante, de l'àmbit de cessió d'espais del Palau de la Música, i Marta Bas, responsable de manteniment del Palau de la Música, davant la Co-

missió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00488/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.

6. Compareixença de Cristina Junceda, Adriana Mata i Isabel Martínez, treballadores de l'àmbit de comunicació del Palau de la Música, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00487/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.

7. Compareixença d'Enric Fernández, funcionari de la Subdirecció General de Control d'Empreses i Entitats Públiques del 2002 al 2005, davant la Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música (tram. 357-00491/08). Comissió d'Investigació sobre les Irregularitats Detectades en la Gestió del Palau de la Música. Compareixença.

El president

Bé, bon dia a tothom. Obrim aquesta comissió d'investigació.

Compareixença

de Xavier Tauler Ferré, conseller delegat de Constructora Pirenaica (Copisa) (tram. 357-00472/08)

I ho farem amb la compareixença del senyor Xavier Tauler Ferré, conseller delegat de Constructora Pirenaica –Copisa–, que ve acompanyat del seu advocat, el senyor Savall. També se li ha fet avinent que té un primer torn per esclarir el que vulgui, per dir el que li convingui, i després passaríem ja a la intervenció dels grups.

Senyor Tauler...

El Sr. Xavier Tauler Ferré (conseller delegat de Constructora Pirenaica, Copisa)

Gràcies, senyor president. Il·lustres diputats, sóc conseller de Copisa des de l'any 2005, una empresa catalana, amb més de cinquanta anys d'història, que dona feina a 2.500 persones. Bàsicament, la nostra empresa està centrada en dues activitats. D'una banda, la branca que es dedica a fer manteniment i muntatges industrials, i de l'altra, la branca dedicada a la construcció de tot tipus d'infraestructures i d'edificacions. Els nostres clients són tant entitats privades com administracions públiques, ja siguin governs municipals, autonòmics o estatals. Treballem a tot Catalunya, però també per tot l'Estat espanyol. Tenim projectes a Portugal, a Holanda, al Marroc i a Romania. La nostra professionalitat, fruit de la feina i l'esforç de cada una de les 2.500 persones que formem l'equip, queda avalada per una llarga trajectòria i experiència.

En aquests anys, hem guanyat molts concursos, i clients de diferents sectors i colors polítics han confiat en la nostra seriositat i professionalitat. Dins de les adjudicacions que hem tingut, hi ha dues obres a l'edifici del Palau de la Música, ambdues amb una unió temporal

d'empreses amb Natur System, de la qual Copisa és accionista des de l'any 2006, i que són: la remodelació de les façanes històriques, obra de la qual l'UTE va resultar adjudicatària pel corresponent concurs convocat per un consorci format per la fundació Orfeó Català i Caja Madrid, l'any 2006, i la restauració dels interiors de la sala principal del Palau, obra de la qual l'UTE va resultar adjudicatària pel corresponent concurs públic convocat pel Ministeri de Cultura, l'any 2007.

Moltes gràcies i resto a la seva disposició per a les preguntes que creguin convenients.

El president

Moltes gràcies, senyor Tauler. Ara, doncs, serà el torn del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, i en el seu nom el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyor Tauler, per la seva compareixença; moltes gràcies per la seva exposició. Jo li haig de fer una sèrie de preguntes en base a l'objecte d'aquesta comissió i a l'abast d'aquesta comissió, no? Per tant, perdoni si..., allò que es diu col·loquialment «anar de cara al gra» o «anar de cara a barraca» en el tema que jo entenc que és l'interès d'aquesta comissió, no?

I, per tant, la primera pregunta seria si vostès tenen constància o vostès han participat i han utilitzat el Palau de la Música per pagar comissions d'obra pública a partits polítics.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, mai.

El Sr. Turull i Negre

No, mai. D'acord.

A vostès els han condicionat mai l'adjudicació d'alguna obra pública a Catalunya durant els governs de Convergència i Unió, a canvi que fessin, directament o indirectament donatius al partit o fundacions del seu partit?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, no, de cap manera.

El Sr. Turull i Negre

No, no, de cap manera.

Vostès han fet mai factures falses o certificacions falses per al Palau de la Música Catalana?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, en absolut.

El Sr. Turull i Negre

Vostès, en els darrers anys –quan el Govern tripartit 1 i Govern tripartit 2– han fet obra pública per a la Generalitat de Catalunya. Estan treballant vostès per a la Generalitat de Catalunya?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Hem seguit treballant, si fa o no fa, com quan treballàvem amb els altres governs.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies.

Vostès han finançat Convergència Democràtica de Catalunya?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, mai, en absolut.

El Sr. Turull i Negre

D'acord. Vostès han donat diners a fundacions?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Sí, efectivament.

El Sr. Turull i Negre

Em podria dir a quines fundacions...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Home, dins de la nostra responsabilitat social corporativa, fem aportacions a diferents entitats i institucions vinculades a la nostra cultura i territori, i en podríem donar bastants exemples; però jo els en puc citar alguns que em poden venir ara a la memòria, com la Fundació de l'Abadia de Montserrat, la Fundació Privada de Nens i Nenes amb Càncer, la Fundació Ulls del Món, la Candidatura de Tarragona 2017 per als Jocs del Mediterrani; també vam fer aportació, en el seu dia, al Fòrum Universal de les Cultures; altre tipus de patrocinis esportius, com al Club Joventut de Badalona, o a la Universitat Politècnica de Catalunya.

El Sr. Turull i Negre

A la Trias Fargas vostès també han...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

També hi hem fet aportacions.

El Sr. Turull i Negre

Em podria dir l'import de la Trias Fargas, si el té o...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Ara no el recordo exactament, però hem fet..., diversos anys hi hem fet aportacions.

El Sr. Turull i Negre

Els anys més cap aquí o més... Cap a quins anys?, no ho recorda?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Els últims, el 2006-2007 crec que va ser...

El Sr. Turull i Negre

Molt bé. Doncs...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Les aportacions crec que també han sortit a la premsa...

El Sr. Turull i Negre

Eh?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Han sortit a la premsa.

El Sr. Turull i Negre

No, si són..., si és públic, eh? Doncs..., i aportacions, aquestes, totes elles de manera absolutament legal com a patrocini d'una fundació?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Ho hem entès així sempre i ho hem entès dintre del que comentava abans, que estava dins de la nostra responsabilitat social corporativa.

El Sr. Turull i Negre

Molt bé. Dons, escolti, jo li agraeixo molt que ens hagi contestat. Crec que vostè ha estat molt clar, és a dir, no ha utilitzat mai el Palau de Música per finançar irregularment cap partit polític ni, per descomptat, per a Convergència Democràtica de Catalunya. Pel que ha dit també, no ha finançat regularment i de manera legal ni d'això Convergència Democràtica de Catalunya. Mai se l'ha condicionat, almenys, des dels governs de Convergència i Unió, per a l'adjudicació d'una obra pública, a fer cap mena de donació. Crec que vostè ha estat explícit.

En teoria, i ara això ja no va per vostè, no? En teoria, aquí s'acaba el tema, no? Però jo ja l'aviso que a partir d'ara, en les diferents intervencions, si no canvia el to d'aquesta comissió, del que estem acostumats tots aquests dies, doncs, és possible que vostè es vegi sotmès a una mena de tercer grau, la seva empresa, perquè vostè ha donat diners a la Fundació Trias Fargas, i això, ni els cinquanta anys d'història de la seva empresa que ens ha explicat, ni la de treballadors que la seva nòmina depèn de vostès, ni del prestigi que tenen per les obres que han fet, com que això a vostès els converteix en una mena de còmplices d'un eix del mal, doncs, ja veurà com ara, a vostès, se'ls començarà a fer un interrogatori, allò que se'n diu col·loquialment «un tercer grau». És el que està passant amb totes les empreses que vénen aquí. Però sàpiga també que no va per a vostès.

El que passa, que volent desprestigiar i volent assetjar Convergència Democràtica de Catalunya, els és igual el que es puguin emportar per davant. Ja portem moltes compareixences en què, d'una manera clara, d'una manera rotunda, les persones que compareixen aquí expliquen el que té a veure amb aquesta comissió, però com que amb això no n'hi ha prou, doncs, a partir d'aquí..., no sé avui on arribarem. En algunes empreses hem arribat molt lluny. Tampoc entenc per què, perquè no forma

part de l'objecte de la comissió, però ja veurà com, si no canvia el to...

Jo demanaria –i faig un prec, doncs, que ja portem una vintena de compareixences– que tothom se centrés en l'àmbit... Les nostres preguntes són directes, les nostres preguntes són diàfanes, però ens sap greu que, quan una resposta no agrada, doncs, a partir d'aquí valgui tot i a partir d'aquí s'intenti desprestigiar el que sigui.

Vostè ho ha explicat molt bé: són una empresa de cinquanta anys, han treballat per a tots els governs, per a tot tipus de color polític. Al que és l'àmbit i objecte d'aquesta comissió, crec que de manera més clara i diàfana vostès no poden contestar, però jo em temo el pitjor de les intervencions que seguiran a partir de la meua.

Jo només puc agrair-li, doncs, que vostè hagi comparegut aquí, que hagi parlat de manera tan explícita i tan clara, i lamentem que, amb aquest objecte d'assetjar Convergència Democràtica de Catalunya, hagin d'utilitzar gent que, en uns moments com els actuals, feina tenen a tirar endavant i a poder pagar totes aquestes nòmines que vostè ens ha explicat que estan pagant.

Res més i moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i, en el seu nom, té la paraula el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Donar les gràcies al senyor Tauler per la seva compareixença en aquesta comissió d'investigació, i esperem que no li sembli que les nostres..., com a mínim la intervenció del meu grup parlamentari, sigui d'un dimoni amb banyes, no?

La intervenció del diputat que m'ha precedit en l'ús de la paraula, que des del primer dia que han començat els treballs d'aquesta comissió, les seves intervencions..., legítimes, per descomptat, però que té clares intencions de desviar l'atenció sobre l'objecte d'aquesta comissió, que no és altra cosa que intentar aclarir algunes informacions que al voltant del Palau de la Música i dels antics gestors del Palau de la Música, doncs, ens porten a tenir indicis d'algun probable finançament irregular. Del que es tracta és d'aclarir això, i si no es produeix, doncs, tant de bo el..., tant de bo per a tots plegats.

Vostès participen en alguna UTE en l'actualitat amb Ferrovia? Li pregunto això perquè Ferrovia ha estat també en el centre d'aquesta polèmica.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Nosaltres fem una gran part de les nostres obres amb UTE. Perquè es faci una idea, dins de la construcció, més de la meitat de les obres les fem amb UTE. Ara, que jo recordi, amb Ferrovia estem a diferents trams de la línia 9, eh?, que està en construcció; precisament estem a l'obra, que s'hi va posar la primera pedra ahir, de l'estació de la Sagrera, i ara mateix, així de memòria, no em recordo de cap més d'important.

El Sr. Terrades i Santacreu

Pregunto això perquè en els dietaris de la senyora Gemma Montull, que, com vostè sap era l'exdirectora financera del Palau de la Música, i fora del que seria la comptabilitat normal –si és que hi havia comptabilitat normal en la Fundació Palau de la Música–, doncs, surten..., això, unes anotacions que vinculen uns patrocinis de Ferroviaria a la línia 9 del metro, a la Ciutat de la Justícia i als pagaments d'alguns proveïdors –sembla que és d'alguns proveïdors– del Palau, que, després, els actuals gestors no els reconeixen com a tals.

Anant..., i sent directes, no?, també. Nosaltres creiem que fer donatius a fundacions vinculades a partits polítics, o a partits polítics, no és il·lícit si es fa dins del marc legal. També és cert que, en empreses que es dediquen a l'obra pública, pot aixecar suspicàcies, eh?; si més no, està instal·lat a la nostra societat, només fa falta escoltar les opinions en els mitjans que això és així.

La seva empresa, pel que ens ha dit, va ser donant de la Trias Fargas –no és perquè ens ho hagi dit vostè..., perquè també ho recullen els seus comptes. De tots els anys d'existència d'aquesta fundació, en tres exercicis fiscals, doncs, el comptable que va presentar els comptes al Protectorat de fundacions, va fer una relació nominal dels patrocinadors, eh?, i en una d'aquestes anualitats, vostès hi sortien, ens ha reconegut que hi havia fet aportacions.

I la meua pregunta és: la resta d'anualitats de què els patrocinis, donatius, subvencions a la Fundació Trias Fargas no hem tingut la relació nominal i on es van fer donatius de manera que no discuteixo, vostès van fer algun donatiu a aquesta fundació? A banda d'aquest exercici fiscal de què ja ha sortit la relació, el seu nom ha sortit en la relació nominal, als altres exercicis vostè ha fet aportacions?, la seva empresa?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

A quin exercici fiscal es refereix?

El Sr. Terrades i Santacreu

Al conjunt d'exercicis fiscals, del 98 fins ara.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

La pregunta és si n'hem fet algun més?

El Sr. Terrades i Santacreu

Sí, algun més.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Sí.

El Sr. Terrades i Santacreu

I al partit polític, en concret, de Convergència Democràtica de Catalunya, hi ha fet alguna aportació en els exercicis fiscals anteriors?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Nosaltres, al partit, no hi hem fet mai cap aportació, ho he dit abans.

El Sr. Terrades i Santacreu

I algun altre..., ha fet algun altre donatiu a alguna altra fundació vinculada a la coalició de Convergència i Unió?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

En aquests moments, que jo ho recordi, no.

El Sr. Terrades i Santacreu

Molt bé. Doncs, pel nostre... Ah!, per cert, sí, tinc una pregunta que és una curiositat, eh? Vostès han absorbit una altra empresa, Natur System, l'any 2006, si no ho recordo...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Vam prendre una participació accionarial l'any 2006, exactament.

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostès havien participat anteriorment, amb aquesta empresa, en alguna UTE en alguna obra de rehabilitació d'edificis?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No.

El Sr. Terrades i Santacreu

Aquesta empresa de què vostès van prendre una participació, hem sabut també que tenia domiciliada o que tenia participada una altra empresa amb el mateix nom, amb domicili fiscal a Luxemburg. Vostès, en aquesta empresa radicada fora del país, també hi han pres alguna participació o, un cop vostès van entrar en l'accionariat de Natur System, aquesta empresa es va liquidar?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Nosaltres no hem tingut cap tracte amb aquesta empresa. Simplement, aquesta empresa era la que tenia les accions de Natur System, que és l'empresa de què nosaltres vam prendre la participació. Nosaltres no hi vam tenir cap tracte (*veus de fons*) més que la compravenda.

El Sr. Terrades i Santacreu

I per acabar, ara sí. Vostè m'ha dit que, a part d'aquests donatius a la Fundació Trias Fargas, no han fet cap més altra subvenció a cap altra fundació vinculada a Convergència i Unió.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

En aquests moments, que ho recordi, li he dit que no.

El Sr. Terrades i Santacreu

Molt bé. Doncs, aquí, acaben les meves preguntes.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Ara serà el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i, en el seu nom, té la paraula la senyora Maria Àngels Cabasés.

La Sra. Cabasés Piqué

Gràcies, president. Bon dia, senyor Tauler, i bon dia, senyor Savall. Gràcies per estar aquí i per poder-nos respondre les preguntes, perquè el nostre ànim no està pas fer-los a vostès cap tercer grau, eh?, el que intentem, doncs, és esbrinar uns fets, perquè trobem que són fets molt seriosos i, per tant, per això els citem a vostès i a altres.

Miri, nosaltres estem aquí i veiem que estem davant d'un cas que hi ha moltes coincidències –i després, els ho explicaré– i on vostès intervenen en aquestes coincidències.

D'entrada, el que voldria dir és que –no sé si ho coneix– hi ha una auditoria que el que sí que ha demostrat o està demostrant és que s'han fet obres al Palau, obres per un import, però que, en realitat, el cost d'aquestes obres ha estat un altre i, per tant, hi ha hagut un excedent de més de 9 milions d'euros. Això és el que ens diu aquesta auditoria, i obres que s'han finançat, la major part..., en una de les obres que vostès hi han participat, sí, però en la resta, doncs, obres majoritàriament subvencionades amb diner públic; per tant, podríem dir que, amb un elevat grau de probabilitat, hi ha hagut un ús indegut de diner públic.

I, per altra banda, el que també ens sorprèn i trobem, doncs, èticament qüestionable és que una fundació cultural hagi donat diners a una fundació política, amb aquest entramat en què sembla que hi ha hagut excedent de diner públic per fer unes obres allí, en aquesta entitat.

Miri, parlant d'aquestes coincidències, començaríem ja l'any 2001 i l'any 2003, en què s'adjudica part de la línia 9 i part de la Ciutat de la Justícia, i la coincidència fa que vostès formin UTE amb Ferrovial, justament dues de les grans entitats que han fet obres al Palau.

La meua pregunta directa és dir-los qui feia la direcció facultativa d'aquestes obres?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

De les del Palau o de les...?

La Sra. Cabasés Piqué

No, no, les del 2001, que es van adjudicar..., les que es van adjudicar el 2001 i les que es van adjudicar el 2003, de la Ciutat de la Justícia i de la línia 9. Se'n recorda, de qui va fer el projecte i qui portava la direcció?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

A veure, la línia 9 és un projecte que, si ho coneix una mica, en aquests moments s'està parlant que pujarà 6.000 milions d'euros. Té, potser, quinze contractes en funcionament. No hi ha una sola direcció facultativa, eh?

La Sra. Cabasés Piqué

Ens en pot dir alguna?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

GISA és l'organisme contractant de l'obra, que ha anat contractant diferents, normalment, UTE per als diferents trams. És el que li puc dir.

La Sra. Cabasés Piqué

I els projectes qui els ha fet?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Perdó?

La Sra. Cabasés Piqué

Els projectes.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Els projectes, normalment, són de GISA. Normalment, són projectes que pot ser que, en algun cas, el projecte constructiu l'hagi desenvolupat la mateixa empresa constructora, però normalment són projectes que ja vénen definits per GISA.

La Sra. Cabasés Piqué

I els arquitectes que ho porten?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Normalment, són projectes d'obra civil i són enginyers, i són enginyeries més que enginyers; són grans enginyeries.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, primera coincidència, doncs: vostès coincideixen amb Ferrovial en aquestes adjudicacions d'aquestes obres.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Perdoni, no només amb Ferrovial.

La Sra. Cabasés Piqué

No, n'hi ha més –n'hi ha més–. I tant, i tant, i tant, hi ha més empreses.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

A l'UTE érem cinc empreses, eh?: Foment....

La Sra. Cabasés Piqué

Però la coincidència és que vostès i Ferrovial, doncs, coincideixen...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

...perquè són tres de les sis grans empreses que hi han en aquest país a nivell nacional, eh? I jo crec que hi eren totes les empreses d'aquest país en aquest projecte.

La Sra. Cabasés Piqué

Sí, sí, i tant, i tant. D'acord, però vostès també hi són.

Passem al 2006. S'adjudica, juntament amb una UTE amb Natur System, doncs, s'adjudica una obra al Palau, una obra en què també hi està treballant Ferrovial. I justament quan s'adjudica..., no sé si vostès són coneixedors que, de l'empresa Natur System, hi ha un apoderat que es diu Daniel Osàcar, que està molt vinculat a Convergència Democràtica de Catalunya. Ho saben, això, vostès? En són...?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, ni el coneixem.

La Sra. Cabasés Piqué

No ho sabien.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No. No hi hem tractat mai, amb ell, nosaltres.

La Sra. Cabasés Piqué

D'acord. Bé, doncs, en el moment en què es fa aquesta adjudicació, estava passant això.

Quan se'ls va adjudicar aquesta obra, ens pot dir com ho van fer?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

La del 2006?

La Sra. Cabasés Piqué

Sí, la primera.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

La remodelació de les façanes històriques és un concurs...

La Sra. Cabasés Piqué

Com va ser el procés, eh? –el procés.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Sí. És un procés..., en aquest cas, va ser un concurs que es va fer per invitació; va convidar quatre empreses, el consorci aquest que va fer la Fundació Orfeó Català i Caja Madrid, eh? I aquest consorci va convidar quatre empreses que donessin el seu pressupost per executar aquestes obres.

El Sr. Terrades i Santacreu

I la direcció facultativa d'aquesta obra de qui va ser?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Crec que va ser el Carles Díaz, però...; disculpi, però jo tampoc sóc de Natur System... A veure, jo li voldria dir que nosaltres hem participat en aquestes UTE ja en el període en què nosaltres érem socis de Natur System, eh? Llavors, moltes d'aquestes coses, del coneixement directe del dia a dia de les obres, ho portaven la mateixa gent de l'obra.

La Sra. Cabasés Piqué

No ho entenc, perdoni. Quan van fer l'UTE el 2006, no eren socis encara de..., el 2005, no eren socis encara?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, no. Nosaltres vam entrar el 2006, i aquesta obra es va adjudicar el 2006.

La Sra. Cabasés Piqué

És a dir, es va fer, quan ja vostès eren socis de Natur System.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Sí, sí.

La Sra. Cabasés Piqué

D'acord.

Han fet, vostès, factures per obres no realitzades al Palau?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, mai.

La Sra. Cabasés Piqué

Mai?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Mai.

La Sra. Cabasés Piqué

Li han demanat mai contraprestació per les adjudicacions de les obres al Palau?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Mai.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, aquesta és una coincidència, que, a més a més, en el mateix any 2005 es produeix una altra coincidència. Vostès fan una donació a la Fundació Ramon Trias Fargas per seixanta mil euros, aquell any, i justament Natur System, el mateix any, també fa una donació a la Fundació Ramon Trias Fargas per vint mil euros i, a més, ens ho van dir ahir. Ara acaba de dir vostè que no ha estat l'única donació que ha fet a la Fundació Ramon Trias Fargas. Ens podria dir quantitats i altres anys, si us plau, que hagin fet donacions?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Bé, el primer que vull dir: el 2005, nosaltres no teníem cap relació amb Natur System, eh?, encara no havíem...

La Sra. Cabasés Piqué

No, no, dic a la Trias Fargas. Van fer la donació a la Trias Fargas; igual que Natur System, el mateix any, també va fer una donació. Jo estic parlant de coincidències, eh?, no dic que...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

D'acord, d'acord. Nosaltres hem fet més donacions, el que passa, que ara no recordo ni els anys ni els imports.

La Sra. Cabasés Piqué

Ens ho podria fer arribar per escrit, això? És possible o...?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Sí.

La Sra. Cabasés Piqué

Sí? D'acord.

Una altra pregunta. Vostès han fet donacions al Palau com a mecenes o com a patrocinadors?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Hem fet un contracte de patrocini amb el Palau, sí.

La Sra. Cabasés Piqué

L'han fet i també ens el podria fer arribar, aquest contracte?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

El vam fer l'any 2007, 2008 i 2009.

La Sra. Cabasés Piqué

I ens pot dir, si us plau, els imports d'aquest patrocini?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

El conjunt global dels tres patrocinis són 700.000 euros.

La Sra. Cabasés Piqué

I com els distribueixen?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

En tres anualitats, més o menys.

La Sra. Cabasés Piqué

En tres anualitats de 700.000 euros. D'acord.

I ens pot dir l'objecte d'aquest conveni?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Era el patrocini de concerts.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, és que aquí tenim una altra coincidència. Vostès, patrocinadors i mecenes del Palau, i Ferrovià també, patrocinador i mecenes del Palau. I ahir vam veure com, doncs, Ferrovià, a més, patrocinava obres sempre per la mateixa quantitat, independentment del concert que es fes; per tant, això ens va sorprendre.

Li dic això, perquè no sé si coneix que hi ha unes anotacions de la senyora Montull, en què figura que hi ha donacions conjuntes entre Ferrovià i Copisa per un total de 415.557 euros. Què me'n pot dir, d'això?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Jo no en sé re, d'això.

La Sra. Cabasés Piqué

No podria ser la part de la donació aquesta que m'està dient?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Ja li dic que no en sé re.

La Sra. Cabasés Piqué

No té res a veure?

I altres anotacions que diuen que vostès han donat, al llarg del 2008, aportacions per valor de 200.000 euros, tres aportacions en concret. No és cert això?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Jo li acabo de dir que hem fet tres contractes de patrocini que puguen a una globalitat d'uns 700.000 euros.

La Sra. Cabasés Piqué

En tres anualitats. No, jo li estic dient al llarg del 2008.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Són tres anys, 2007, 2008 i 2009.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, doncs, que sàpiga que a la llibreta de la senyora Montull figura que vostès han fet donacions conjuntes amb Ferrovià i hi figura que hi ha, doncs, donacions individuals de 200.000 euros. I, per tant, això ens sorprèn, perquè és una altra de les coincidències.

Després, ja directament i anant molt directa, vostè pot afirmar que no han donat diners a la fundació pels favors que van aconseguir en l'adjudicació d'obres importants?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Perdoni, em pot tornar a repetir la pregunta?

La Sra. Cabasés Piqué

Sí. Si vostè pot afirmar que no han donat diners a fundacions pels favors que van aconseguir –si és que els van aconseguir– per adjudicar obres importants.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No hem aportat diners.

La Sra. Cabasés Piqué

D'acord.

Una altra pregunta. Vostè coneix el senyor Xavier Soriano?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No el conec; personalment, no el conec.

La Sra. Cabasés Piqué

No és cert que vostès hagin pagat un crèdit al senyor Xavier Soriano?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

És que no sé que...

La Sra. Cabasés Piqué

Doncs, hi ha unes diligències de Fiscalia que diuen que Copisa ha pagat un crèdit a aquest senyor, un senyor directament relacionat amb la Fundació Catalunya Territori, i que seria una fundació afí a Unió Democràtica. No li consta? No és cert això?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No em consta que Copisa ho hagi fet, això.

La Sra. Cabasés Piqué

D'acord.

Doncs, moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyora Cabasés. Ara serà el torn del Partit Popular de Catalunya i, en el seu nom, la senyora Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, senyor president, però, si m'ho permet, abans que em comptabilitzi el temps, amb relació a les declaracions que ha fet el portaveu de Convergència i Unió i perquè no hi hagi un malentès amb els representants de Copisa, nosaltres no venim a fer cap tipus d'interrogatori; en tot cas, venim a intentar, doncs, fer-li una sèrie de preguntes per aclarir uns fets en els quals vostès no són els qüestionats, no?, i dintre d'aquest exercici polític, intentarem, doncs, fer-li una sèrie de preguntes. Ho dic, perquè no quedí un malentès dintre del que són les paraules habitualment polítiques, que es desvirtuïn els fets. I, per tant, amb aquesta condició em dirigiré a vostès.

Gràcies, senyor president.

Primer, benvinguts a la comissió, en nom del Grup Parlamentari Popular. Nosaltres no venim a qüestionar pas les aportacions que han fet vostès, però sí que és veritat que, en el cas Palau, el fet més conflictiu són les obres i, per tant, com no podia ser d'una altra manera, les grans empreses surten sempre en les grans obres que s'han fet.

Nosaltres volíem preguntar-li... Vostès, en concepte de patrocinadors, ens han dit que feien uns convenis i que feien unes aportacions anuals. Dintre d'aquest conveni, es feia esment a què anaven destinades les seves aportacions? És a dir, hi anaven de manera genèrica o anaven concretament a la que havia de ser la distribució de l'aportació de vostès?

(*Veus de fons.*)

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Sí. Anaven destinats al cicle de concerts 100. (*Veus de fons.*) Palau 100.

La Sra. Olano i García

Vostès, després de l'aportació anual, tenien algun tipus de rendiment del que s'havia fet amb els seus diners? Detalladament o de manera genèrica se'ls informava

del que s'havia desenvolupat –el programa que s'havia desenvolupat?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

A veure, hi havien unes contraprestacions, que estan dintre del contracte de patrocini, però no només ho fèiem per això. Ho fèiem, com he dit abans, al principi, per la nostra responsabilitat social corporativa.

La Sra. Olano i García

Sí, sí..., no, si això no ho qüestionem. El que volíem saber és si vostès, d'alguna manera, tenien constància d'on anava cada un dels euros de les aportacions que feien vostès o, en tot cas, era el contracte típic de patrocini amb el qual es dóna una quantitat i es deixa a l'administració i gestió del patrocinat.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Així és.

La Sra. Olano i García

Per tant, vostès van fer aquesta aportació genèrica i, un cop els diners entraven al consorci, vostès no tenien control sobre el que es feia amb aquestes aportacions?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Així és.

La Sra. Olano i García

Per tant, no poden verificar si aquests diners, després, van anar a algun tipus d'associació, entitat, fundació, partit polític. Vostès perdien el control d'aquest diners?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Així és.

La Sra. Olano i García

No hem pogut veure el contracte de patrocini que ens ha fet arribar, però, en tot cas, ens comenta que és de manera genèrica, aquesta aportació.

Nosaltres li volem preguntar també, dintre de les coincidències..., que nosaltres també pensem que moltes vegades no existeixen; d'altres sí, com és el cas de grans empreses. Vostè ens ha manifestat que la majoria de projectes eren de GISA, i ens ha parlat en concret del 2006, que vostès van fer un concurs per invitació. Vostès, amb l'objecte d'aquest concurs que els va fer el consorci, van tenir algun tipus de contacte amb algú de GISA, a fi i efecte del desenvolupament del projecte?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Es refereix al contracte de remodelació de les façanes històriques? (*Pausa.*) No, GISA no hi intervé per res, aquí, eh? Això era la Fundació Orfeo Català i Caja Madrid.

La Sra. Olano i García

I en el projecte de la línia 9 del metro i de la Ciutat de la Justícia, qui era el seu interlocutor amb GISA?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

L'organisme contractant és GISA.

La Sra. Olano i García

Sí, però deuriem tenir algun interlocutor.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Dins l'estructura de GISA, la jerarquia de GISA.

La Sra. Olano i García

No tenien cap tipus de...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Nosaltres..., per exemple, la Ciutat de la Justícia és una obra que és amb concessió, i nosaltres...

La Sra. Olano i García

No, no, això ho coneixem, tenim els convenis i els contractes. Em refereixo a quan vostès, quan la seva empresa, Copisa, parlava amb GISA, tenia algun interlocutor directe o privilegiat pel fet del volum de l'empresa i, per una altra part, doncs, el caràcter d'empresa pública per part de GISA?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

És que aquestes dues obres, com li deia, eren UTE, i en cap de les dues teníem la gerència nosaltres.

La Sra. Olano i García

Vostès ens han dit que van comprar, el 2006, unes participacions de Natur System. A mi m'ha sorprès; m'ha sorprès que deia que no tenien cap tipus de coneixement de com funcionava. Algun interès devia tenir, per a Copisa, la compra de Natur System; per incorporar-la a la seva estructura de prestacions de serveis o... Quin va ser el motiu pel qual vostès van comprar aquesta empresa?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

El motiu va ser per entrar en un subsector de la construcció, que és la rehabilitació i restauració, que a Copisa, que és una empresa més vinculada a la infraestructura i a l'edificació nova, no ho fèiem; diguéssim, va ser com una diversificació del nostre objecte.

La Sra. Olano i García

Algú els va dir que incorporant aquesta empresa a la seva estructura empresarial podien tenir accés a algun tipus d'obres que fins al moment els obligava a fer UTE o que els limitava l'accés a aquestes obres?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, no, de cap manera.

La Sra. Olano i García

Després han fet més obres que han vingut a la seva estructura empresarial per Natur System?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Si hem fet alguna UTE més? Jo crec que sí, que n'hem fet alguna més. Vam fer, per exemple, la remodelació de l'Estadi Olímpic per a l'Ajuntament de Barcelona –vam fer UTE amb Natur System–, i ara no en recordo cap més. És possible que hàgim fet alguna altra col·laboració entre Copisa i Natur System.

La Sra. Olano i García

Qui va ser, de la Fundació Trias Fargas, que els va demanar que vostès fessin una aportació a la seva fundació?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No ho sabem..., no ho sé –no ho sé. A veure...

La Sra. Olano i García

No sap si va ser per iniciativa de la seva empresa o de la fundació?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

A veure, nosaltres, en aquests temes, com funcionem és: que la persona de la fundació o de l'entitat corresponent contacta normalment amb una persona del nostre departament de comunicació, i aquesta persona del departament nostre de comunicació ens ho planteja a la direcció, i nosaltres analitzem la conveniència o no de fer l'aportació.

La Sra. Olano i García

La conveniència és lligada a l'objecte social, m'imagino, de la fundació i l'associació i la seva obra de mecenatge, no?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Efectivament.

La Sra. Olano i García

No hi ha cap tipus de vinculació exterior que sigui vinculada a l'objecte social de l'empresa?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Nosaltres ho analitzem des del punt de vista que he dit abans, de responsabilitat social corporativa.

La Sra. Olano i García

Vostès van donar algun tipus d'aportació o subvenció a algun partit polític o associació, no pas fundació?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, mai.

La Sra. Olano i García

No, únicament a la Fundació Trias Fargas que ens ha comentat.

Doncs, no hi ha més preguntes.

Gràcies.

El president

Gràcies, senyora Olano. Ara és el torn del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom ens parlarà el senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. Bon dia, senyor Tauler; bon dia, senyor Savall. I no pateixin, eh?, els tercers graus es feien a les comissaries fa molts anys, aquí fem preguntes, com a diputats que estem en una comissió d'investigació. El que sí que ens trobem, a vegades, és que si hi ha un empresari que quan li preguntes: «Escoti'm, vostè recorda si ha treballat per Convergència?», pam, perd la memòria. «Però, escolti, expliqui'm quin és el servei que va prestar...» Pam, perd la memòria. Llavors, la nostra obligació és ser una mica insistents, si no, fem preguntes, les formulem i vostès les contesten i cadascú fa la seva feina, només faltaria. Per tant, jo repetiré algunes de les preguntes que han formulat els portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula.

Les donacions al Palau, vostès ens han aclarit que cobreixen tres anualitats –2007, 2008, 2009–, 700.000 euros. Són quantitats..., és a dir, existeix un conveni general que cobreixi els tres anys o són convenis anuals?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Són convenis anuals.

El Sr. Pi i Noya

Els imports són més o menys iguals o són *in crescendo* o...?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Jo crec que hi havia..., el primer any era una mica més elevat.

El Sr. Pi i Noya

D'acord. Llavors, ja ha quedat clar que vostès fan l'aportació, tenen la contraprestació, la fan amb la voluntat, a més a més, de responsabilitat social corporativa, però que vostès, dels diners que entreguen un cop entren en el Palau, no reben la justificació del compliment dels fins –la justificació estricta, allò de dir: «Miri, és que això s'ha destinat a tal concert i l'orquestra pujava tal, tal, tal.» Aquest tipus de justificació no es considera necessària amb un mecenatge d'aquest tipus. És així, no?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, no ho rebem, exactament.

El Sr. Pi i Noya

Exactament.

Jo no li insistiré, perquè ja ho han fet altres portaveus, que les seves aportacions surten en un seguit d'anotacions de la ja famosa llibreta de la senyora Montull, el 16 del VI del 8, 14 del XII, 22 i 12 del VIII, tres vega-

des el 9 del VI del 9 i 16 del VI del 9. Jo no sé si això coincideix amb alguna data dels seus pagaments o...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Ara...

El Sr. Pi i Noya

Si no ho recorda...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No recordo...

El Sr. Pi i Noya

No ho recorda.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

...exactament les dates, jo el que li puc especificar és això de...

El Sr. Pi i Noya

Sí, potser sí que..., només per veure si podríem trobar..., podria ser que vostès paguessin el mes de juny o el mes de desembre els seus patrocinis?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

És possible –és possible.

El Sr. Pi i Noya

És possible. Molt bé. Deixaríem això.

Una pregunta, i és d'aquelles que la faig perquè no la sé i ara se m'ha ocorregut de fer-la. A l'UTE de la Ciutat de la Justícia, a Urbicsa, qui té la gerència?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

La gerència de l'obra? O la gerència de la concessionària?

El Sr. Pi i Noya

De l'UTE.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

A l'UTE constructora la tenia FCC.

El Sr. Pi i Noya

FCC, molt bé.

Escolti'm una cosa, ara passem a les seves donacions a la Fundació Trias Fargas. Ens consta ja la donació, l'any 2005, de seixanta mil euros, i agraiem molt que ens envii la documentació que fa referència a això.

Perdoni, torno al Palau de la Música, m'he deixat una pregunta. Veig que vostès comencen el patrocini a partir del 2005. El 2005 és...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

2007.

El Sr. Pi i Noya

Perdó, 2007, efectivament. El Palau de la Música, eh?, parlem ara – el Palau de la Música. Quan vostès..., això és l'any següent en què vostès compren les accions de Natur System. Hi va haver algun suggeriment per part de Natur System? Cosa que hauria sigut ben normal, perquè Natur System era patró.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Suggeriment...

El Sr. Pi i Noya

De dir: «Escolteu...» De Natur System, que ara està dintre del seu grup, de dir: «Escolteu, podríem entrar a patrocinar el Palau, que estan fent una feina molt bona...» No hi ha una relació.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

És independent.

El Sr. Pi i Noya

És independent absolutament.

Ara sí que passo a les donacions a la Fundació Trias Fargas. Ens consten seixanta mil euros l'any 2005, i vostès ens explicaran, amb una documentació que ens aportaran, la resta.

Miri, és un import que és coincident amb el d'altres empreses constructores en els anys que nosaltres tenim. És a dir, Tamisa, que és del Grup Comsa, en va donar seixanta mil, FCC Construcción en va donar seixanta mil, Gestión Maquinaria Ferroviaria, que és també..., en va donar seixanta mil, Cespa en va donar seixanta mil, i en trobaríem encara algunes altres.

Vostè té alguna explicació per la coincidència en la xifra? O sigui, una donació és un acte que es decideix lliurement. Diu: «Mira, escolta, donaré una ajuda a aquesta gent.» Trobo que un hauria de dir: «Doncs, jo en donaré quaranta mil», i l'altre trenta-cinc mil. Vostè pensa que és molta casualitat que tothom coincideixi amb la mateixa quantitat? O és que algú va suggerir aquesta quantitat?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

A veure, sense saber-ho exactament, eh?, el perquè. Primer, és una quantitat rodona amb antigues pessetes, 10 milions de pessetes..., bé, és una quantitat rodona. I l'altre és... (*Veus de fons.*) Nosaltres..., això és fruit d'una negociació, per dir-ho d'alguna manera, i quan et truca la persona, suposo, de la fundació, et deu fer un suggeriment de l'aportació.

El Sr. Pi i Noya

D'acord. O sigui, d'alguna forma es produeix una truca de la fundació, que diu: «Escolti, creiem que vostès ens podrien ajudar en les nostres finalitats.» I es produeix una negociació i, a partir d'aquí, s'estableix la xifra.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Podria ser això.

El Sr. Pi i Noya

I a partir d'aquí –i aquesta reflexió la faig jo–, és allò de dir: «Bé, què han fet els altres, jo no quedaré més malament que els altres.»

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Nosaltres no ho sabem el que feien els altres.

El Sr. Pi i Noya

Doncs, veig que qui feia les trucades aconseguia uns objectius molt... Ja li ho dic, és que hi ha un grup d'empreses que totes donen seixanta mil, i és una cosa que em sorprèn. Són empreses totes elles de reconegut prestigi i que totes elles treballen en aquest país de fa molts anys i, evidentment, que totes ells treballen en la construcció, treballen per a l'Administració, lògicament, eh?

Vostès han fet donacions a altres fundacions vinculades als partits polítics?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

En aquests moments, que ho recordi, no.

El Sr. Pi i Noya

No, I, perdoni, eh?, però vostès no consideren que fer donacions a les fundacions vinculades a uns partits polítics, a unes sí i a altres no, vostès que són una empresa que està al servei de la societat, d'alguna forma estan interferint en l'acció política, s'estan decantant per una opció política en concret?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Permeti'm que aquesta pregunta no la hi respongui.

El Sr. Pi i Noya

Sí, em sembla molt raonable que no me la respongui; com la pregunta que em formulo jo mateix: que si una donació d'aquest tipus la podríem considerar ètica.

Deixi'm, senyor president, fer dues preguntes. Vostè creu que seria una bona pràctica que les donacions a les fundacions, als partits polítics, fossin sempre públiques? I aquí sóc tan poc sospitos com per dir que això es fa als Estats Units d'Amèrica.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Li repeteixo la mateixa resposta que abans, no és...

El Sr. Pi i Noya

I la darrera pregunta, i aquesta fa referència a l'adquisició de les accions de Natur System. Potser joestic equivocat, a mi em constava que el propietari de les accions era Natur System & Co, amb seu a Anglaterra, no pas Natur System Luxemburg. Natur System Luxemburg, jo la tenia com una empresa que havia demanat crèdit a Natur System, SA.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

No, nosaltres...

El Sr. Pi i Noya

Es van entendre amb Natur System Luxemburg.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Nosaltres ens vam entendre amb els Natur System d'aquí i el que..., les accions de Natur System –l'espanyola–, SL, les tenia Natur System Luxemburg.

El Sr. Pi i Noya

Però, d'alguna forma, com que vostès s'entenen aquí, l'empresa d'aquí controlava Natur System Luxemburg, perquè vostès es van poder entendre amb els d'aquí. És a dir, Natur System Luxemburg, independentment dels seus advocats fundadors o independentment de dallonses, era una empresa que estava controlada pel senyor..., bé, pel grup Valsells. És així?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Això els ho haurien de preguntar a ells, eh?

El Sr. Pi i Noya

És que els ho vam preguntar i ens van dir que no, i ara vostè m'està dient que a vostès no els va caldre anar a Luxemburg, sinó que es van poder entendre amb els senyors Valsells. És igual, ja ho aclarirem més endavant.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Pi. Ara és el torn del Grup Mixt, i en el seu nom el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Tauler, per la seva compareixença.

Respecte..., deixi'm també que sigui bastant concret amb els temes que han sortit ja. Vostè diu –i li ho torno a preguntar, perquè pensàvem que era d'una altra manera– que no hi ha hagut cap donació a cap altra fundació vinculada directament o indirectament a partits polítics.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

He dit que en aquests moments, que jo ho recordi, no.

El Sr. Rivera Díaz

Vostè no ho recorda; no vol dir que no s'hagin donat.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Exactament, no ho recordo.

El Sr. Rivera Díaz

No, no, és que nosaltres teníem la informació que sí que hi havien hagut donacions a altres partits polítics. Però, en qualsevol cas, dit això, dir que, com que s'ha suscitat un debat sobre el tema de les donacions, deixi'm que aprofiti que fem un judici de valor, també, no només a la seva intervenció, a les seves preguntes, que és que nosaltres, des de Ciutadans, creiem que podem qüestionar com fun-

ciona la Llei de partits, podem qüestionar com funciona la Llei de finançament de partits, si és més o menys ètic que es donin donacions de constructores a partits polítics; també podríem qüestionar si és ètic o no que algunes fundacions visquin del 97 per cent del diner públic –del ministeri, de la diputació, de l'ajuntament–; també seria qüestionable si això s'ha de fer d'aquesta manera, perquè altres fundacions no accedeixen a aquestes donacions. Per tant, com que és diner públic, també podríem jutjar-ho.

I aquest és un debat, sens dubte, que ens toca fer-lo a nosaltres, no els toca fer-lo a vostès. Però suposo que podem fer aquest debat i que les conclusions d'aquesta comissió portin al fet que els partits puguem parlar de si ens sembla bé. Perquè es parlava abans dels Estats Units; és cert que als Estats Units les donacions són públiques, també és cert que no rep diner públic. Per tant, el que no podem fer és agafar només allò que ens agrada, sinó obrir un debat de veritat sobre les donacions i sobre els partits polítics i les seves fundacions. Jo crec que aquest debat ens toca fer-lo. Més que donar lliçons ètiques, hem de ser pràctics i no jutjar només els d'un color polític o un altre, sinó fer un debat sobre com hem de modificar o no aquesta llei.

Dit això, vostè..., s'ha qüestionat aquí també el contracte de patrocini que vostès van fer el 2007, 2008 i 2009. Aquest contracte de patrocini ha coincidit amb algunes..., és a dir, 2007, 2008, 2009, quines contractacions o quines participacions han tingut vostès en contractes amb la Generalitat de Catalunya? En aquest període de tres anys, quines operacions, quines participacions han tingut amb l'Administració?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

A veure, nosaltres, com a empresa, som la segona empresa constructora catalana. Ens presentem contínuament a concursos de GISA i hem contractat obres, en aquests tres últims anys, amb GISA, amb altres institucions de la Generalitat, amb ajuntaments. I ara mateix no porto la llista de totes les adjudicacions que hem tingut, però n'hem tingut bastantes, eh? Hem sigut, possiblement, de les tres o quatre empreses que més obres ens han adjudicat de la Generalitat de Catalunya.

El Sr. Rivera Díaz

I una pregunta, tornant a allò de les xifres, d'abans, de les donacions, que també es qüestionava. Quan vostès feien les donacions, suposo que tenien algun tipus d'assessorament legal dintre de la seva empresa per fer les donacions i que fossin conforme a llei, dintre de la Llei de finançament de partits. Aquestes xifres coincidien amb alguns topalls legals? És a dir, aquests seixanta mil que es qüestionaven coincidien amb algun topall legal o era una condició purament de decisió autònoma de l'empresa o realment...? Ho dic, perquè a vegades es fan donacions i resulta que el topall legal per a un període determinat són seixanta mil o cent mil o el que sigui. Coincidia amb algun topall d'aquest tipus?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

En aquest cas ha sigut una decisió independent de l'empresa.

El Sr. Rivera Díaz

De l'empresa. I la relació amb el Palau i amb Natur System, també, com a empresa que a partir de 2006 hi participa... L'altre dia van venir representants, aquí, d'aquesta empresa. Vostè, si no m'equívoco, tenen un 75 per cent o van entrar amb un 75 per cent...

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Vam entrar-hi amb un 75 per cent.

El Sr. Rivera Díaz

...a Natur System. Dintre de la cartera de Natur System..., el client preferent era el Palau de la Música, per a Natur System? Era un dels clients importants?

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Va ser un client important a partir de l'any 2006, que és quan vam signar aquest primer contracte que hem dit abans, de la remodelació de les façanes. Anteriorment, crec que hi havia treballat bastant poc.

El Sr. Rivera Díaz

O sigui, que a partir de quan entrenen vostès diguéssim que sí que hi ha una relació de client, lògicament, amb el Palau.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Cronològicament va coincidir

El Sr. Rivera Díaz

I això també..., ho dic perquè és un altre tema que ha sortit aquí amb altres empreses, és el fet que els mateixos patrons de la fundació, doncs, acabin sent els beneficiaris..., bé, amb totes les regles de joc, però que acabin sent aquells que acaben executant les pròpies obres al Palau, no? És a dir..., perquè no és un tema il·legal ni irregular, és un tema que també hem de qüestionar, potser, si realment en aquestes fundacions acabin sent les adjudicatàries aquelles empreses que són les mateixes que hi participen. Insisteixo que no és una qüestió legal, sinó que és una qüestió, en tot cas, que ens podem plantejar des del punt de vista legislatiu, que és el que ens toca fer també en aquest Parlament, no?, de com hem de regular-ho.

El Sr. Xavier Tauler Ferré

Per nosaltres són dues coses independents completament. I nosaltres vam guanyar dos concursos, que van ser públics, i vam tenir la màxima puntuació, tant tècnica com econòmica.

El Sr. Rivera Díaz

No, no, si per això li deia que és legal i no n'estic qüestionant la legalitat. I per vostès pot ser independent, però sí que és real que hi ha una relació objectiva de participació en els patronats, no només de vostès, d'altres empreses, amb després l'adjudicació de determinades obres. Ho dic perquè, igual que hi han incompatibilitats a la llei en molts casos, per a molts àmbits, també

és un tema que ens hem de plantejar, no? I com que hem d'anar fent conclusions d'aquesta comissió, nosaltres volem anar prenent nota de qüestions que podrien millorar perquè no només no sigui, sinó que no ho sembli; és a dir, que pugem aconseguir un marc de confiança també per a les empreses, per a les fundacions i per a les institucions. Per tant, ens toca fer aquesta feina i per això ho qüestionàvem.

No, finalment, simplement fer una menció al tema de les constructores, en general. Nosaltres creiem que seria bo que fossin públiques, les donacions que hi han a fundacions de partits polítics; creiem que és millor, és més transparent, és més clar, funciona a altres llocs. Però insisteixo que el model ha de ser un model, també, en què tothom ho conegui tot, és a dir, també les donacions que fan entitats públiques a partits polítics. Perquè, clar, jo crec que és bo també que els ciutadans sàpiguen..., o ahir ho vam veure, que una caixa d'estalvis, doncs, dona periòdicament a un partit polític donacions. Jo crec que tot això també és qüestionable èticament i haurem de fer un balanç d'aquesta comissió i intentar fer una proposta perquè això que alguns jutgen èticament sigui un judici global i no parcial.

Moltíssimes gràcies, senyor Tauler, per la seva compareixença.

El president

Gràcies, senyor Rivera. I només ens resta agrair la compareixença del senyor Tauler i el senyor Savall.

I aturem breument la comissió per anar a buscar el pròxim compareixent.

La sessió se suspèn a les onze del matí i es reprèn a les onze i dos minuts.

El president

Bé, doncs, continuem la comissió.

Compareixença

de Salvador Oller, vinculat a Letter Graphic, SL (tram. 357-00502/08)

I ho fem amb la compareixença del senyor Salvador Oller, vinculat a Letter Graphic, SL.

I ja ens ha fet explícit, el senyor Salvador Oller, que farà una declaració en primera instància, i té fins a un temps de deu minuts. Vostè mateix.

El Sr. Salvador Oller Quílez (vinculat a Letter Graphic, SL)

Señor presidente, ilustres diputados, me presento aquí para informar en relación a la comisión de investigación que han abierto ustedes sobre el Palau de la Música y una posible financiación irregular de un partido político. Sobre eso versará mi declaración.

Soy Salvador Oller, un profesional de *marketing* directo jubilado. Me inicié en esta profesión en el año 68, pa-

sando por distintas empresas: Publienvío Bertelsmann, Gupost, y últimamente Letter, New Letter. Mi relación profesional con New Letter y Letter ha sido la de asesor comercial, facilitándoles clientes y asesorando sobre su cartera de clientes.

Primer desmentido: no he sido nunca empleado del Palau de la Música ni de Convergència Democràtica. Con relación al Palau de la Música, en 2005 inicié contactos con el señor Montull, proponiéndole el incremento de donantes, ampliar el público en las salas de conciertos y generar flujo de personas para visitar el Palau. Para esto se necesitaba hacer un trabajo de campo que consistía en analizar su fichero y, sobre la residencia de los donantes y socios, efectuar un estudio de perfiles similares con la intención de captar nuevos donantes. Se realizó un fichero de trabajo de aproximadamente cien mil registros, y sobre los mismos se efectuó un proceso de comunicación directa en oleadas, durante tres años, aproximadamente a tres contactos por prospectado.

Segundo desmentido: nunca y en ningún caso he participado en la elaboración de facturas falsas ni para el Palau ni para otra empresa. Como comercial, he facilitado a New Letter y Letter clientes de todo tipo: partidos políticos –Convergència Democràtica, PSC, BNV, PSM–, fundaciones –Josep Carreras, Caixa de Sabadell, Caixa de Catalunya–, otras empresas –Nestlé, Grupo Zeta, agencias de publicidad, etcètera.

Tercer desmentido: nunca y en ningún caso he participado en financiar regular o irregularmente a ningún partido político. Ustedes creen o piensan –he llegado a la conclusión– que lo facturado al Palau ha sido para hacer trabajos gratis a un partido político. Todos los trabajos que se han realizado a ese partido han sido facturados y cobrados. Y ustedes lo tenían muy fácil, simplemente pidiendo a Correos el certificado de depósitos y comprobándolo con la facturación que está en el Tribunal de Cuentas. Y nos hubiésemos evitado estar aquí, porque esto ha perjudicado mucho a la empresa, ya que es una empresa de servicios y la fiabilidad, la credibilidad es lo primero que versa para que le den trabajo. Y en estos momentos se está perdiendo.

Por tanto, y resumiendo, efectué los trabajos de comercial para New Letter y Letter Graphic en los trabajos para el Palau de la Música. No he colaborado nunca en la realización de facturas falsas. No he colaborado nunca en financiar regular o irregularmente a ningún partido político.

Finalmente, y vistas las comparencias que se han venido substanciando en esta comisión, las diferentes declaraciones de diversa índole con relación a la oportunidad o no de esta misma y el derecho que me asiste, señor presidente, no responderé a ninguna pregunta que se me pueda efectuar. De hecho, todo lo que tenía que decir, declarar, ya lo hice el viernes ante el juez, y hoy les he comentado lo que tengo que decir con relación al asunto que les ocupa.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Oller. Ara és el torn dels grups parlamentaris i, en primer lloc, el Grup de Convergència i Unió, el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyor Oller, vostè acaba de dir que no contestarà a cap pregunta. Per part dels grups parlamentaris no hi ha altra cosa que respectar aquest dret que té. Però també donem per suposat que, amb la mateixa intensitat que vostè pot gaudir d'aquest dret, té l'obligació de dir la veritat de tot el que ens ha explicat i ha declarat.

Dels temes que podien afectar l'objecte d'aquesta comissió..., si no és que aquesta comissió ara agafi altres derivades, que en la intervenció del compareixent d'abans he vist que potser no en tenen prou a situar-ho en el possible o no finançament irregular de Convergència Democràtica, perquè he vist que a la intervenció d'abans ja ens n'anàvem també cap a alguna altra vessant, perquè deu ser que amb aquesta ja no en tenen prou; doncs, vostè té l'obligació de dir la veritat.

I vostè, jo crec que ha estat explícit, vostè, que digui que no ha estat mai treballador de Convergència, ni del Palau de la Música..., bé, això és una mica el nivell de rigor que ens estem trobant en aquesta comissió, no?, que se cita gent sense massa saber d'on vénen, d'on provenen o què tenen a veure exactament amb el tema. Jo sé que vostè va aparèixer en els llistats que es van demanar, i que inclús va publicar la pàgina d'aquest Parlament, com a treballador de Convergència i com a treballador del Palau, no? Ho dic, perquè jo crec que vostè és el cas emblemàtic del nivell de rigor que s'està donant a aquesta comissió, per part d'alguns grups, i el nivell de documentació que hi ha.

Això va provocar, sàpiga-ho vostè, perquè, evidentment que va sortir públic, però sàpiga vostè que, per la part que afecta Convergència Democràtica, va provocar, doncs, una esmena de rectificació, que, evidentment, el president de la comissió i el mateix lletrat van fer avinent, i vostè avui està en qualitat de senyor Salvador Oller, i punt, no? Sort que no li han demanat que demostris que no és treballador de Convergència, com no li han demanat que demostris que la Sagrada Família no és seva, o que..., perquè a vegades això costa no?, demostrar una cosa que no s'és.

Vostè ens ha dit que no ha participat mai en l'elaboració de cap factura falsa, que no ha participat mai en el finançament ni directament ni indirectament ni irregular de cap partit polític, que totes les feines que s'han fet, tant per un cantó com per l'altre, han estat perfectament facturades. Nosaltres, pel que fa als comptes de Convergència, ja ho hem dit mil vegades que, si algú té algun dubte, hi han els organismes controladors en què surt tot allà detallat; però, bé, no n'hi ha prou. Per tant, nosaltres, si amb tot això que ha dit vostè podíem estalviar altres relacions causa-efecte per als clients que vostè ha dit..., perquè ahir vam tenir una relació causa-efecte; avui torna a sortir el nom Caixa Catalunya - PSC... Bé, podríem trobar aquí una altra concatenació de relació causa-efecte. Però nosaltres l'estat de dret ens el creiem i els principis bàsics de la democràcia i de la justícia ens els creiem i, per tant, si hi ha alguna cosa a dir ens tocava demostrar-ho a nosaltres, i en això no hi entrarem, i no fem cap acusació ni res, però igual que trobem relacions causa-efecte multitudinàries en temes

que podrien afectar Convergència, doncs, veig que pel que afecta els altres no hi és, no?

Per tant, nosaltres..., crec que vostè ha estat molt explícit en el que hi ha. Vostè diu que no vol contestar, doncs, nosaltres no tenim més remei que respectar-ho i, per tant, senyor president, nosaltres ja no faríem cap més intervenció en aquest sentit, deixant clar i explícit el que acaba de declarar el senyor Oller, que no ha participat en cap factura falsa, que no hi ha hagut finançament irregular via Palau i que no s'ha utilitzat el Palau per a fins que no són aquells estrictament comercials, amb dependència de les institucions per a les quals es treballava i es facturava correctament per les feines fetes.

Res més i molts gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup de Socialistes - Ciutadans pel Canvi; en el seu nom, el senyor Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president. També agrair la presència del senyor Salvador Oller i la senyora Judith Gener en aquesta comissió creada en el Parlament de Catalunya per investigar algunes qüestions que van passar al voltant de la gestió de la Fundació del Palau de la Música.

Convergència i Unió, el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, està intentant –deixin-m'ho dir una altra vegada, ja és la segona vegada que ho dic aquest matí; ho està fent des del primer dia– devaluar l'objectiu d'aquesta comissió. Si vostès estan aquí –en el sentit que vostè ha treballat comercialment per a aquestes dues empreses, Letter Graphic i New Letter–, no és per altra raó que perquè el nom d'aquestes dues empreses van sortir en els apunts que l'exdirectora financera del Palau de la Música, imputada també en aquest escàndol que ha patit el Palau de la Música, la senyora Gemma Montull, hi va fer, no?, en el sentit que, en virtut de determinats patrocinis, en el mateix moment en què aquests patrocinis es rebien, les empreses per a les quals vostè era comercial rebien uns ingressos, eh? I jo ja estic veient el final de tota aquesta situació, i a qui li acabaran encolomant tot el problema serà a la senyora Montull –ja ho estic veient–; entre altres coses, perquè va fer els apunts en aquell dietari i ella deu saber si ens ha d'explicar alguna cosa o no.

L'hem citat aquí perquè va sortir en algunes informacions que vostè era la persona de contacte o que portava campanyes nacionals, sembla, al Palau de la Música, de captació de socis, i que era el que va aportar com a campanya nacional a New Letter i Letter Graphic, la campanya nacional de Convergència i Unió. També perquè el senyor Pedro Rodríguez –és l'administrador de les societats de què estem parlant–, a la seva compareixença la setmana passada ens va dir que ell no sabia res, que no se'n recordava de res i que les gestions amb el Palau de la Música i amb Convergència i Unió no les portava ell, sinó que les portava vostè.

Per tant, nosaltres pensàvem que avui, en la seva intervenció, en les preguntes que li podem formular, ens hauria pogut fer la llum d'algun dels interrogants que hi

han avui en dia respecte a la seva relació comercial amb el Palau de la Música. Entre altres coses, perquè els actuals responsables, l'actual director de la Fundació del Palau, que també va comparèixer en aquest Parlament, el senyor Llinares, ens va dir que no reconeixia haver rebut la prestació dels serveis que les empreses per a les quals vostè era comercial li van facturar. I la persona encarregada de validar tots aquests processos tampoc els reconeixia com a treballs propis efectuats per les empreses a la del Palau. Per tant, aquí volíem saber... I, clar, com que justament en el dietari de la senyora Montull surten anotacions de pagaments d'aquestes suposades campanyes a vostès, i com que aquí també hi ha hagut relacions, i vostès han treballat per les campanyes nacionals de Convergència i Unió –suposo que no només la del 2006, sinó continuadament– i amb la Fundació Trias Fargas, per això ho volíem preguntar.

Del llistat de factures que New Letter i Letter Graphic van passar al Palau de la Música, jo que també he intentat fer l'esforç de preguntar a empreses del sector què podia de donar de si una campanya d'aquestes característiques, en funció de què es posava a dins del sobre –una carta, un opuscle..., depèn de què s'hi acaba posant–, ens dóna..., les empreses del sector, més d'una, m'està dient que amb els imports de què estem parlant aquí es pot arribar a tot Catalunya, eh? –a tot Catalunya. Vostès estan parlant de cent mil persones, a mi hi han empreses que em diuen que podem arribar a tot Catalunya. Em sorprèn també la utilització de dades, no?, perquè aquí s'han creuat fitxers. M'hauria agradat saber d'on havien obtingut aquestes dades –cosa que avui no sabrem–, però, bé..., en tot cas, jo crec que pot haver-hi també una vulneració de la Llei de protecció de dades.

Se m'ha acabat el temps, però jo vull..., no em resistixo a acabar la meva intervenció fent referència a una dita, no?, perquè aquí ja comencem a tenir silencis massa clamorosos, un darrere l'altre. Hi ha una dita que diu que «quien calla otorga».

El president

Gràcies, senyor Terrades. Ara és el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom el senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Agrair també al senyor Salvador Oller que vingui a aquesta compareixença.

Nosaltres hem remarcat en alguna ocasió que hi havia una sèrie de coincidències al voltant d'una sèrie d'empreses que no vénen aquí perquè sí, vénen aquí perquè apareixen en l'informe Deloitte i perquè no han pogut justificar, davant dels nous administradors del Palau, que les factures que en el seu moment varen emetre corresponguin a treballs. Vénen per això, no vénen per altres coses. Però, és clar, avui vostè, si continua amb aquest silenci, ens afegirà una nova coincidència, i és que, quina casualitat!, a partir del moment en què es produeix la compareixença del senyor Pedro Luis Rodríguez, tota la resta de compareixents d'aquestes empreses vénen aquí acompanyats, amb tots els respectes, del seu advocat o advocada, grans salutacions de bon

començament o a la part final amb membres de Convergència i Unió, i aquí no diuen absolutament res, quan resulta que al jutjat han explicat o han contestat a les preguntes que se'ls han formulat.

Jo no entenc si això ho hem d'interpretar com una manca de respecte a aquesta comissió, que és parlamentària, que està constituïda per representants de tots els partits polítics, o és que al darrere de la seva posició hi han algunes complicitats. I no ho entenc, i jo li demanaria que vostè..., li deixo, si vol, trenta segons, perquè reflexioni i perquè es mostri disposat a contestar les preguntes, perquè em sembla que hi ha una sèrie d'interrogants que al meu entendre s'han de contestar.

El Sr. Salvador Oller Quílez

Creo que está contestado, en mi exposición, todo.

El Sr. Bosch Cuenca

No, a la seva exposició no ha contestat una sèrie de coses. El senyor Rodríguez ens va comentar que era vostè qui controlava tots els temes del Palau i tots els temes relacionats amb Convergència i Unió. És veritat això o no és veritat?

El Sr. Salvador Oller Quílez

Obviamente sí.

El Sr. Bosch Cuenca

I vostè no informava el senyor Pedro Rodríguez de res? Ho dic, perquè ell va..., de la seva declaració varem deduir que ell no sabia absolutament res d'aquests dos temes i que només els portava vostè. Sí o no?

El Sr. Salvador Oller Quílez

No lo sé. Lo que él declaró no lo sé.

El Sr. Bosch Cuenca

No ho sap... Home! Estem parlant d'una facturació de 982.000 euros des de l'any 2007 al 2009, i m'està dient que vostè no sap si el senyor Pedro Luis Rodríguez, que és l'administrador de Letter Graphic i New Letter no sabia res d'aquest tema?

El Sr. Salvador Oller Quílez

No lo sé.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, no ho sap? Vostès no parlaven, vostè anava allà, s'instal·lava al despatx i no comunicava absolutament res al senyor Pedro Luis Rodríguez.

La Sra. Judith Gener Creus (advocada)

Disculpi, senyor president, és que el senyor ja ha dit que no contestaria cap pregunta...

El Sr. Bosch Cuenca

Entendrà, senyor president, que la nostra obligació com a parlamentaris és formular les preguntes.

La Sra. Judith Gener Creus

I el nostre dret és el de contestar, amb tots els respectes, eh?

El Sr. Bosch Cuenca

Si vol contestar o no vol contestar lliurement ho farà.

La Sra. Judith Gener Creus

Moltes gràcies.

El president

Senyor Bosch, la senyora advocadessa té raó, vostè pot formular les preguntes d'una manera retòrica...

El Sr. Bosch Cuenca

En tot cas, utilitzaré el meu temps i li faré mostrar una sèrie d'evidències que al meu entendre són flagrants i que ens fan entendre alguna qüestió. Tot i això faig un parèntesi. Jo li agrairia, perquè nosaltres hem fet gestions amb les dues distribuïdores que treballen habitualment amb vostès en grans negocis, que són Unipost i Correus. En el cas d'Unipost, jo tinc els seus volums; no corresponen a cap d'aquests treballs, les seves factures. I en el cas de Correus, també m'han comentat..., i, en tot cas, vostès tenen l'oportunitat de demanar-ho per poder-ho posar aquí, a sobre la taula, perquè puguem contrastar-ho, si realment té la consciència absolutament tranquil·la, que n'estic plenament convençut que la té; de demanar la informació a Correus perquè la puguem adjuntar als treballs d'aquesta comissió. Jo el repto a això, que vostè, com a persona vinculada a aquesta empresa o persones d'aquesta empresa demanin a Correus la informació perquè nosaltres la puguem contrastar amb les dades que tenim a nivell de les factures. Què li sembla, ho aconseguirem això?

La Sra. Judith Gener Creus

Senyor president, em reitero en la manifestació abans expressada. Demanem que el mateix respecte que ens demanen en aquesta comissió i que tenim, també els membres d'aquesta comissió respectin el dret a no contestar.

Moltes gràcies.

El Sr. Bosch Cuenca

Estic al·ludint a una cosa que ha comentat el compareixent; el compareixent ha fet referència que no tenia cap problema...

El president

Senyor Bosch, un moment, si us plau. Ell pot fer les preguntes que vulgui, vostès diguin que no volen contestar i ja està; però ell, com a diputat i com a intervingent, evidentment, pot fer les preguntes i vostès negar-se a contestar. Aquest és el joc de la comissió, i és així com funcionen les comissions.

Senyor Bosch...

El Sr. Bosch Cuenca

En tot cas, voldríem mostrar... –Moltes gràcies, senyor president, per defensar la feina d'aquests diputats, que realment és feixuga, perquè ens estem trobant amb això, amb una sèrie de parets, i això junt amb alguns altres elements dificultosos, com, per exemple, el fet que encara avui la Fundació Ramon Trias Fargas no hagi facilitat la informació que va demanar aquesta comissió, cosa que des del primer moment el diputat de Convergència anava reclamant que l'Administració donés la informació, tot això plegat, doncs, fa que sigui realment difícil desenvolupar aquesta tasca.

En tot cas, hi ha una sèrie de coincidències. La primera qüestió és que vostès van presentant les factures de dos en dos i les quantitats sempre lliguen –factures, quantitats de 220.000 i escaig euros–; és una estranya coincidència. Factures que, a més a més, es paguen amb una puntualitat britànica: vostès presenten una factura el 16 del VI i la cobren el 24 del VI. Això vol dir, amb paraules de qualsevol persona que entengui en la matèria, que la factura està al calaix i s'està esperant que arribi algun cobrament.

Una altra coincidència és que bona part d'aquestes factures apareixen vinculades a pagaments a Ferrovià; és a dir, arriba un cobrament de Ferrovià i la senyora Gemma Montull, que deu tenir la factura preparada, treu la factura del calaix i la paga.

Una altra coincidència: resulta que sis d'aquestes factures coincideixen amb períodes electorals, és a dir, estan a menys de tres mesos d'un període electoral. Home, si en aquest país tinguéssim per hàbit fer una campanya electoral cada dos o tres mesos, això ho podríem considerar una gran coincidència, però resulta que no és així i, ho repeteixo, hi ha aquesta gran coincidència.

Una altra coincidència és que ni vostès ni Hispart han pogut justificar els serveis que en teoria han prestat. Tots dos alludeixen que tenen un sistema informàtic que esborra qualsevol rastre de la seva comptabilitat i no conserven cap comprovant, cosa que representa una clara vulneració de l'article 30 del Codi de comerç, que obliga a conservar la documentació en un període de cinc anys.

I, a més a més, es produeixen també altres elements, jo crec que coincidents, i és que vostè resulta que en unes factures –tant el senyor Rodríguez com vostè, imagino–, factures que sumen un total de 550.000 euros –per tant, una facturació important en el volum de les empreses–, resulta que ningú recorda absolutament res, ningú recorda de què anaven aquests *mailings*, ningú conserva cap documentació acreditativa d'aquests *mailings*, ni tampoc l'altra part –la part, diguem-ne, del Palau de la Música–, ni hi ha cap...

El Sr. Salvador Oller Quílez

No ha escuchado, no ha escuchado mi exposición.

El Sr. Bosch i Cuenca

Sí, sí. Jo li he dit que vostè no conservava...

El Sr. Salvador Oller Quílez

No. Yo sí que lo he aclarado. No ha escuchado mi exposición.

El Sr. Bosch i Cuenca

Sí, sí. Però vostè ha comentat que no havia conservat cap documentació. O sigui, vostè conserva alguna documentació acreditativa d'aquests treballs, més enllà de les factures? Pregunto.

El Sr. Salvador Oller Quílez

Pues no.

El Sr. Bosch i Cuenca

D'acord, perfecte. I a vostè li sembla normal que de treballs per un volum de 900.000 euros vostè no conservi res, ni un paperot per poder, si un dia ve un inspector d'Hisenda, dir-li a aquell inspector: «Escolti'm, aquests treballs no els hem fet.» O, fins i tot, si ve la persona que li presenta la factura i li diu: «Escolta'm, acabem de detectar que aquest *mailing* no s'ha fet de forma correcta.» Resulta que...

Igual que tampoc no..., suposo que també ho trobarà estrany, que ni alguns extreballadors de l'empresa ni treballadors del Palau reconeguïn aquests treballs, que superen amb escreix els *mailings* que feia habitualment, doncs, el Palau de la Música.

Jo, en definitiva, la veritat és que vostè...

El president

Senyor Bosch...

El Sr. Bosch i Cuenca

...amb la seva actitud –i vaig acabant, senyor president, moltes gràcies– i amb l'actitud de la resta de companys, no fan sinó incrementar les sospites que hi ha en aquesta comissió.

Abans un diputat citava una expressió, jo en citaré una altra. Hi ha un cantautor català que diu: «Sou vosaltres qui feu del silenci paraules.» Vostè, amb la seva declaració, amb la seva no-declaració, avui, converteix realment aquesta sospita en una sospita absolutament fonamentada.

Jo, ho repeteixo, li demanaria que vostè s'ho replantegés. Tindrà oportunitat amb altres diputats. Jo no he tingut la sort que vostè pugui explicar-nos tot el que nosaltres volíem plantejar-li, però repeteixo que em sembla que vostè hauria de reflexionar i de col·laborar amb aquesta comissió.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Bosch. Ara és el torn del Grup Popular de Catalunya, i en el seu nom té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Volia començar..., quería empear también agradeciendo al señor Oller su declaración inicial, en la que apunta algún dato distinto del que ya conocíamos hasta ahora, pero también lamentar, pues, la negativa –acogiéndose a su derecho, obviamente– a responder a las preguntas que se le desearían formular desde esta comisión, ¿no?

Y en este sentido, hombre, constatar por nuestra parte –y ya lo hemos dicho en alguna otra intervención– que en esta comisión han comparecido dos tipos de empresas. Unas empresas que..., por poner ejemplos, ¿eh?, como Triobra, o como FM2, pues, que han reconocido que determinados trabajos que no correspondían al Palau se habían facturado efectivamente al Palau, porque así se les había mandado, y lo que les honora, por su honestidad..., y, por otro lado, también se puede entender, desde el punto de vista empresarial, que si haces un trabajo y lógicamente, pues, si te ponen entre la espada y la pared para cobrar ese trabajo, pues, a veces se cede o no.

Pero luego hay otro tipo de empresas, que son precisamente Newsletter, Letter Graphic, para las que usted ha trabajado como comercial, o también ayer tuvimos la oportunidad de no-oír al representante de Hispart, que son precisamente aquellas empresas sobre las que los motivos de la facturación realizada al Palau de la Música generan más dudas, ¿no?, son precisamente aquellas empresas cuyos trabajos no han sido explícitamente reconocidos por los trabajadores del Palau de la Música y por la gente vinculada al Palau de la Música, y son también aquellas empresas cuyos trabajos tampoco han sido aclarados por las auditorías que se han realizado sobre el Palau después de la intervención de los Mossos d'Esquadra.

Y nosotros lo lamentamos, ¿no? Y lo lamentamos porque ello nos impide llegar a una conclusión determinante en esta comisión, conclusión que no tiene por qué estar fijada de antemano. Hay una sospecha –no sé si fundada o no, pero hay una sospecha– de que determinadas facturas puedan haber servido para pagar servicios prestados a un partido político. Evidentemente, en esta comisión no podremos concluir que eso ha sido así, porque no han habido declaraciones que así lo pongan en evidencia, pero tampoco podremos concluir que no ha sido así, porque tampoco no ha sido..., no ha podido ser desmentido, ¿no?

En cualquier caso, a nosotros lo que sí nos llama la atención es esta negativa por parte de las empresas de poner luz sobre este tema, y entendemos y entenderíamos que si no hubiera nada que esconder, pues, tampoco no habría absolutamente ningún inconveniente en responder a las preguntas y, por lo tanto, ser lo máximo transparentes.

Y permítame terminar con una aclaración que creo que es injusta. Lo que perjudica a estas empresas no es esta comisión de investigación. Lo que perjudica a estas empresas es precisamente el que estas empresas no quieran aclarar y no sean transparentes en aquello que las ha relacionado con el Palau de la Música.

Muchas gracias, señor Oller; gracias, *senyor president*.

El president

Gràcies, senyor Rodríguez. Ara és el torn d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom el senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. Bon dia, senyor Oller.

Clar, jo tinc una idea formada de vostè pel que han dit anteriors compareixents, i tenia molt interès a, avui, tenir l'oportunitat de contrastar l'opinió d'un tercer amb la seva pròpia.

Per exemple, al senyor Pedro Luis Rodríguez Silvestre, cada vegada que li preguntàvem pels comptes del Palau i pels comptes de Convergència, ens deia: «Això qui ho sap és el senyor Salvador Oller» –pàgina 27 de la transcripció provisional–; «No està en nòmina, tenim una bona relació i ens porta clients» –pàgina 28–; «El que es va fer per al Palau ho sap el senyor Salvador Oller» –pàgina 39–; «El senyor Salvador Oller, li estic dient» –torna a dir a la pàgina 39. I quan li vam preguntar per la campanya de Convergència, ens va dir: «No, no, això ho porta el senyor Salvador Oller» –pàgina 55. I va insistir: «Convergència: el senyor Salvador Oller» –pàgina 55–; «El senyor Salvador Oller porta diferents campanyes i clients de diversos sectors, i entre ells de partits polítics» –pàgina 62. I a preguntes del diputat Jordi Terrades, diu..., li va preguntar: «Quan vingui el senyor Oller, li podem preguntar per Convergència i Unió? És a dir, si li va portar el client Convergència i Unió.» I el senyor Pedro Rodríguez Silvestre va contestar: «Sí» –pàgina 63.

Als treballadors que van venir els vam preguntar: «Escolti, la seva empresa, vostès tenen constància que hagi treballat per la Fundació Palau de la Música?» Diu: «No. –Vostès recorden haver treballat per al Palau de la Música i per a Convergència i Unió?» –pàgina 92– «eh? –Treballàvem tots junts i els encàrrecs es feien de forma conjunta; hi havia coneixement del que es feia en cada moment.» I, clar, jo, davant de tot això, pensava: «Bé, avui ens ho aclarirà, el senyor Oller, per interès propi! –per interès propi!»

Perquè, miri, per aquí han passat empreses que ens han dit: «Miri, a mi em van manar de fer una factura..., que treballava a l'Ametlla i l'he hagut de fer a tal lloc.» Bé, doncs, escolti, miri, ja s'aclariran amb el jutge; nosaltres no hi tenim res a dir, perquè no hi ha responsabilitat política. Però, escolti'm, vostè, amb això, amb la nota de l'auditoria de Deloitte, amb el que ens ha dit el senyor Llinares..., alguna cosa passa en aquests treballs!, i vostè era la persona que ens ho podia aclarir.

Miri, com que vostè no em vol contestar, mirem què són aquests treballs. Es van gastar un total de 982.583 euros en una campanya de recerca de socis i patrocinadors. No sé si la dada és bona, però a mi algú m'ha dit que el nombre de socis, en aquests anys, en el temps en què es van fer aquests treballs, va pujar de tres-cents. Va costar sis mil euros cada soci nou. No va ser gaire exitosa, eh?, la seva campanya, senyor Oller. Costa de creure que algú es gastí 6.000 euros per aconseguir un soci *normalet* del Palau.

I, clar, i es dóna això de les duplicitats d'imports, que ja li ha dit el meu company, i es donen coses que... Clar, costa de creure que un concepte com «per a la difusió de diverses promocions»... carall!, no podrien explicar-nos quines eren aquestes promocions, eh? «Realització de diferents *mailings* per a la difusió de diverses promocions»... Escolti, un model de concreció en una factura. A mi, si a la meua empresa hagués pagat això, m'haurien fotut al carrer immediatament. Però, bé, a altres llocs les coses deuen anar d'altra manera. I, clar, a més a més, l'aparició a les llibretes de..., les famoses llibretes del senyor Montull, sempre lligats als diners de Ferrovial.

I miri, vostè ens deia això, que ho teníem molt fàcil; més fàcil ho hauríem tingut si vostè ens hagués ajudat. I si vostè no té coneixement de qüestions que impliquin finançaments irregulars de partits –coneixement, dic, no que les hagi fet, coneixement. Vostè ens ha dit que no les havia fet. Jo li parlo: si vostè no té coneixement d'això, no hi hauria cap problema que ens ho expliqués. De la mateixa manera que si això és d'aquesta manera, el senyor Pedro Luis Rodríguez no tindrà cap problema a facilitar-nos la documentació fiscal que li vam demanar i que encara l'estem esperant, lògicament, eh?

O vostè no tindria absolutament cap problema a facilitar-nos, a través de l'empresa titular, accés als fitxers de correus –als quals, ara per ara, no n'hem tingut–, per saber qui van ser... M'entén, no?, el que li estic dient? Bé, doncs, vostè acaba de dir fa un moment, si ho recorda, que ho teníem molt fàcil perquè podíem anar a mirar a Correus. Ha dit això, ho recorda? Què volia dir, exactament?

El Sr. Salvador Oller Quílez

En Correos, cuando se hace una campaña política –política–, hay un certificado sobre la cantidad que se ha enviado, cuándo y cómo se ha enviado.

El Sr. Pi i Noya

Letter Graphic ens podria autoritzar a obtenir aquesta informació?

El Sr. Salvador Oller Quílez

Quien tiene que autorizar es Correos, pueden pedirla ustedes directamente a Correos.

El Sr. Pi i Noya

No...

El Sr. Salvador Oller Quílez

Bueno, estoy seguro..., estoy seguro que aquí el cliente, el único que la puede utilizar...

El Sr. Pi i Noya

No.

El Sr. Salvador Oller Quílez

Es Convergència i Unió.

El Sr. Pi i Noya

No.

El Sr. Salvador Oller Quílez

Y seguro que les autorizará.

El Sr. Pi i Noya

No. Tinc elements per creure que Correus només ens facilitarà aquesta informació si hi ha autorització per part del...

El Sr. Salvador Oller Quílez

Pues, si está de mi mano, la van a tener. No hay ningún problema.

El Sr. Pi i Noya

Doncs, jo li ho demano per favor, i ho celebri, eh?, que ens ajudi, perquè precisament tenim una resposta de Correus, que hem rebut tots els grups, en la qual Correus ens indica que determinada informació només es pot obtenir amb l'autorització de l'empresa, i ho diu d'aquesta manera. Per tant, senyor president, li demano que, a la vista de les manifestacions que ha fet el senyor Oller, ens aconseguixi aquesta informació.

El Sr. Salvador Oller Quílez

Mire, yo le voy a contestar... Mire, ustedes, Izquierda Unida, cuando han hecho una entrega, lo puede haber hecho una empresa privada, una empresa como la nuestra. Cuando ustedes han hecho una entrega en Correos, son ustedes quienes la han hecho y son ustedes quien tienen que autorizarla, no la empresa que ha hecho el *mailing*.

(*Veus de fons.*)

El Sr. Pi i Noya

Bé, en tot cas, escolti'm, jo..., aquí cadascú ha anat dient... Nosaltres ho hauríem tingut més fàcil, deia, si haguéssim tingut el 347 que ens va prometre el senyor Rodríguez, si se'ns hagués facilitat la informació de Correus, si els compareixents aportessin, francament, el seu coneixement.

Li agraeixo molt el que ha dit, i espero que es facin les gestions per aconseguir aquesta documentació. De totes formes, deixi'm acabar: sembla que ens hem imposat que tothom, aquí, acabi amb una dita, eh? *A buen entendedor, pocas palabras, bastan.*

El president

Gràcies, senyor Pi. Ara és el torn del Grup Mixt, i en el seu nom el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gracias, también, al señor Oller por su comparecencia.

Yo creo que en esta última intervención..., tengo una duda técnica, que usted conocerá por su profesión y

por el trabajo de su empresa. Aquí lo que estamos cuestionando, lo que se cuestiona –y creo que usted lo ha dicho bien en su intervención– no es que usted trabajase para Convergència o para cualquier otro partido, que es absolutamente..., no solo legítimo sino..., hay que ganarse la vida, ¿no?, por lo tanto hay que trabajar, y para eso se montan las empresas. No es ese el problema. El tema es si usted o cualquier otra empresa de las que han pasado por aquí hicieron facturas al Palau de la Música por 900.000 euros y esos trabajos, como nos dijeron algunos trabajadores, no se realizan en el Palau. Por lo tanto, a mí...

El Sr. Salvador Oller Quílez

Está contestado, ¿eh?, en mi exposición está contestado.

El Sr. Rivera Díaz

No, no, ya lo sé que está contestado, pero que lo que no cuadra –y entienda cuál es la problemática, y por eso también el juez llama a su empresa y a otras empresas– es que tengamos una factura de más de 900.000 euros y se debería corresponder con un trabajo de 900.000 euros. Y lo que pasa es que ese trabajo no aparece, y no hay un presupuesto... Al Palau de la Música; a Convergència i Unió..., usted decía que tendría que ser Convergència quien autorizase... Eso en los trabajos relativos a Convergència, pero es que a mí..., lo que nos preocupa aquí es el dinero público de la fundación, no el que se gaste Convergència en sus campañas, sino el trabajo no realizado o no demostrado del Palau de la Música.

Por lo tanto, eso es lo que le preguntamos aquí, y no es Convergència quien tiene que autorizar eso. De hecho, esta confusión incluso puede ser bastante preocupante, porque al final estamos viendo que lo que..., o lo que yo estoy leyendo de su declaración es que usted nos dice que de ese envió de Convergència se lo preguntemos a Convergència. Ya, pero es que ese dinero lo pagó el Palau. Los 900.000 euros, los más de 900.000 euros son del Palau. Entonces, ¿dónde está ese trabajo realizado con los patrocinadores y socios del Palau por 900.000 euros?

El otro día el señor Llinares nos dijo que un *mailing* para una empresa –una empresa media, un presupuesto para el número de socios del Palau– era entre 4.000 y 6.000 euros; de 4.000 o 6.000 euros a 900.000, pues, hay un trecho. Entonces, ese es el problema, ese es el problema real que estamos aquí analizando en esta comisión, y ese es el problema por el que ha tenido que comparecer ante el juez, no porque haga usted trabajos... ¡Faltaría más! que no haga usted trabajos para todas las empresas que haga falta. O sea, ése es el problema por el que estamos aquí reunidos, podríamos decir, o uno de los problemas, y eso es lo que no se ve por ningún sitio.

Y yo creo que el señor Llinares nos lo dejó muy claro el otro día: 4 o 6.000 euros, no son 900.000. ¿Dónde está el trabajo? ¿Enviar un *mailing* a unos miles de socios del Palau cuesta 900.000 euros? Pues, usted lo sabe mejor que nadie, que no. Usted lo sabe mejor que nadie, que no; el señor Llinares lo dijo el otro día. Y por eso digo que, lo que nos tememos, en esta confusión con Convergència o no Convergència es, al final, que se confunda el trabajo realizado o no realizado para el

Palau, con el trabajo que usted realice legítimamente para un partido político o para cualquier otra entidad.

Por eso, señor Oller, yo creo que hubiera sido mejor que usted hablase, o hablase un poco más, porque ya ha hablado un poquito, pero que hablase un poquito más y nos explicase realmente esos trabajos qué trabajos eran, que nos diera un poquito más de luz a eso. Si usted fuera capaz de explicarnos, a los portavoces de esta comisión, qué trabajos realizó para el Palau y por qué costaban 900.000 euros, podemos cuestionar que en vez de 900 fueran 600, 700, lo que no cuadra es que fueran de 6.000 euros a 900.000 euros. Eso no se lo cree nadie.

El Sr. Salvador Oller Quílez

No tiene nada que ver, tú, hacer un mail a tus quince mil socios, que preparar un fichero, cruzándolo con otros y preparar un fichero donde ese fichero se transforma del orden de cien mil, y te diriges tres veces a ese fichero. No tiene nada que ver una cosa con la otra. Y creo que eso lo he explicado en la exposición.

El Sr. Rivera Díaz

Señor Oller, eso que usted dice..., deduzco de sus palabras que usted justifica que eso vale 900.000 euros, o más de 900.000 euros, es lo que se cuestiona. Si usted nos explica con detalle esto que nos está explicando un poco a trozos, nos explica con detalle y nos facilita los presupuestos, nos dice qué trabajo se ha realizado, estos portavoces podrán juzgar o no, si políticamente se infló la factura o no existió el trabajo, o se hizo legítimamente, pero tenemos que hacer ese trabajo de clarificación. Si no lo tenemos, uno piensa que ese *mailing* no vale 900.000 euros. Y por eso digo que hubiera sido, yo creo que más conveniente para su empresa –desde mi humilde opinión se lo digo– una explicación, podía haber permitido una serie de preguntas y olvidar su trabajo con otros partidos, sino el trabajo que hizo con el Palau, y cómo lo hizo, y cuánto costó, y si se hizo algún otro trabajo más o no, si la factura era correcta, si estaba por encima del precio de mercado... Yo creo que ese es el debate, y eso hubiera...

Usted se quejaba antes –con razón, en parte, aunque no creo que sea culpa de esta comisión– de lo que puede suponer para una empresa el estar llamado a una comisión o ante un juez, pero insisto, no es culpa nuestra que no tengamos esos presupuestos, no es culpa de los portavoces de esta comisión que usted no presente esos documentos. No es culpa nuestra que los nuevos gerentes del Palau no encuentren justificación de su trabajo, no es culpa nuestra que el juez le llame a declarar. Por lo tanto, creo que ha desaprovechado una oportunidad, desde nuestra humilde opinión, para explicar todo eso, y nos queda una duda más que razonable sobre la diferencia entre el trabajo realizado y el precio cobrado, porque era un dinero de una fundación, que también a su vez tenía dinero público. Ese es el cuestionamiento.

Agradezco su presencia, aunque lamento que no hayamos podido conocer ese trabajo en profundidad, y que sus trabajadores hayan dicho lo contrario en sede parlamentaria y también ante los medios de comunicación y ante el juez.

Gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Rivera. Agraïm la compareixença del senyor Oller i de la seva advocada, i passariem, doncs, a l'altra compareixença, després d'un breu descans.

La sessió se suspèn a dos quarts de dotze del migdia i onze minuts i es reprèn a tres quarts de dotze del migdia i dotze minuts.

El president

Bé, si els sembla, continuariem la comissió.

Compareixença

de Jaime Lendínez, representant de la immobiliària Horencat (tram. 357-00483/08)

I ho faré, en primer lloc, demanant excuses al senyor Lendínez per haver-lo fet esperar aquesta estona, que segurament ha estat culpa d'aquest president, no ha estat culpa de la senyora Olano; evidentment, ha estat culpa d'aquest president que ha utilitzat la paraula descans, quan realment el que volia dir era uns breus moments.

Per tant, si els sembla, reprendríem la comissió. El senyor Lendínez m'ha dit que no farà cap declaració prèvia i, per tant, ja aniríem de dret a les preguntes dels grups.

I, en primer lloc, pel Grup de Convergència i Unió, el senyor Turull.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies senyor Lendínez per la seva compareixença.

Bé, és una compareixença que nosaltres no havíem demanat; vam donar suport a totes les compareixences que es creguessin oportunes en aquesta comissió, per esclarir i arribar fins al fons del que és el tema objecte d'aquesta comissió, i jo el primer que li demanaria és si ens pot aclarir quina relació té vostè o ha tingut, o amb el Palau de la Música Catalana –en qualsevol de les seves..., associació de l'Orfeó, fundació o consorci–, o amb el senyor Millet. Perquè jo l'únic que he pogut veure, d'alguna documentació que se'ns ha fet a mans, és que vostè representa Horencat, que és una empresa de Granollers; tot i que sóc diputat de la comarca –de Parets–, no conec l'empresa i, per tant, m'agradaria primer que ens situés exactament quina és la seva relació. Es que aquí, a la comissió aquesta, anem una mica així també, eh? Per això a mi m'agradaria que ens situés exactament quina és la seva relació amb tot aquest tema.

Gràcies.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez (representant de la immobiliària Horencat)

Muy bien. De hecho, la empresa no estaba en Granollers, no era ni..., está en Barcelona. Segundo, la relación que ha habido con el Palau ha sido solamente a través de Ferrovial, como subcontrata de Ferrovial. Con

el señor Millet y demás no ha habido nunca ninguna relación, ni directa ni indirecta.

El Sr. Turull i Negre

Vostès, amb el Palau, no han tingut res...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Directamente, nunca.

El Sr. Turull i Negre

I indirectament?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Indirectamente ha sido con..., de hecho, a través de Ferrovial, que eran los que habían subcontratado a Horencat, para hacer lo que era el tema de estructura del mismo.

El Sr. Turull i Negre

Vostè ha fet alguna certificació o ha participat a fer alguna certificació o alguna factura falsa pel Palau de la Música Catalana?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No, nunca.

El Sr. Turull i Negre

Directament o indirectament?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Nunca.

El Sr. Turull i Negre

Vostè té constància...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Hay constancia de que cuando la policía judicial en este caso me citó, había un documento que era como un recibo, pero no era una factura, que habían hecho, pues..., cualquiera puede hacerlo; sin ninguna, digamos, cosa que pudiese decir que era una factura de Horencat, porque le faltaban todos los requisitos, que eran el nombre más el NIF, que va siempre enganchado con la factura.

El Sr. Turull i Negre

Vostè té constància si s'ha utilitzat el Palau de la Música Catalana per desviar diners o finançar de manera irregular algun partit polític o alguna fundació?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No, no tengo ninguna constancia sobre eso.

El Sr. Turull i Negre

No té cap mena de constància d'això.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Nada.

El Sr. Turull i Negre

Doncs, per nosaltres... Però deixi'm, senyor president, que aprofiti també el meu temps, igual que ho fan d'altres, doncs, aprofitant...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Le voy a comunicar que Horencat presentó quiebra voluntaria en el 2003.

El Sr. Turull i Negre

Doncs, jo, em deu confondre, però jo he vist per algun lloc i diria que era a la querella de Fiscalia, que apareixia que estava domiciliada, Horencat –domiciliada, eh?, no...–, a Granollers; però, doncs, deu ser un error i, per tant, només puc que demanar-li disculpes, eh?

Jo, senyor president, si em permet, abans ha sortit aquí, doncs, un comentari i jo em vull afegir als comentaris d'alguns grups que han parlat abans, en el sentit que..., «silencis clamorosos que hi han en aquesta sala». I jo també voldria destacar que és veritat que hi han silencis clamorosos en aquesta sala i en aquesta comissió, no? Hi ha el silenci del conseller Castells, en aquesta sala i en aquesta comissió; hi ha el silenci clamorós del senyor García-Bragado, en aquesta sala i en aquesta comissió; hi ha el silenci clamorós del senyor Xavier Sala, en aquesta sala i en aquesta comissió. Això sí que són silencis; això sí que són silencis, perquè... –Xavier Cases– perquè allò altre..., hi han declaracions, algú està en el seu dret, a mi també m'agradaria, doncs, poder tenir més informació, més explicació, però hi han aquests silencis que sí que són autènticament clamorosos.

Pel que fa a documentació, que abans s'hi ha fet alguna referència, també ens agradaria que, per exemple, l'expedient de l'Institut Català de Finances, en què l'interventor general diu que hi han hagut factures suposadament falses per justificar aquest crèdit, doncs, que se'ns fes arribar. Clar, que se sigui més exigent amb els altres, que no pas amb el Govern, doncs, comença a ser curiós, això, no?, perquè com... –i en el meu cas puc parlar de manera..., per experiència pròpia–, doncs, això de facilitar documentació per part del Govern, no es que el Govern es caracteritzi justament per això, no?, perquè d'empares i emparees al president del Parlament..., hi hem hagut d'anar moltes vegades, no?

És veritat que en aquesta comissió hi han silencis clamorosos, ja els ho he dit, i és veritat que hi ha documentació que encara ens ha d'arribar, que qui ens la nega és el mateix Govern. Ho dic, perquè si es diu, s'ha de dir tot, no?

I jo, senyor president, gairebé era una invitació, no?, perquè aquí tothom ha fet la seva dita popular, eh? N'hi ha moltes, per a aquesta comissió n'hi han moltes, president –n'hi han moltes–, però jo crec que la més encartada, que és la que és l'objecte d'aquesta comissió, que és la naturalesa d'aquesta comissió..., n'hi ha una, que jo crec que resumeix el perquè d'aquesta comissió: difama, que alguna cosa queda.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Turull. Passaríem ara al torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en el seu nom el senyor Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, senyor president. Agrair també al senyor Lendínez la seva presència en aquesta comissió d'investigació.

Li faré només dues preguntes, atès que el nostre grup parlamentari tampoc havia demanat la seva compareixença, però, en tot cas, per aclarir algun tema, no?

La seva empresa quan es va liquidar?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

En 2003, en noviembre.

El Sr. Terrades i Santacreu

Per tant, aquesta factura que ha sortit, que surt documentada a la querella que va presenta la Fiscalia contra els senyors Millet i Montull, que es va fer servir el nom de la seva anterior empresa, el seu NIF i no sé si la seva...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

NIF no había.

El Sr. Terrades i Santacreu

No? O la seva signatura, hem de considerar que era una factura falsa que algú havia emès.

Molt bé, nosaltres no tenim cap més pregunta per formular, però com que encara em queda una part del meu torn... Home, manifestar-li al senyor Turull que de silencis clamorosos de moment només n'hi ha en una part, eh?, de les coses que s'estan parlant. El conseller Castells, després de fer el que havia de fer, que era declarar com a testimoni davant del jutjat que instrueix una querella de la Fiscalia respecte a un tema que ha sortit del tema important del Palau, ha sol·licitat la seva compareixença en aquest Parlament per donar les explicacions que els grups parlamentaris considerin adients.

Recordar-li al diputat Jordi Turull que l'objecte que té aquesta comissió és la que té i no una altra, eh?, que és la missió d'esbrinar si hi han hagut irregularitats en el finançament d'un partit polític o d'una fundació. I tornant a tirar de dites, eh?, doncs, miri, igual és aquella que diu que quien se pica, ajos come, no?

(Rialles.)

El president

Gràcies, senyor Terrades. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom la senyora Maria Àngels Cabasés.

La Sra. Cabasés Piqué

Gràcies, president. Bon dia, senyor Lendínez.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Buenos días.

La Sra. Cabasés Piqué

Nosaltres ja no li farem preguntes al voltant de les factures falses, perquè ja ho ha dit vostè i, per tant, ens ha quedat força clar, no? L'únic que sí que li voldríem fer una pregunta, i vostè després dirà: «I per què em pregunta això?» Ja li ho explicaré. Doncs, quan... La seva empresa està dissolta, no?, Horencat, ja?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Sí, sí.

La Sra. Cabasés Piqué

I en la creació i en la dissolució hi va intervenir algun bufet d'economistes?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

¿Me puede repetir la pregunta?

La Sra. Cabasés Piqué

Sí. Si en la creació de l'empresa i en la dissolució..., si ho van fer en algun bufet d'economistes?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Sí, fue un abogado, o sea que el..., particular, que lo formó o preparó, díganos, la constitución.

La Sra. Cabasés Piqué

No se'n recorda, a qui?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No.

La Sra. Cabasés Piqué

Bé, nosaltres, de fet, només teníem aquestes preguntes perquè al voltant del Palau hi ha algunes empreses que, o bé via judicial o bé via auditòries, doncs, han sorgit com empreses que han aportat factures falses. En el seu cas, jo crec que ha quedat força clar, no?

Només dir-li..., preguntar-li també una altra pregunta: si coneix o ha tingut tractes amb les empreses CBM10 o Pipsa?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No, ni las conozco ni siquiera.

La Sra. Cabasés Piqué

D'acord, doncs, bé. Jo també per acabar, senyor Lendínez, i ja no va per vostè, sí que voldria dir un parell de coses, perquè ara, doncs, es veu que hem de fer això, no?

Jo només recordar que el 90 per cent de la documentació que ha rebut aquesta comissió prové del Govern. Només recordar-li això al senyor Turull: que el 90 per cent de la documentació rebuda prové del Govern. I que

encara..., recordar que hem demanat la informació de la Fundació Ramon Trias Fargas i encara no la tenim, encara no sabem, doncs, quina és aquesta informació. Estaria bé que ens la fessin arribar. Per al proper dia estaria bé tenir-la.

I, miri, de silencis cap, perquè li he de recordar que a l'ajuntament es crearà una comissió d'investigació on tots els que ha dit parlaran. I, a més a més, recordar-li que ha estat a instàncies del nostre grup, perquè el senyor Trias ja va donar suport a aquesta requalificació. I poder també hauríem de començar a parlar, tal com ens va dir l'altre dia el senyor Carles Díaz, que, en un dinar, el senyor Felip Puig ja va començar a donar, doncs, indicacions que estaria bé fer aquest hotel.

Per part meva res més.

El president

Gràcies, senyora Cabasés. Ara és el torn del Grup Popular, i en el seu nom la senyora Olano.

La Sra. Olano i García

Sí, gracias, señor presidente. También gracias al señor Lendínez por su comparecencia.

Yo le voy a hacer una serie de preguntas que naturalmente tienen que ver, pues..., sabe usted, se ha encontrado una factura que hacía referencia a su empresa en esta investigación. Usted nos ha comentado que la empresa se declaró insolvente; por tanto, hubo la disolución en el año 2003. Pero yo le voy a preguntar si ustedes habían realizado algún tipo de trabajo para la fundación con anterioridad a la disolución de la empresa.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Bueno, anterior fue lo que he comentado antes, la subcontrata que nos hizo Ferrovial para hacer los trabajos de estructura de hormigón, nada más.

La Sra. Olano i García

O sea que trabajaban para Palau subcontratados por Ferrovial.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Correcto.

La Sra. Olano i García

Usted conoce una empresa que se llama Sotografic?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No.

La Sra. Olano i García

No la recuerda como...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No, no, es que no me suena de nada, porque no... Las únicas personas con las que he tenido contacto..., con Ferrovial, el personal de Ferrovial y nada más.

La Sra. Olano i García

Usted sabe si el domicilio de su empresa estuvo alguna vez en Caldas de Montbui?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No. Caldas de Montbui es donde tengo mi dirección. Siempre estuvo en Barcelona. Distintos..., en calle Aragón y en rambla Catalunya y nada más.

La Sra. Olano i García

Vale. No, lo digo porque hay una pequeña coincidencia entre el domicilio de Sotografic y el de Caldas de Montbui...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Pues, será pura casualidad.

La Sra. Olano i García

Sí, debe ser la comisión de las casualidades, pero me ha sorprendido que usted no la conociera...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No, no...

La Sra. Olano i García

...y que además tuviera ese domicilio.

Usted nos ha dicho que era una factura falsa y que el importe..., en concreto era una factura de 78.500 euros; factura expedida el 24 de octubre del 2003 y que había sido objeto de investigación para justificar las salidas de efectivo por parte de Palau.

Usted nos ha dicho que había trabajado..., y en concreto, también, el representante de esta empresa nos dijo que no había reconocido la supuesta facturación a estas entidades, al consorcio, pero sí que había realizado algunos trabajos, que dio la casualidad que nunca se cobraron en efectivo ni alcanzaron el importe que se había hecho constar en la factura. Yo le voy a decir, ¿cómo es la casualidad que el bloc en el cual aparece esta factura está impreso por Sotografic? ¿No ha sido nunca proveedor, nunca les han hecho a ustedes blocs de sus facturas?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Nunca. Bueno, le aclaro una cosa: no era factura, era un..., cualquier recibo..., este papel pone aquí, que lo pone como un recibo: «Horencaat recibe del Palau no sé cuánto y tal...», es la cantidad que pone y nada más. Y una firma allí que habían puesto. Solo eso.

La Sra. Olano i García

Sí, sí, pero, claro, como era esta empresa y además coincidía el domicilio en Caldas, pues, digo a lo mejor la ha tenido como proveedor y de ahí ha venido la coincidencia.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Tampoco. Pero es que no aparece ni el membrete de Horencaat; solamente lo que habían puesto.

La Sra. Olano i García

¿Y usted ha tenido alguna relación o conoce a la empresa CBM10?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No.

La Sra. Olano i García

¿No? Pues muchas gracias.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No hay de qué.

El president

Moltes gràcies, senyora Olano. Ara és el torn d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom el senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Sí, gràcies, senyor president. Agrair al senyor Lendínez... (*Veus de fons.*) Què? M'he perdut alguna cosa? (*Pausa.*) Agrair al senyor Lendínez l'amabilitat de comparèixer a la comissió i de voler donar, doncs, les explicacions que els diputats, diguéssim, li anem demanant en cada moment.

El nostre grup parlamentari no va demanar la seva compareixença. Sabem quina és la seva, diguéssim, implicació en aquest cas; sabem que hi ha una declaració del senyor Montull en què diu que alguna de les empreses a qui va demanar factures per justificar una inspecció que se li va fer d'Hisenda, una d'elles era Horencaat. Això ha quedat desmentit per vostè; entre altres coses l'avalen, doncs, el fet que el 2003, diguéssim, l'empresa ja no estès operativa i s'hagués liquidat, i, per tant, jo entenc que vostè poca cosa ens pot aportar en aquesta comissió o per l'objecte que ens hem marcat en aquesta comissió.

Malgrat tot, sí que li vull agrair molt especialment, perquè no és amb el que ens estem trobant darrerament, que vostè hagi vingut sense necessitat, si em permet l'expressió, a pecho descubiert, sin nada que esconder, eh?, sense necessitat de cap advocat que li digui el que pot i el que no pot dir. Jo crec que això diu molt en favor seu. Evidentment, i no vull que se'm malinterpreti, qualsevol persona està en el seu dret de venir acompanyat de qui vulgui, a callar, a no declarar, a no dir res que pugui anar en contra seva. Això, ningú ho discuteix. I aquests silencis, evidentment, nosaltres no els podem utilitzar en contra de la persona que no ha volgut declarar. Però m'imagino que entendran que nosaltres estiguem, siguem lliures de fer les interpretacions que vulguem d'aquest tema, sense que això comporti cap mena d'efecte, eh? -d'efecte.

Jo li ho torno a dir: valoro molt positivament, i el nostre grup ho valora, que hagi vingut a aquesta comissió amb ànim de col·laborar. Jo crec que diu molt a favor seu, penso que manifesta i demostra un respecte cap a aquesta comissió, que no és cap a les nostres persones, sinó el que nosaltres representem; en definitiva, no som més

que diputats en els quals els ciutadans d'aquest país han dipositat la seva confiança; ho farem més bé, ho farem més malament, però la intenció per part nostra és clara.

I em sembla –i, en tot cas, això és el que va moure el nostre grup a sol·licitar la constitució d'aquesta comissió d'investigació– que els fets i els indicis –alguns d'ells sota l'aparença de legalitat– que mouen i que poden donar peu a responsabilitats penals, a responsabilitats administratives, no són objecte d'aquesta comissió; aquí estem valorant només les responsabilitats polítiques i, en tot cas, quines coses podem aportar perquè això no torni a succeir. Els fets i aquests indicis, ja dic, no deixen indiferent ningú, o no haurien de deixar indiferent ningú. I el Parlament entenem que no hauria de fer, no hauria d'haver fet com si res passés. Eren temes prou importants i prou greus, han justificat la comissió, han justificat que alguns dels grups demanessin la seva compareixença, i, per tant, agrair una vegada més la seva col·laboració en aquesta, encara que aquest diputat no li formulí cap pregunta específica.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Postigo. I ara és el torn del Grup Mixt, i en el seu nom el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gracias, señor Lendínez, por su comparecencia.

Le haré una serie de preguntas concretas, que no han habido muchas, a ver si sabemos alguna información, no de su empresa en concreto, sino..., si nos puede aportar un poco de luz a todo lo que estamos debatiendo en esta comisión.

¿Usted conoce al señor Cortadas?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No.

El Sr. Rivera Díaz

¿La constitución de su empresa cuándo tuvo lugar?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

En el 91.

El Sr. Rivera Díaz

En el 91.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Sí.

El Sr. Rivera Díaz

En esta constitución..., hemos tenido información de esta constitución, y nos dice, la información que tenemos, que ustedes no tenían trabajadores.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Sí, sí, tenía muchos.

El Sr. Rivera Díaz

¿Qué tenían? ¿Subcontratados, trabajadores en plantilla?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

En ese momento todas las personas que tenía Horencat eran afiliadas; todas afiliadas por Horencat. No había ninguna subcontrata.

El Sr. Rivera Díaz

¿Y pago de impuestos, presentación de cuentas, todo?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Todo correctamente.

El Sr. Rivera Díaz

Es que la información que ha salido a la luz es otra. Pues, entonces le pido disculpas si no es así.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Dígame cuál.

El Sr. Rivera Díaz

Porque ha salido así. Además, la Fiscalía –no nosotros, sino la Fiscalía– dijo que era imposible que ustedes hubieran realizado esos trabajos porque no tenían trabajadores ni habían presentado impuestos, y además se habían declarado en quiebra. Por lo tanto, toda la pinta –si me permite la expresión– de lo que la Fiscalía..., y es uno de los motivos por los que nuestro grupo pidió también esta comparecencia, es si realmente lo que decía la Fiscalía era cierto o era falso. Y usted nos dice que lo que dice la Fiscalía, no, no...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No sé lo que dice la Fiscalía. Yo sé lo que digo, que presentamos la quiebra voluntaria, y nada más.

El Sr. Rivera Díaz

¿Y por qué...? Y, permítame, la presentación de la quiebra, ¿a qué se debe? O sea, ¿a que no tenían ustedes clientes, a inactividad? ¿A qué se debe?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No le contesto.

El Sr. Rivera Díaz

¿Cómo?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Que no voy a contestarle. Si le contesto, digo... ¿El motivo por qué cerró, se refiere?

El Sr. Rivera Díaz

Sí.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Fue el motivo que tuve un problema de seguridad social, por un problema de hoja de salarios. O sea, cantidades no cotizadas.

El Sr. Rivera Díaz

Ah, vale. No, no, yo me refería, digo..., porque cogiendo los datos de los que habla la Fiscalía, literalmente hablaba de eso, de un perfil completamente plano en términos económicos, decía que no tenía personal, que no declaraban operaciones y que no pagaban impuestos. Esto se dijo en los juzgados, ¿no? Por tanto, por eso era el motivo de la pregunta.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

¿En qué juzgado? Porque ningún juzgado ha dicho eso.

El Sr. Rivera Díaz

Bueno, la Fiscalía en su escrito defiende eso. Es decir, no que lo haya dicho usted. Me refiero a lo que... Por eso le decía si podíamos contrastar la información que aporta la Fiscalía con su declaración. Y por eso es importante que esté usted aquí, y le agradezco que conteste a estas preguntas, cosa que no han hecho otros comparecientes.

Esa factura de la que se habla, de 78.000 euros, usted dice que solo subcontractaba...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Con Ferrovial.

El Sr. Rivera Díaz

Ese trabajo de 78.000 euros, no realizado...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No, no, es que eso no tiene que ver con la facturación de Ferrovial. Con Ferrovial estuve un tiempo trabajando; facturaba mensualmente a Ferrovial los trabajos ejecutados. Y en cuanto a esa factura, no tiene nada que ver con Ferrovial ni con nadie, o sea que...

El Sr. Rivera Díaz

¿Y cómo se explica usted que aparezca una factura con su empresa, de un trabajo no realizado...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Perdone pero le contesto lo de antes. No era una factura, es un simple recibo.

El Sr. Rivera Díaz

Bueno, pues el recibo. ¿Cómo se explica usted que aparezca un recibo con su empresa de más de 78.000 euros?

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Oiga, pues yo no, no... Lo que no sé..., como puede montarlo cualquiera. Usted me puede montar el recibo y yo no enterarme.

El Sr. Rivera Díaz

Bueno, claro, pero digo cuál es el móvil. Es decir, cuál es el móvil para que yo coja... No voy a ir al registro y cojo cualquier empresa; cojo una empresa que conozco, que trabaja para el Palau, que es subcontracta del Palau. Es decir, cuál era la relación... Cómo cree usted... Supongo que se lo habrá planteado, porque, metido en todo este tema, se habrá planteado: «¿Cómo puede ser que el señor Millet o el señor Montull emitan un recibo con mi empresa?» Se lo habrá preguntado en algún momento, me imagino.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

La propiedad es, en este caso, el Palau... O sea, toda empresa que trabaje en esa entidad, seas contratista principal o subcontracta, tiene derecho de presentar toda la documentación de corriente de pago, tanto de Hacienda como de la seguridad social, y que todo el personal esté dado de alta en la seguridad social. Y entonces, esa constancia de esa empresa la tienen dentro del Palau; es decir, que ese nombre lo pueden coger cuando quieran.

El Sr. Rivera Díaz

O sea, que el Palau cogió su nombre como cualquier otro proveedor...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Como hubiese cogido otro.

El Sr. Rivera Díaz

...y emitió un recibo...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Supongo. O sea...

El Sr. Rivera Díaz

...sin que usted lo conociera, ni ningún trabajador de los suyos, ni de la empresa.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No, nada, nadie. Yo me enteré el día que la policía me citó.

El Sr. Rivera Díaz

O sea, usted es víctima, si me permite...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Además, según recuerdo, la factura tenía fecha del 2004, cuando la empresa estaba ya en quiebra.

El Sr. Rivera Díaz

Por eso, si me permite, para aclararlo: usted es víctima de toda esta trama de facturación falsa para sacar dinero en efectivo que el señor Millet y el señor Montull tenían montada, ¿no? No sé, interpreto que es así.

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

Sí, sí, puede que sí, o sea que...

El Sr. Rivera Díaz

Pues si eso es lo que usted...

El Sr. Jaime Lendínez Gutiérrez

No, no..., lo que hicieron..., yo no sé nada más.

El Sr. Rivera Díaz

No, no, a mí no..., yo creo sus palabras, lo único que no me cuadra y, por tanto, hay que..., al final tendremos que..., y lo verá, yo creo que la justicia lo oirá, si lo que dice el fiscal, pues, está absolutamente errado y está equivocado, y lo que dice usted, pues, es así, realmente la única relación es que cogieron una empresa al azar y cogieron la suya. Si es así, pues, lógicamente, quedará todo claro, y si no, pues, supongo que la justicia determinará. Yo, quedando clara cuál es su posición y la del fiscal en este tema, creo que no tengo ninguna otra pregunta que formularle.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyor Rivera, i sobretot moltes gràcies al senyor Lendínez per haver comparegut en aquesta comissió.

Ara sí que farem cinc minuts de descans.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i es reprèn a un quart d'una del migdia i onze minuts.

El president

Molt bé, doncs, si els sembla, continuarem amb la comissió.

Compareixença

de Manuel Bertrand, president del Liceu i excomptador de l'Orfeó Català (tram. 357-00492/08)

I ho farem amb la compareixença del senyor Manuel Bertrand, vicepresident del Liceu i excomptador..., no sé si era excomptador o encara ho és...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés (president del Liceu i excomptador de l'Orfeó Català)

No, encara ho sóc.

El president

Encara ho és, de l'Orfeó Català. Com a tots els compareixents li hem fet avinent que si volia fer una declaració al principi..., i si no, ja passaríem a les preguntes dels grups.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Primer, que sóc president del Liceu. Ja he vist que posava «vicepresident», sóc president.

El president

Ah!, és president, doncs.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Però, bé...

El president

Enhorabona.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí, ja ho he vist quan entrava. I només... Ja em van explicar això, que tenia deu minuts per comentar al principi. Res, dos minuts només. Jo crec que l'única cosa que pot interessar és aquesta: com va ser la meua entrada al Palau, fa més de vint anys..., perquè son coses que vostès potser em preguntaran, vull dir, i així ja queden aclarides. Fa més de vint anys, jo tenia com un pacte de..., amb el senyor Millet, que jo el faria vicepresident del Teatre del Liceu i ell em faria vicepresident de l'Orfeó Català. Jo vaig complir la meua paraula; ell no. Jo li ho vaig recordar i em va fer comptador, eh?, de la junta. Això. Per això la meua entrada va ser fa més de vint anys, no?, ho recordo, com a comptador. I, doncs, durant aquesta vint anys, suposo que..., ja no explico res més, perquè ja són coses que suposo que em preguntaran vostès. I ja no sé cap a on dirigir-me, eh?

El president

Doncs, molt bé, senyor Bertrand. Passaríem, si li sembla bé, a la intervenció dels grups. I, en primer lloc, seria el torn de Convergència i Unió i el seu portaveu, el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, senyor Bertrand, per la seva compareixença.

Ens ha explicat el motiu pel qual vostè té relació amb el Palau de la Música. Si ens podia explicar breument en què consistien les seves tasques com a comptador de l'Orfeó, estem parlant de l'associació de l'Orfeó Català, que és pel que vostè consta. Com que hi ha Orfeó, Fundació del Palau i Consorci, vostè era comptador de l'Orfeó. Si ens podia explicar quines eren les seves tasques o la seva participació en la dinàmica, en el dia a dia de l'associació de l'Orfeó Català.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

A veure, les meves tasques estan explicades en els estatuts de l'Orfeó Català. No són tan extenses com les del

tresorer, però, bé, Déu n'hi do. El que passa, que, bé, tal com funcionàvem a l'Orfeó... Nosaltres ens reuníem més o menys una vegada al mes –més o menys–, com a junta. Fèiem unes vuit juntes de govern a l'any i després fèiem una comissió econòmica, de la qual, evidentment, jo formava part, que només ens reuníem una hora abans de la junta de govern que aprovava els comptes una vegada l'any i.... I ja està. I aquesta era la meva tasca. O sigui, en aquella horeta i mitja vèiem els comptes –evidentment, eren uns comptes totalment falsos, com s'ha pogut comprovar després– i amb tot luxe de detall –això sí, els comptes eren amb molt luxe de detall–, estàvem amb el senyor Millet, amb el senyor Montull, i els últims anys amb la filla del senyor Montull, que era, una mica, la que portava tot el tema dels comptes. Però només...., bé, donàvem el vistiplau. Aquesta era tota la nostra feina, del tresorer i meva –del senyor Pau Duran i meva–, com a tresorer i comptador de l'Orfeó Català. És a dir, no vèiem cap tipus de compte.

Hi havia un equip professional. Tampoc ens estranyàvem, ni dèiem ni aportàvem cap suggeriment perquè els comptes tenien una coherència. D'any en any, no veies un salt, un..., allò que aparegués una quantitat estranya o desaparegués una quantitat estranya que... Llavors hauríem dit: «Doncs, què passa amb això, que hi ha aquesta quantitat?» No, eren uns comptes que tenien una certa coherència amb els de l'any anterior, que més o menys recordàvem.

El Sr. Turull i Negre

Sí, sí, de fet, per aquí han passat empreses audidores, Intervenció General de la Generalitat, etcètera, i tothom diu que els comptes quadraven i que són víctimes d'un engany. Però, llavors, pel que vostè ha dit, això que ha dit de «tot era fals» és perquè ho ha sabut després o perquè mentre era allà sabia que hi havien factures falses o...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, perquè ho he sabut després, eh? Al revés, ens pensàvem que eren uns comptes perfectes, immaculats, nets... I després de la nostra comissió econòmica, que durava una hora, hora i mitja, les aprovava la junta de govern, i també, encara, doncs, amb menys coneixement de causa que nosaltres, que els dos càrrecs de tresorer i comptador. O sigui, que quasi que passaven allà; ens les feien deixar, inclús: «No les traieu fora, perquè millor que no sàpiga ningú els comptes i...» El que es fa en altres llocs, també, perquè no corrin papers. Això no va ser per cap..., eh?

El Sr. Turull i Negre

Tot i que vostè ha deixat clar que no feia el seguiment de la comptabilitat i, per tant, no hi participava, sinó que era a efectes de coneixement i de participar en algun òrgan, jo hi ha una pregunta que l'he anada fent a tots els compareixents –no sé si n'ha seguit alguna–, però evidentment que la hi he de fer, i és si vostè té constància fefaent que s'hagi utilitzat el Palau de la Música Catalana per al finançament irregular de partits polítics o de fundacions de partits polítics?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Doncs, no, la veritat és que no.

El Sr. Turull i Negre

No en te constància?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No en tinc constància ni abans dels fets, ni després tampoc. No tinc cap..., eh?

El Sr. Turull i Negre

A la junta de govern, qui més hi havia? Perdoni, eh?, per...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

A la junta de govern érem, bé, unes deu, dotze, catorze persones. Hi havia la vicepresidenta, que era Mariona Carulla, el senyor Antoni Dalmau, el senyor Jordi Font, el senyor Pau Duran, jo, Manuel Bertrand, la senyora Marta Maragall, el senyor Josep Maria Busquets, i després ja venien els professionals, els dos directors del cor, senyors Vila i Casas, i quatre cantaires. O sigui que..., poder em deixo algú, però érem això, catorze persones, o setze persones, una cosa així. Aquests eren els noms, que érem...

El Sr. Turull i Negre

I ningú mai va posar...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, hi havia..., i el secretari, hi havia el senyor Enric Álvarez, secretari i com un vicesecretari, que era el senyor Segura, Juan Segura.

El Sr. Turull i Negre

D'acord. I mai ningú va posar en qüestió o va haver-hi algun dia discussió sobre el tema aquest de la comptabilitat, de si estava bé o no estava bé; va haver-hi algun dia...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, mai, mai, és que mai. Ja li dic, l'únic dia que es parlava de números era aquest dia, una vegada a l'any, per aprovar el tràmit formal d'aprovar els comptes, evidentment.

El Sr. Turull i Negre

El tema de l'hotel el van parlar alguna vegada a la junta de govern?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

El tema de l'hotel es va parlar alguna vegada molt de passada –molt de passada. Jo la veritat és que no me'n recordo de..., era una cosa..., va passar tant, tant d'una forma superficial...; però molt poques vegades i de forma molt superficial.

El Sr. Turull i Negre

D'acord, però sí que el tema..., un hotel sí que va sortir a la junta de govern.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí, havia sortit alguna vegada. Però ja li ho dic, em sembla que..., després he vist que era un tema, doncs, no sé, més complicat. Jo ja ho pensava..., dic: «És un tema que per portar-lo en junta i explicar-lo...» I no, no..., no va explicar pràcticament mai res.

El Sr. Turull i Negre

Doncs, jo, aclarir el tema que és objecte de la comissió, que vostè no té constància que s'hagi utilitzat el Palau de la Música Catalana per fer un finançament irregular a cap partit polític ni fundació de partit polític, només agrair-li la seva presència, la seva explicació, la seva predisposició, i també, doncs, que tingui amb el Liceu molta sort i fortuna en la participació en la gestió d'aquesta altra institució també molt emblemàtica per al nostre país.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

I tant.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Doncs, gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi i, en el seu nom, el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Molt bon dia, senyor Bertrand. Agrair-li també, en nom del meu grup parlamentari, la seva compareixença en aquest comissió parlamentària. Faré quatre o cinc preguntes, només per saber o per constatar algunes qüestions, si és que les podem constatar.

A la comissió econòmica de l'Orfeó i a la junta de govern, els senyors Millet i Montull els van informar alguna vegada del conveni que havia subscrit el Palau amb la Fundació Trias Fargas?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, mai. Mai vam sentir el nom de la Fundació Trias Fargas ni de cap conveni. És que ens reuníem una vegada a l'any, i una hora o una hora i mitja, i dúiem els números; però mai –mai. No, no...

El Sr. Terrades i Santacreu

En tot cas, la pregunta no és si, allò..., moltes vegades o una, era saber si el senyor Millet els havia informat.

Per tant, també he d'entendre que l'altra conveni que va signar amb la no nascuda Fundació Espai Catalunya del senyor Àngel Colom..., tampoc no els va informar d'aquest tema.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No.

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostès tenien constància de si unes empreses que es diuen New Letter, Letter Graphic i Hispart eren empreses que treballaven normalment per al Palau? Quan els explicaven els comptes...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, no. No van sortir mai aquests noms, ni... Això, repeteixo que hi havia gent, suposo, a dins –doncs, directors financers o comptables–, que ells són els que devien saber...

El Sr. Terrades i Santacreu

I una última pregunta. Si vostè, com a comptador de l'Orfeó Català, creu normal –dins del que s'entén normalitat, no?, perquè jo crec que no..., des del meu punt de vista no ho és gaire, però bé– que una fundació cultural com el Palau de la Música, tan emblemàtica per al nostre país, que rep subvencions públiques, però sobretot molts patrocinis privats d'empreses importants, però també de persones que fan la seva aportació –encara que sigui modesta–, es dediqui a finançar una fundació política? Creu que és molt normal, que el senyor Millet hagués...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, ho veig totalment anormal, fora de lloc totalment.

El Sr. Terrades i Santacreu

Nosaltres no tenim cap més pregunta que formular. I agrair-li, un cop més, la seva presència en aquesta comissió.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Terrades. Ara serà el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya i, en el seu nom, el senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Gràcies també al senyor Bertrand, per comparèixer i per donar unes explicacions. Afortunadament, avui tenim gent que parla; no només tenim gent que fa silencis clamorosos, sinó que tenim persones que volen col·laborar amb aquesta comissió i, en definitiva, per aclarir la veritat.

Vostè comentava..., abans un portaveu li preguntava si vostè tenia constància d'aquests pagaments o aquests

desviaments de diners de l'Orfeó a una fundació política. La meua pregunta és una miqueta més genèrica. Vostè tampoc tenia constància de cap irregularitat que es produïa –he deduït– en l'Orfeó Català, que és on estava vostè com a comptable, des que en principi està documentat fins a l'actualitat. O sigui, vostè, la primera, diguem-ne, dada que va tenir d'aquesta irregularitat, imagino que devia ser com bona part dels ciutadans, que va ser el juliol de l'any passat.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Exacte, el 24 de juliol de l'any passat.

El Sr. Bosch Cuenca

Ah! O sigui, per tant, si hi hagués hagut algun desviament de fons a un partit polític, difícilment vostè ho podia haver sabut.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, difícilment ho podia haver sabut.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Si hi hagués hagut...

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, si hi hagués hagut..., vostè comentava abans, a preguntes d'un altre diputat, que no tenia coneixement, per exemple, d'aquests convenis que es feien amb la Fundació Trias Fargas...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No.

El Sr. Bosch Cuenca

Imagino que, per tant, en definitiva, la conclusió que hem de treure d'això és que vostè, si s'hagués produït algun traspàs de diners a un partit polític, vostè tampoc n'hauria tingut coneixement.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No n'hauria tingut coneixement, exacte. No l'havia entès.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. Ho dic per aclarir-ho, perquè a vegades estem donant a depèn de qui, doncs, poders per conèixer informació que segurament que no coneixien; sembla interessant, doncs...

Vostè, dedueixo que la primera informació que va tenir d'aquests convenis va ser quan van sortir a la premsa.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Exacte.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, per tant, podem afirmar que aquests convenis, si vostè, que era el comptador...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Comptador.

El Sr. Bosch Cuenca

...de l'Orfeó, i aquests convenis, fins a l'any 2007, es varen fer amb l'Orfeó, podríem afirmar gairebé que es varen fer amb una certa nocturnitat i alevosia.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí, sí, total.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, la resta de membres de la junta no en van saber absolutament res.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Absolutament re. No, perquè no se'n va parlar mai.

El Sr. Bosch Cuenca

Clar, és que hi ha una dada..., jo crec que, durant un cert temps, hem estat aquí amb la història que si aquests convenis eren ètics o no ètics, en el sentit que una fundació cultural traspàs diners a una fundació política. Nosaltres hem demostrat, fins a data d'avui, una altra cosa que jo crec que encara ho fa més greu i és que bona part d'aquests diners, com a mínim dels anys que hem pogut documentar-ho –des de l'any 2005 fins al 2008–, aquests diners procedien directament de Ferrovial; o sigui, hi han anotacions, on la senyora..., en l'agenda de la senyora Gemma Montull, exdirectora financera –afortunadament– de l'entitat, en la qual hi han vinculacions, i després hi han unes coincidències remarcables. jo no li tornaré aquí a explicar, doncs, aquest relat –si vol, després, l'hi passaré–, però hi ha una coincidència en dates, d'entrada, i, a més a més, algunes anotacions bastant interessants que jo voldria comentar-li a vostè.

Per exemple, aquí ens apareix una factura d'Orfeó Català - Palau de la Música, Ferrovial Agroman..., hi apareix una factura, bé, un ingrés de 209.152 euros, i a sota una anotació que posa: «Deu fundació –entre parèntesis: pagar Trias Fargas– i vint, en metàl·lic, Orfeó Català.» Ho dic, perquè, clar, considerar si és ètic o no és ètic un conveni que fa una fundació cultural amb una fundació política, o una associació cultural amb una fundació política és una qüestió, però convindrà amb mi que encara és més anormal o més greu que aquests diners vinguin directament d'una determinada empresa, perquè fa la impressió... –tots plegats suposo que conclourem això, i l'altre dia teníem aquí l'actual responsable de la fundació, el senyor Llinares, i arribava més o menys a la mateixa conclusió que nosaltres–, és que això revela un cert traspàs de recursos des de Ferrovial –una determinada empresa– fins a un partit polític; imagino que arriba a la mateixa conclusió que tots els ciutadans

d'aquest país, que és que hi ha una relació de causa-efecte entre això.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí.

El Sr. Bosch Cuenca

Senyor president, jo demanaria, si us plau, que no hi haguessin intervencions d'un altre grup parlamentari. Nosaltres, quan estan fent interrogatoris..., quan els fans els altres grups, estem totalment amatents al que diuen, no fem ni anotacions ni altres, i, per tant, demanaria, si us plau, doncs, que un altre grup polític s'abstingués de fer declaracions. Nosaltres tenim el nostre dret a plantejar les preguntes que vulguem i, per tant, demanaríem respecte a aquest dret.

Li ho reitero: si vostè considera que encara és més anormal que vinguin, precisament, doncs, de Ferroviaria aquests recursos.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Però passa que Ferroviaria suposo que els donava al Palau, però sembla...

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, hi han anotacions que parlen directament que Ferroviaria...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

...d'entregues directes de Ferroviaria...

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, sí, o sigui, hi han dades..., jo les hi puc explicar aquí, perquè les hem explicat moltes vegades. Hi han ingressos de Ferroviaria amb la mateixa quantitat que, pocs dies després, han anat derivats, o bé a la Fundació Trias Fargas, o bé, casualment, a tres empreses..., dues, perquè n'hi han dues que són la mateixa, una, que és Hispart, i l'altra, Letter Graphic i New Letter, que casualment apareixen sempre juntes, que no han pogut justificar els treballs i que apareixen al costat de la Fundació Trias Fargas. Jo no sé si convé amb nosaltres que això, més que una casualitat, indica alguna cosa.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, considera..., convé amb nosaltres que això indica alguna cosa?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí.

El Sr. Bosch Cuenca

Molt bé. Després, una altra qüestió. Hi ha el tema també del traspàs de diners al Partit per la Independència, en el seu moment. Ho dic, perquè ha sigut un tema també bas-

tant polèmic, perquè en teoria..., suposo que, d'aquí a pocs dies, quan vingui el senyor Colom, en podrem desxifrar l'entrellat, però el senyor Colom declara que els diners van per al PI, i resulta que ens apareix aquí tota la documentació que ens apareix, tant els convenis, com fins i tot un rebut, i representa que aquests diners van a una fundació que es diu Espai Catalunya, que en teoria el que ha de fer és algun programa relacionat amb la immigració.

La meua pregunta és molt fàcil, o sigui, vostès tenien coneixement d'aquest acord entre el senyor Colom i el senyor Millet?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, en absolut. No en teníem coneixement.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. Doncs, bé, nosaltres no faríem cap més pregunta.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Bosch. Ara seria el torn del Partit Popular i, en el seu nom, la senyora Olano.

La Sra. Olano i García

Sí. Gracias, señor presidente. Señor Bertrand, me quedo muy preocupada, tras su declaración. Usted nos ha dicho que llevaba veinte años en el Orfeo y que no había tenido constancia de la gestión que se estaba desarrollando, o sea, que se han enterado después, de cómo se estaba gestionando.

¿Usted conocía los estatutos del Orfeo, de la relación con la fundación, del consorcio?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí, porque además yo estaba en la fundación y en el consorcio...

La Sra. Olano i García

Aha!, vale. Perfecto.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

...como miembro de hecho de los dos.

La Sra. Olano i García

¿Usted tuvo conocimiento del informe de la sindicatura que se ejercía sobre el año 2000?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No.

La Sra. Olano i García

¿No tuvo conocimiento de ello?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No.

La Sra. Olano i García

Lo digo, porque paralelamente al desarrollo del informe de la sindicatura, se produjo, en el año 2002 en concreto, en una reunión de 22 de marzo, una modificación de los estatutos, por la cual el control financiero de la entidad pasó de unas manos a otras.

¿Usted, en su calidad de síndico, bueno, de auditor...?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

De auditor, de contador. ¿Pero del control financiero de qué entidad?

La Sra. Olano i García

Afectaba al consorcio y afectaba también al Orfeo.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

¿Al Orfeo?

La Sra. Olano i García

Sí.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No.

La Sra. Olano i García

¿Tuvo conocimiento de ello?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, no tuve conocimiento.

La Sra. Olano i García

No tuvo conocimiento de ello.

Nos ha hablado de las..., nos ha hablado de que hacían unas reuniones, una vez al año, de carácter económico. ¿Usted sabe de su responsabilidad en cuanto a su condición de auditor del Orfeo? ¿Y usted cree normal que no se les haga entrega de una documentación con tiempo suficiente para que ustedes puedan analizarla?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Por supuesto. O sea, todo..., es que todo era un desastre, y además me pongo mi parte de culpa como...

La Sra. Olano i García

No, no, no..., que quede muy claro que mi pretensión no es, en modo alguno, trasladar su responsabilidad, solamente pretendemos apuntar elementos de análisis para que, de alguna manera, pues, evitar situaciones como estas. Esto no es un tribunal, es el Parlament de Catalunya y, por lo tanto...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Ya.

La Sra. Olano i García

...nuestro análisis es estrictamente político.

Pero la verdad es que tengo que suponer que ustedes tenían plena confianza en la dirección financiera...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Claro, era...

La Sra. Olano i García

...y en los técnicos que tenían, ¿no?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

La confianza era tal que no nos hacía pedir ningún tipo de..., por supuesto, lo que se hace en todos los sitios, pues, la documentación recibirla una semana antes para poder analizarla, el orden del día, etcétera, y tantas otras cosas.

La Sra. Olano i García

¿Y ellos nunca les advirtieron de que se estaban utilizando unas cuentas en concreto? Nosotros hemos tenido acceso al informe financiero, el informe especial, que nos dice que hay una cuenta, la 55.1, que son las operaciones..., es la cuenta que se utilizaba para el traspaso de dinero del consorcio al Orfeo. ¿En las cuentas nunca salió detallada la utilización de esta cuenta para facturas sin IVA?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No. No, no.

La Sra. Olano i García

¿Y ustedes las firmaban con la total tranquilidad...?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Es que no las firmábamos.

La Sra. Olano i García

¿Daban el *vistiplau*? O sea...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Dábamos el visto bueno...

La Sra. Olano i García

...lo que se dice en castellano «la conformidad al contenido», ¿no?, de...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No las firmábamos, porque tampoco eran unas cuentas..., no era una auditoría, eran las cuentas internas de la asociación...

La Sra. Olano i García

Las cuentas internas, sí.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

...del Orfeo Català, y entonces no las firmamos jamás. Dábamos el *vistiplau*, exactamente.

La Sra. Olano i García

Sin dar conocimiento de la misma.

Entonces, nos dice que la reunión económica era una vez al año, y que prácticamente media hora antes, pues...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí, una hora, hora y media antes.

La Sra. Olano i García

...daba acceso a la información. ¿Y nadie, en ningún momento, puso de manifiesto que esto no eran maneras de examinar responsablemente las cuentas del Orfeo?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, nadie –nadie, nadie–, nunca.

La Sra. Olano i García

¿Y usted a qué cree que es debido, pasado el tiempo, que nadie cuestionara, nadie dudara, nadie pusiera en cuestión la necesidad de verificar?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Porque los responsables máximos del Orfeo Català, el señor Millet y el señor Montull, pues, se habían hecho con «crédito», vamos a decir, de..., no sé, de buen hacer, ¿eh?, y que nadie cuestionaba sus actuaciones. Es un caso de confianza absoluta por el buen hacer, porque veías que hacían cosas, que estaba en mente todo de cara a la reconstrucción del Palau, ampliación del Palau, etcétera, o acontecimientos musicales de altísimo nivel. Todo esto funcionaba a la perfección y nadie hacía lo que teníamos que haber hecho, lo que se tenía que haber hecho en todos los ámbitos, ¿eh?, no solo en el nuestro: es pedir más información...

La Sra. Olano i García

Bueno, entonces..., perdone, ¿eh?, la pregunta...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, no...

La Sra. Olano i García

...pero es que tengo que hacérsela. ¿Ustedes controlaban algo? ¿O sea, nos puede decir si alguna de la información que pasó por sus manos, hoy en día puede ser cuestionada o no?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Supongo que las cuentas pueden ser cuestionadas, evidentemente, porque eran..., yo me imagino que, por todo lo que hemos leído y todo lo que ha aparecido y..., pues, eran cuentas falseadas, era contabilidad doble, muy, muy detalladas...

La Sra. Olano i García

¿Usted puede mantener...?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

...esto sí, porque salían, a veces, hasta las aspirinas de... Sí. Se reirán ustedes, pero, además, el director del coro se llama Jordi Casas Bayer y yo hice la broma una día de que, bueno, la aspirina se llama Bayer, porque ponía «tubo aspirinas director», dije: «Eh, no lo volváis a poner nunca más, esto, porque un tubo de aspirinas..., en “Varios” o englobado por otras partidas.» Y así es, o sea...

La Sra. Olano i García

Parece que lo anecdótico estaba, pero lo importante no.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No.

La Sra. Olano i García

Yo le quiero hacer una pregunta. ¿Usted no puede mantener, entonces, o sí, que desde el Orfeo hubo algún traspaso de dinero a alguna asociación, a alguna fundación o a algún partido político?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Yo lo desconocía... Yo...

La Sra. Olano i García

¿Usted lo desconocía, lo desconoce o...?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Lo desconocía y lo desconozco.

La Sra. Olano i García

Y lo desconoce. O sea, que no...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Simplemente me guío por lo que he leído en la prensa.

La Sra. Olano i García

No, no, a mí no me interesa lo que ha leído. Me interesa saber, en su condición de auditor, de síndico, de responsable, entonces y ahora, como presidente del Liceo, de las cuentas y, por lo tanto, de lo que ha tenido conocimiento.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, pues, no.

La Sra. Olano i García

¿No puede dar razón de ello? ¿De ninguna cuestión, no? Porque se cuestiona totalmente el tema.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Para nada, para nada. No.

La Sra. Olano i García

¿Tampoco si se ha dado dinero directamente a partidos políticos?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, para nada, en absoluto.

La Sra. Olano i García

¿Tampoco si se ha cuestionado o se ha ligado alguna obra realizada con alguna empresa constructora y ha habido un incremento de dinero?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No.

La Sra. Olano i García

No.

Usted nos ha hablado del hotel y yo le quiero hacer referencia a una cuestión. Hay un convenio por el cual el edificio, si bien la propiedad era del Orfeo Català, como propietario, hay una cesión de uso al consorcio. ¿Usted tenía conocimiento de este convenio?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Tampoco.

La Sra. Olano i García

¿Usted tenía conocimiento de las conversaciones que se llevaban a cabo entre la *conselleria*, en concreto del señor Castells con el señor Millet, para la realización de las obras del hotel que iba a llevar a cabo como promotor Olivia Hoteles?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Yo sabía y oía y había oído que habían conversaciones con la Generalitat y con el ayuntamiento, lo que pasa que explicado muy por encima y sin profundizar nada, y solo sabía..., hasta aquí sabía; no sabía para qué ni por qué ni con quién, pero que había conversaciones con el ayuntamiento y con la Generalitat, sí.

La Sra. Olano i García

¿Pero que el propietario del Palau de la Música era Orfeo Català, esto es así?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí.

La Sra. Olano i García

¿Y ustedes sabían que se estaba tramitando un expediente administrativo en el ayuntamiento sin que constara que los propietarios eran el Orfeo Català?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, no lo sabía.

La Sra. Olano i García

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, senyora Olano. I ara és el torn d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom el senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president, i bon dia, senyor Bertrand.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Bon dia.

El Sr. Pi i Noya

Jo entenc que, per vostè, després d'una sèrie llarga d'anys fent la funció de comptador, el que es va descobrir el dia 24 de juliol de l'any passat devia ser un cop dur i una gran decepció.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Molta, sí.

El Sr. Pi i Noya

Per això, precisament, jo valoro la seva compareixença, avui, i li agraeixo que hagi volgut col·laborar amb el Parlament del nostre país. Moltes gràcies, d'entrada, per estar aquí, avui.

Les preguntes que ja ha contestat, jo no les tornaré a formular; és absurd, em dirà el mateix. Vostè no va sospitar, en cap moment, cap cosa i, de fet, vostès disposaven dels comptes una hora abans.

Van considerar, mai, la possibilitat de dir: «Escolti, passeu-nos l'informe una mica abans» o «Feu un informe extern» o, fins i tot, la possibilitat de fer una cosa tan senzilla com creuar les dades entre la Fundació, l'Orfeo i el Consorci. Això ho van plantejar mai?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No ho vam plantejar, no. I això que diu de creuar, doncs, hauríem..., no ho sé, consideràvem..., hi havia tanta confiança envers el senyor Millet que consideràvem que això era el normal, que hauria estat com una mostra de desconfiança a una persona que no ens havia donat mai cap...

El Sr. Pi i Noya

Miri, a mi m'han explicat una anècdota, no sé si és certa o és falsa, a veure si me l'ha pogués confirmar.

Diu que, en una d'aquestes reunions, va haver-hi una persona que va dir: «Escolta, no ens hauries de donar més explicacions sobre els comptes?» I que el senyor Millet va contestar molt aïradament: «Que és que no te'n fies de mi?» Aquella persona va callar i jo no he tingut confirmació de si aquesta anècdota és certa o no. Vostè hi era?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Jo no la conec, no hi era.

El Sr. Pi i Noya

Deixem-la en els llimbs dels...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Però és, una mica, l'esperit que li he dit jo, exacte, que ja ni ens atrevíem a dir...

El Sr. Pi i Noya

A mi me l'han donat per bona, però no té més importància ni més transcendència.

Escolti'm amb la llum del que ha passat, l'Orfeo és una entitat privada, evidentment, però potser hauríem d'aprendre a aplicar determinades mesures perquè coses com aquestes, en el futur, en el nostre país no tornessin a passar. Vostè estaria d'acord, per exemple, que quan hi ha una aportació de diners procedents de fons públics, eh?, encara que sigui a una entitat privada, això facultés perquè els òrgans de control públics poguessin fer el seguiment del destí d'aquest diners i l'aplicació que se'n fa? Vostè això ho consideraria raonable?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Totalment.

El Sr. Pi i Noya

Doncs, això és una de les coses que nosaltres procurarem –de la mateixa manera que la separació de càrrecs– que surti com una de les conclusions...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí, totalment, perquè els òrgans públics hi eren i tampoc van exercir la seva...

El Sr. Pi i Noya

Sí, el que passa és que quan...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Són tots molt amics meus, eh?

El Sr. Pi i Noya

Sí, no, ja, ja..., però quan l'òrgan públic hi intenta anar, té una limitació legal quan intenta entrar en una societat privada...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Privada...

El Sr. Pi i Noya

Per tant, aquest és el cas que potser hauríem de resoldre.

Quin és el nombre de socis de l'Orfeo aproximadament?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Uns 1.800 socis.

El Sr. Pi i Noya

Entre el 2007 i el 2009 va canviar aquesta xifra significativament?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Que jo sàpiga, no, però tampoc es veia la xifra de socis, no la miràvem mai. Jo sempre li deia, també, a la juntes, al senyor Millet: «Ho tindríem d'arreglar, això, tindríem de mirar el cens, tindríem d'incorporar els Amics del Palau als socis», cosa que ell no volia, perquè haurien estat més nombrosos, els socis, i més poder haurien tingut, els socis. El tema dels socis tampoc el tocàvem mai, ni les quotes, ni...

El Sr. Pi i Noya

Vostè coneix que entre el 2007 i el 2009 es fes una campanya de captació de socis?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Que jo sàpiga, no.

El Sr. Pi i Noya

I que s'hi destinés la quantitat de 982.583 euros, és a dir, pràcticament 1 milió d'euros?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, què va! –què va!

El Sr. Pi i Noya

Què va! Sí, sí, jo també penso exactament que què va!

A veure, a la junta de govern..., ja ho ha contestat, però jo li haig de tornar..., aquesta sí que li haig de tornar a preguntar. Vostès coneixien l'existència de convenis amb la Fundació Trias Fargas, que és la fundació vinculada a Convergència i Unió?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, no la coneixíem.

El Sr. Pi i Noya

Això va representar pagaments per valor de 630.000 euros. Quan els presentaven els comptes, vostès tenien accés al desglossament d'esponsoritzacions que feia el Palau a altres fundacions? Vostès disposaven d'aquesta informació?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, no ens la van mostrar mai. Si ho haguéssim demanat, ja hauríem vist si ens ho haurien donat o no.

El Sr. Pi i Noya

Senyal que qui feia això no devia estar massa convençut de la conveniència de la legalitat de la seva decisió.

Vostè ha dit abans que aquest conveni era un conveni fora de lloc.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

El conveni...

El Sr. Pi i Noya

Entre l'Orfeó i la Fundació Trias Fargas.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Ah, sí, sí.

El Sr. Pi i Noya

Ha dit això. Si vostè n'hagués tingut coneixement, li hauria semblat bé que s'establís aquest conveni?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No. I altres membres de la junta segur que haurien dit que no, que no és normal.

El Sr. Pi i Noya

És que no és normal. A vostè li sembla..., a veure, ho vull dir d'una altra manera: oi que no li pertoca a l'Orfeó ser qui passa diners a la fundació vinculada a un partit polític, en aquest cas a Convergència i Unió?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, ja ho he dit abans.

El Sr. Pi i Noya

Doncs, és exactament la nostra opinió, però és el que va passar en el Palau, que, durant un temps, quantitats importants de diners –630.000 euros– van sortir, aquests amb convenis que només coneixia una persona, que no estaven autoritzats per ningú i se'n va beneficiar un partit polític, Convergència i Unió. I en aquests moments, si no hi hagués hagut tota la resta que després hem sabut, aquests diners estarien allà, a Convergència. Bé, de fet encara hi són, perquè encara no han començat a tornar-los, però han dit que els tornaran... (*Veus de fons.*) Sí? Han començat. Bé. Però miri què hauria passat amb els diners que els socis, que els benefactors, que els patrocinadors del Palau destinaven a la cultura catalana: ves per on, haurien acabat a Convergència i Unió. Com vostè ha dit, no li pertoca, és fora de lloc.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Pi. Ara és el torn del Grup Mixt, i en el seu nom el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gràcies, senyor Bertrand, per la seva compareixença.

Vostè ha dit una frase a un portaveu anterior que segurament resumeix què ha passat al Palau. Vostè ha dit una frase, jo crec que passarà a la història, que diu: «Tot era un desastre.»

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí, tot.

El Sr. Rivera Díaz

Tot era un desastre.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí, sí, vist el que hem vist, tot era un desastre.

El Sr. Rivera Díaz

Sí, sí..., no, no, ara hi vaig al desastre. Tot era un desastre, efectivament –*tot* era un desastre. I vostè estava a la junta de l'Orfeó, que és una associació privada, una entitat privada –ho dic perquè a vegades aquí ho barregem tot; una entitat privada–; hi havia una fundació que rebia diner públic, que era la Fundació Palau, i hi havia un consorci públic –com el consorci de la Zona Franca, com un consorci per a un port, com un consorci per a un aeroport–, del qual es van entregar les claus al senyor Millet i al senyor Montull, senyors, això és el que ha passat. El consorci públic, on estava el president de la Generalitat, l'alcalde de Barcelona, el president de la diputació, va fer així i va entregar les claus a la família Montull i a la família Millet. És així o no?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí. Sí, sí...

El Sr. Rivera Díaz

Doncs, això és el que nosaltres hem de venir a jutjar aquí com a representants públics, i després donarem lliçons als empresaris, a les entitats privades i a tothom, però primer... Ho dic, perquè alguns tenen o memòria selectiva o desmemòria. I ho dic, perquè..., vostè abans ho ha dit molt bé: «Sí, sí, però les entitats públiques també hi eren.» Ahir ens deien aquí, ens recordava el senyor Valderrama, que ell va ser nomenat propietari a la junta del 13 de desembre de 2007 amb els patrons al davant, senyors, amb les entitats al davant.

Ahir va estar aquí la síndica, que en el seu dia va ser consellera de Cultura, i ens va dir que des de l'any 84 participava a les reunions, a unes reunions a les quals anava en nom de la Generalitat. Com a unes reunions a les quals anava? Vostè anava a vetllar per la gestió del patrimoni, dels diners públics, en nom de la Generalitat. Què ha passat amb tot això? Que tot ha estat un desastre, senyor Bertrand, com vostè deia.

També, permeti'm que li digui, un desastre la mateixa junta de l'Orfeó, efectivament. Però un desastre per entregar les claus a les persones que tenien tres barrets: al Consorci, a la Fundació i a l'Orfeó. És així?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí, sí...

El Sr. Rivera Díaz

Doncs, això és el que a nosaltres ens sembla i el que crec que bona part de la ciutadania està veient, que aquí no

hi ha un problema només perquè uns empresaris facin factures falses, no hi ha un problema només perquè es desviïn uns diners, aquí hi ha un problema perquè un es pren un consorci com un patrimoni a entregar a una sèrie de prohoms de la burgesia catalana; aquest és el problema.

I vostè ho ha dit molt bé també, el senyor Millet, el senyor Montull van ser molt intel·ligents en una cosa: es van guanyar la confiança de gent com vostè, es van guanyar la confiança d'altres persones de la junta. Però el problema és, quan parlem d'estat de dret i de diner públic, només val la confiança moral? O hi ha estat de dret, hi ha llei, hi han controls, hi han diners públics i hi ha gestió pública? Nosaltres creiem que és molt diferent que es guanyi la seva confiança i que li prometi, com vostè ha dit, que sigui president a canvi que vostè sigui president en una altra entitat –és una relació bilateral entre dues persones amb una relació personal en una entitat privada– que guanyar-se la confiança del mateix president de la Generalitat, del mateix alcalde de Barcelona o de les institucions que governen a Catalunya i a tot el país, no?, perquè també hi havia el ministeri, per cert.

Per tant, nosaltres el que veiem en tot això és que sí, vostè ens pot donar informació, però estem davant d'un desastre, d'un desastre de la gestió d'allò públic, no només de la gestió privada.

Aquí s'ha qüestionat..., i estem d'acord amb el que deia algun altre portaveu: s'ha vist i s'està veient que hi havia empreses que són incapaces de justificar determinats treballs perquè no van existir i perquè van treballar potser per alguns partits polítics o algunes fundacions. Això creiem que està quedat constatat en aquesta comissió. Però també està quedant clar i manifest que les entitats públiques no van fer la seva feina i que alguns van mirar cap a un altre costat i no van complir. El patrimoni de la Generalitat –ho estem veient amb el tema de l'hotel– també va ser o va poder ser menyscabat en aquest cas.

Per tant, nosaltres el que estem veient des de Ciutadans és que aquí realment hem de jutjar com ha funcionat l'espai públic, i després entrar a veure si podem arribar a millores per controlar també les entitats privades i les seves vinculacions amb el diner públic, però sobretot com han funcionat a les nostres institucions. Aquesta institució que és la Generalitat, participava i presidia el Consorci del Palau. I ara resulta que va un empresari i la culpa és només de l'empresari. No, la culpa és dels senyors que van donar les claus i van entregar les claus. I nosaltres hem de fer responsables polítics, si s'escau, a qui va fer i va mirar cap a un altre costat. I canviar els mecanismes perquè no torni a passar, i un consorci públic sigui això: un consorci públic.

Dit això, també deixi'm dir que –i això li dic amb tot el respecte del món–, sincerament, vostè es va plantejar dimitir en algun moment? Perquè, clar, ja sé el que deia d'entregats una hora abans i aquesta dinàmica de confiança, no? Però realment vostè era el comptador, vostè tenia una responsabilitat. En algun moment s'ho va plantejar? Després ho ha pensat que potser havia d'haver fet alguna altra tasca o hauria d'haver plantat cara –si em permet l'expressió, en termes lògicament d'una junta– a aquesta actitud? S'ho ha plantejat?

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

No, i no solament..., li dic la veritat, no solament no em vaig plantejar –i com jo, tots els membres de la junta de govern– la intenció de dimitir, sinó que al revés, ens feia il·lusió ser de la junta, perquè ja he dit abans que el Palau funcionava *a ojos vistas*, pels aficionats a la música, pels aficionats a l'arquitectònica, al modernisme, era una joia que funcionava. El que no funcionava, evidentment, era tot el referit a l'honestedat i... I per això, al revés, il·lusió de continuar i de renovar el càrrec quan et tocava cessar.

El Sr. Rivera Díaz

No, no, jo ho comprenc, el que passa, que vostè era el comptador...

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Sí.

El Sr. Rivera Díaz

Jo li ho pregunto com a comptador, ja ho entenc que ha de fer il·lusió pertànyer a una institució com la de l'Orfeo.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Quan s'ha destapat tot, ja ho he dit abans –que la senyora del Partit Popular m'ha dit que no...– que entono el *mea culpa* com... El que passa, que aquest *mea culpa* el passo també a tots, fins a dalt –fins a dalt de tot–, consorci, fundació i membres, per descomptat.

El Sr. Rivera Díaz

No, no, que quedi per endavant que jo li he dit que primer s'ha de jutjar a qui és representant públic i després anem baixant fins a l'espai privat, però primer aquell que té les claus públiques del diner. Per tant, jo crec que està clar que nosaltres no volem jutjar moralment la seva actitud. En tot cas, li pregunto per saber quina era la situació dintre de la mateixa junta.

Acabo, senyor president, simplement amb el tema dels comptes, una pregunta. Aquí s'ha parlat de comptes, comptes a «la Caixa» i a altres entitats del consorci, que vèiem que també tenien poders –i hem demanat els poders d'aquests comptes– el senyor Montull, la senyora Gemma Montull i el senyor Millet –comptes de la Fundació i comptes de l'Orfeo. I també ens han dit que hi havien comptes que no estaven comptabilitzats a la mateixa comptabilitat de l'Orfeo, que estaven oberts per treure diner públic en efectiu. Vostè tenia poders en aquests comptes? Havia utilitzat aquests poders? Sabia qui gestionava els comptes? Havien fet alguna pregunta? És a dir, quina era la relació amb els comptes –comptes bancaris–, qui en tenia poders, i si s'havia parlat això a la mateixa junta o com havia anat.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Jo tenia poders en aquests comptes, tenia firma, per dir-ho d'una forma, poders mercantils, però mai els vaig utilitzar; per sort, mai em van dir «firma», teníem de firmar sempre amb el senyor Millet i... Però mai, jo,

per sort, doncs, no vaig firmar mai cap taló. Perquè, possiblement, si m'hagués dit de firmar algun taló, ho hauria fet; basat en la confiança... Un taló important, no, evidentment, i veient que anava a fora, o a partits polítics o a fundacions, no l'hauria firmat, eh?; però talons normals, els hauria firmat. Però, per sort, no em va implicar mai en això. Però tenia poders.

El Sr. Rivera Díaz

Molt bé, doncs, li agraeixo la seva compareixença i la seva sinceritat.

Gràcies.

El Sr. Manuel Bertrand i Vergés

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Rivera. I també moltes gràcies, senyor Manuel Bertrand, per la seva compareixença i per l'ajuda a aquesta comissió.

Aixequem la comissió..., suspenem, perdó, la comissió, que reprendrem avui a les quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a la una i cinc minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i set minuts.

El president

Bé, bona tarda, reprenem la comissió d'investigació.

Compareixença

d'Anna Morante, de l'àmbit de cessió d'espais del Palau de la Música, i Marta Bas, responsable de manteniment del Palau de la Música (tram. 357-00488/08)

I ho fem amb la compareixença de la senyora Anna Morante Espech, de l'àmbit de cessió d'espais del Palau de la Música, i amb la senyora Marta Bas Sintes, responsable de manteniment del Palau de la Música.

Els hem fet avinent..., si volien fer alguna declaració abans de començar la pregunta del parlamentari; ens han dit que no. I, per tant, doncs, directament ja anirem a les preguntes que tinguin vostès per bé formular-los.

I, en primer lloc, per començar, del Grup de Convergència i Unió, el seu portaveu, el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, senyor president. I moltes gràcies a la senyora Anna Morante i a la senyora Marta Bas per la seva compareixença. De fet, nosaltres no vam demanar la seva compareixença; enteníem que amb les explicacions de la direcció general actual, doncs, igual que de les altres empreses i institucions, hom podia oferir la informació, tota la que fos necessària. Però de totes maneres els agraim molt que hagin comparegut a petició d'altres grups parlamentaris.

Nosaltres..., la pregunta, en tot cas, per situar-nos, és si ens podien explicar quines són les seves tasques dins del Palau de la Música i el temps que fa que s'hi dediquen; per situar-nos una mica, perquè nosaltres no les hem pas sol·licitat a vostès, eh?

La Sra. Anna Morante Espech (responsable de l'àmbit de cessió d'espais del Palau de la Música)

Bé, jo estic en l'àmbit de cessió d'espais des de l'any 86. Les meves tasques en el Palau bàsicament són, doncs, fer el lloguer dels espais, la cura del que és l'exploació, el servei a la gent que ens lloga la sala i el de proporcionar-los, evidentment dintre de la nostra mesura, aquells serveis que poden necessitar.

La Sra. Marta Bas Sintes (responsable de manteniment del Palau de la Música)

Jo sóc la responsable de manteniment. Porto des de l'any..., 2004. Bé, fa sis anys que treballo al Palau. Les meves tasques, doncs, són de mantenir el Palau el millor possible i, quan es fa alguna instal·lació, reparació, modificacions, estar seguint totes aquestes feines.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, eh? De fet, nosaltres, en tot cas, el que li volíem preguntar a la senyora Marta Bas..., suposo que coneix que en un dels informes pericials surt bastantes vegades referenciada una declaració que..., de fet, nosaltres hem estat mirant l'informe pericial de Deloitte i la declaració no hi surt –diu que hi ha un annex, però almenys nosaltres no la tenim. I ho vincula tot a la seva declaració, que fa prou evident que poden haver-hi hagut, doncs, factures falses amb relació a serveis prestats en el Palau de la Música.

Contínuament se cita aquí, a les pàgines, doncs, des de la 51 a la 56, que, segons la declaració de la senyora Bas, es desprèn que hi ha hagut factures que no es corresponen amb serveis prestats. Ens agradaria saber, doncs, la seva opinió, si té coneixement d'aquest informe pericial, si sap que es fa servir declaració seva que li hagi pres l'empresa Deloitte per fer un informe pericial, per arribar a la conclusió que hi han determinades factures que són falses o no ajustades als serveis prestats que diu la factura.

La Sra. Marta Bas Sintes

Bé, a mi, quan va passar tot això, em van vindre tant les auditories d'una banda com de l'altra, consorci i fundació; em van portar unes certes factures de quatre empreses diferents i em van començar a dir si jo sabia, bé, si s'havia fet al Palau o no. Jo he pogut dir les que realment he portat jo i n'hi han altres, doncs, que o les desconec o realment jo no he portat aquella feina en el Palau.

El Sr. Turull i Negre

Doncs, moltes gràcies. De fet, suposo que vostès estan al cas del perquè és aquesta comissió d'investigació, l'objecte, i, per tant, jo hi ha una pregunta que els haig de fer, perquè la faig absolutament a tothom que

compareix, entre altres coses perquè és l'objecte de la comissió; d'altra manera no tindria sentit que es convoqués gent que no tinguessin a veure amb l'objecte de la comissió. Que no vol dir que vostès ho hagin de saber o no, però jo..., és una pregunta, ho entendran, obligada a fer, i és si vostès tenen constància que a través del Palau de la Música Catalana s'hagin desviat diners per a finançament irregular de partits polítics o de fundacions polítiques; si vostès estan al cas o ho coneixen.

La Sra. Anna Morante Espech

Parlo per mi i entenc que la Marta també. Nosaltres no tenim coneixement ni constància al respecte.

La Sra. Marta Bas Sintes

Dic el mateix que la meva companya.

El Sr. Turull i Negre

D'acord. Per tant, vostès no tenen constància que hi hagi hagut, a través del Palau de la Música Catalana, finançament irregular de cap partit polític ni cap fundació.

Doncs, escoltin, jo només..., agrair-los la seva compareixença. En tot cas, suposo que si algun grup ho ha sol·licitat és amb ganes de col·laborar i, per tant, res, reconèixer la feina que fan vostès al Palau i moltes gràcies, no tinc altres paraules cap a vostès, i molta sort a nivell professional en la nova etapa del Palau.

La Sra. Anna Morante Espech

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en el seu nom té la paraula el senyor Joan Ferran.

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. Siguin benvingudes les dues i no...

La Sra. Anna Morante Espech

Gràcies.

El Sr. Ferran i Serafini

...cap intenció de fer-los un interrogatori, sinó més aviat tot al contrari, eh?

Mirin, sap què passa? Jo els voldria explicar breument quin és el problema fonamental d'aquesta comissió i el perquè simplement una paraula de vostès respecte a una pregunta que els faré té una certa rellevància. Jo crec que aquesta comissió passarà a la història perquè és la comissió de l'amnèsia –de l'amnèsia–, però no per part de vostès, sinó per part de moltíssima gent, d'algunes empreses que han vingut aquí i que no recorden haver fet feines i alguns polítics, per exemple, que no recorden que han dinat o s'han reunit, etcètera. Per tant, hi ha una combinació realment, diguem-ne, preocupant entre allò que sabem que ha passat i aquells que han volgut oblidar-ho.

I, en aquest sentit, doncs, cobra una rellevància que vinguin persones que treballen al Palau, no perquè diguin si hi ha un finançament il·legal o no d'un partit polític, sinó simplement per constatar o no una pregunta, per exemple, molt senzilla que els vull fer jo a vostès.

Tenim al nostre abast unes factures que diuen: «Servicios para la adecuación de salas y espacios en el Palau de la Música y Petit Palau y asistencia técnica.» Aquestes factures, lliurades el 30 de novembre del 2004, el 29 del X del 2004, el 30 del IX del 2004, sumen unes quanties econòmiques realment considerables, de 120.000, de 132.000, de 30.000 euros. Les empreses a què els hem requerit la informació no ho recorden. Quan els dic que és la comissió de l'amnèsia, és també la comissió, en podríem dir, de la pel·lícula *Misión imposible*, aquella que hi havien els documents i quan acabaven de llegir-los els autors, s'autodestruïen. Doncs, creguin-me que aquesta comissió és la de l'amnèsia i la de la *misión imposible*. Per què? Perquè facturacions, etcètera, han desaparegut i diuen que a causa d'un sistema informàtic que està muntat a tal efecte.

Jo l'únic que els voldria preguntar és si vostès han requerit aquests serveis que han pujat aquestes quanties tan importants per condicionar sales, etcètera. Vostès els han demanat, aquests serveis, que han pujat...? Vostès ho han vist, que aquests serveis es prestaven? I el nom de l'empresa Hispart?

La Sra. Anna Morante Espech

Jo Hispart no la conec.

El Sr. Ferran i Serafini

Bé, doncs pensi... Jo precisament els preguntava això a vostès. El seu testimoni té molta importància, perquè ha vingut una empresa que no recorda res, que es diu Hispart, que puja molts milers d'euros la seva factura, per fer condicionament d'espais de les sales del Palau i assistència tècnica, i vostès, que són les responsables d'aquestes sales, no han requerit aquests serveis. Jo només els volia preguntar això.

I moltes gràcies per la seva col·laboració i lamentar si han passat una estona poc agradable, però em sembla que el seu testimoni és important.

Moltes gràcies.

La Sra. Anna Morante Espech

A vostè.

El president

Gràcies, senyor Ferran. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom té la paraula el senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Donar les gràcies també, lògicament, a les compareixents i disculpar-les per aquest mal tràngol que els farem passar segurament. Nosaltres sí que som responsables que vostès vinguin, perquè ja ens temíem –i els demano disculpes perso-

nalment— que probablement hi hauria una part d'aquí que no voldria explicar gaire res. I és tan curiós que ens estem trobant aquests dies que aquells que són responsables d'empreses, que en teoria haurien de ser els primers interessats a escatir i a descobrir-nos aquí la veritat, resulta que no diuen res; uns per algunes motivacions, els altres per les altres, però ningú diu res. I, en canvi, curiosament aquelles persones que són treballadors de a peu, treballadors de base, com per exemple extreballadors que van venir aquí de New Letter o Letter Graphic, precisament són els que vénen a explicar-nos coses.

Jo, en tot cas, volia compartir amb vostès alguna informació que tenim, que hem preparat aquí i plantejar-los algunes preguntes. La primera és sí, a banda de vostès, hi havia altres persones que treballassin al Palau en aquest..., no sé si parlar de secció o d'àmbit que fa referència al manteniment o a la cessió d'espais.

La Sra. Anna Morante Espech

Sí, és clar, nosaltres... Bé, jo no estic sola en el departament, hi han altres persones amb mi. Després tenim els tècnics de sala, que són els que tracten directament amb els proveïdors externs que des del Palau es demanen, o fins i tot amb els proveïdors externs que ens arriben per part de les persones que ens lloguen el Palau, perquè no sempre contractem nosaltres directament.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord, però serien persones, diguem-ne, que estarien sota la seva coordinació o que vostès... O sigui, per plantejar-ho d'una forma directa: és possible que vingui alguna empresa a fer instal·lacions al Palau i vostès dues no en tinguin coneixement?, al marge, diguem-ne, que s'estigui tractant d'un període que estiguin de baixa per alguna qüestió o de vacances. Seria possible?

La Sra. Anna Morante Espech

Sempre que sigui contractada... En el cas de l'àmbit de sales, que sigui contractada directament per les persones que ens estan llogant a nosaltres els espais, perquè nosaltres no participem de l'organització d'un determinat acte, nosaltres lloguem la sala, proporcionem els serveis que des del Palau ens són possibles. Però penseu que a vegades hi ha un acte, doncs, que es necessita tot un equipament tècnic que el Palau no té capacitat de proporcionar-lo perquè la sala no està condicionada, la sala no té equipament tècnic; llavors, són les persones que ens lloguen a nosaltres el Palau els qui contracten aquests proveïdors habitualment. Una altra cosa són les activitats que són pròpies de la casa, nostres.

El Sr. Bosch Cuenca

No, estem parlant d'activitats pròpies, perquè en principi estem parlant de factures que s'han emès al Palau. O sigui, en definitiva, vostès n'haurien de tenir coneixement. Ho dic, perquè és molt curiós, però la declaració que va fer el senyor Parra..., quan va venir aquí, no va voler declarar, ja ho he comentat abans, però en canvi sí que va declarar en el jutjat i va dir..., quan es van citar els seus noms, va dir textualment que no les

coneixia. Vostès tampoc el coneixen a ell imagino? O sigui, no l'han vist mai? Ni han vist cap altres persona de l'empresa Hispart o Stereorent circulant mai en el Palau?, si no és, diguem-ne, d'espectador, per venir a veure alguna audició, s'entén.

La Sra. Marta Bas Sintes

Jo no l'havia sentit mai aquesta empresa.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. o sigui, no havien sentit... En canvi, el senyor Parra sí que citava una persona —jo en vaig anotar el nom—; una persona que es deia Juan Cabello.

La Sra. Marta Bas Sintes

Sí, en Juan Cabello és un operari de manteniment del Palau.

El Sr. Bosch Cuenca

Operari de manteniment, però que estigués sota la seva supervisió?

La Sra. Marta Bas Sintes

Sí, sí.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, si el senyor Juan Cabello tingués contacte amb algú, vostè en tindria coneixement?

La Sra. Marta Bas Sintes

Jo o l'Anna, depèn de la feina que sigui.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. Hi ha una qüestió que volíem compartir amb vostès, que són aquestes factures, precisament, doncs, que va presentar Hispart; algunes d'elles ens diuen coses bastant reveladores. Estem parlant de factures de 956.000 euros, poca broma; estem parlant d'una quantitat realment important, i amb alguna factura bastant substancial.

La primera..., estem parlant d'una factura de 390.000 euros, que s'emet el 26 de juliol de 2004, que immediatament s'anul·la i que passa a pagar-se pràcticament en terminis des del mes de setembre fins al desembre d'aquell any. Però encara hi ha una cosa més sorprenent, resulta que aquesta factura prové d'un pressupost de 120.000 euros, IVA no inclòs, i que diu textualment, li llegeixo: «Els "events" que al llarg de la temporada es van desenvolupar a les instal·lacions precisen uns elements tècnics dels quals les sales manquen. Les necessitats de cada vegada; més exigents els espectadors i el públic, ens obliguen a complementar els serveis.» I tot seguit descriu quins són aquests elements tècnics. Parla d'una proposta més important, la instal·lació d'una pantalla LED de gran definició, la instal·lació d'un projector d'alta definició, i tam-

bé comenta que «complementarem l'equip amb un equip de càmeres per a distribució.»

La meua pregunta és molt senzilla: tot aquest equipament està, imagino que deu estar a hores d'ara al Palau, vostès el deuen estar utilitzant, perquè estem parlant d'una factura bastant important. O no hi és?

La Sra. Marta Bas Sintes

A veure, a la sala del Petit Palau hi ha una pantalla i hi han unes càmeres, però, ho torno a dir, jo ja hi era el maig, jo vaig entrar el maig del 2004 i no he vist mai una factura d'aquesta gent.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. Una altra pregunta. He mirat la memòria descriptiva de l'equipament audiovisual que hi ha al Petit Palau. Vostès creuen que en aquesta instal·lació que hi ha seria necessari això que apareix citat aquí en aquesta factura, o creuen que està prou ben equipat?

La Sra. Marta Bas Sintes

Jo no he vist la factura.

La Sra. Anna Morante Espech

És que jo tampoc he vist la factura. De tota manera...

El Sr. Bosch Cuenca

Bé, surt això que els comentava, surt «la instal·lació d'una pantalla LED de gran definició a la part central i la instal·lació d'un projector d'alta resolució, que complementarem l'equip amb un equip de càmeres per a distribució d'imatges d'aquestes pantalles.» Això és... Ho dic perquè sorprèn, perquè precisament el Petit Palau, si no ho tenim malentès, es va acabar més o menys en aquelles èpoques, el 2004, i, per tant, estava equipat de bell nou. I resulta sorprenent que, mesos després, entri alguna factura per equipar aquesta instal·lació.

La Sra. Anna Morante Espech

A mi no em sona en absolut.

El Sr. Bosch Cuenca

No li sona en absolut? D'acord, perfecte.

Una altra pregunta. Quan s'instal·lava algun tipus d'equipament d'aquestes característiques, imagino que vostès dues deurien supervisar el pressupost o el material i hi hauria d'haver alguna descripció de l'equipament, perquè, és clar, tenint en compte que estem parlant de factures de 132.000 euros, de 100.000 euros, de 153, a un li sorprèn que l'única documentació que en consti és una única pàgina. Dic jo que quan un factura 132.000 euros, que és una quantitat molt important, el mínim que ho farà és amb deu pàgines, quinze pàgines, descriure quins són els elements. Imagino que el procediment habitual deu ser aquest?

La Sra. Anna Morante Espech

Depèn, depèn de moltes coses. A veure, generalment nosaltres, que jo ho recordi..., com a consorci, primer

que no organitzem activitats i, per tant, no requerim aquest equipament. Segona, com a fundació, per l'equipament de què m'està parlant, jo no recordo que hagi organitzat cap acte que necessiti aquest equipament. És veritat que per a una festa de la fundació, d'inauguració, es va muntar a la plaça una pantalla de LED, però no la va muntar Hispart. Jo no vaig organitzar aquest acte, però sé perfectament que ens ho va muntar IN2, i va facturar IN2.

El Sr. Bosch Cuenca

Vostè recorda l'import d'aquesta factura?, perquè és interessant també per contrastar-ho. Ho dic, perquè estem parlant de xifres que són..., per exemple, quan estem parlant de la xifra, abans ho comentava, de 390.000 euros, un pensa que més que tractar-se d'un lloguer es tracta d'una adquisició, i que probablement algú està reinvertint en la seva empresa a costa del palau. Aquesta és la suposició a què podem arribar, perquè, poca broma, estem parlant de 70 milions de les antigues pessetes. Una pantalla com la que vostè em comentava que va estar a l'exterior del Palau, quan devia costar, més o menys, el lloguer?

La Sra. Anna Morante Espech

No en tinc ni idea, perquè ja li dic, jo no vaig organitzar l'acte, ni vaig veure la factura, però dubto que arribés a aquestes quantitats. A part, és el que diu, estaria en el Palau, i no hi és.

El Sr. Bosch Cuenca

Una altra pregunta. Hi ha algun contracte estable de manteniment de les sales amb alguna empresa, diguem-ne, que fes necessari que s'hagués de recórrer externament a algú altre? O sigui, el Palau té vinculacions amb alguna empresa que faci aquestes tasques de manteniment o d'adequació per a eventualitats molt especials? No sé si m'he explicat bé, eh? O sigui, si hi ha algun tipus de vinculació, a través d'algun contracte de prestació de serveis, amb alguna empresa, que això faci que, al llarg d'un determinat temps, aquesta empresa facturi gairebé de forma regular alguns determinats imports. Hi és aquest contracte?

La Sra. Marta Bas Sintes

Hi ha un contracte de manteniment de la sala d'audiovisuals i per a actes no és el meu departament.

El Sr. Bosch Cuenca

Però imagino que no deu ser amb Hispart o Stereo Rent? No, és amb una altra...?

La Sra. Marta Bas Sintes

No n'he sentit mai a parlar.

La Sra. Anna Morante Espech

És que no l'hem sentit mai.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. Molt bé.

Després hi ha una factura que a nosaltres ens sembla molt rellevant, i per això precisament els farem fer una mica d'esforç –ja em sap greu–, que..., i vaig acabant, senyor president. És una factura que és l'única en la qual hi apareix la data de prestació del servei, i és la data del 13 d'octubre del 2005. Hem estat revisant les activitats d'aquell dia, i jo voldria que vostès, que són les responsables, fessin, revisessin les activitats d'aquell dia i em diguin a veure si realment correspon a alguna activitat. Ho dic perquè és bastant rellevant. Si m'ho permet el president jo vinc aquí, els l'entrego i els dic la data.

El president

Però ho han de fer ara aquí?

El Sr. Bosch Cuenca

Sí.

La Sra. Anna Morante Espech

Es busca ràpid, no hi ha cap problema.

El Sr. Bosch Cuenca

Em sembla que és bastant ràpid, hi deuen estar bastant avesades. La data, estem parlant del 13 d'octubre del 2005, és la factura 3.612, adequació..., el titular és el de sempre, per tant, no cal ni que el repetim. Estem parlant d'un pressupost de 41.144,98 euros de factura, sense pressupost, però s'esmenta la data de prestació del servei, que és el 13 d'octubre del 2005.

La Sra. Anna Morante Espech

Si em comenta la factura, perquè jo aquell dia..., precisament a la sala de concerts no vam tenir cap activitat, va haver-hi un acte privat de Logic Control a la sala de cambra, i la sala de cambra és una sala molt petita, de cent vint localitats, està equipada ja amb una pantalla... (*Adreçant-se a la Sra Marta Bas Sintès.*) El 2005 ja teníem la pantalla a la sala de cambres? És que no ho recordo. (*Veus de fons.*) Bé, actualment la tenim; jo crec que el 2005 també, per tant... I en el Petit Palau vam estar fent treballs interns d'assaigs, preparant una activitat infantil que havia de tenir lloc dies després... Sí, concerts familiars.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. O sigui, coincideixen amb mi, així, que no hi ha cap activitat que pugui cenyir-se a allò que surt en aquesta factura.

La Sra. Anna Morante Espech

Si ens diu la factura...?

El Sr. Bosch Cuenca

Jo si vol la hi llegiré, la factura. A veure si la localitzo...

El president

Senyor Bosch, hauria d'anar acabant, eh?

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, un momentet que... De fet, no estic parlant, estic buscant, no sé si això es té en compte.

(*Rialles.*)

A veure si la... Aquí, és el pressupost 4.755, Palau de la... No, perdó..., sí, el 13 d'octubre, Palau de la Música, i diu: «Serveis per a l'adequació de diferents sales i espais al Palau de la Música i Petit Palau de Barcelona. Assistència tècnica, transport, muntatge i desmuntatge...» I posa: «Dies acte: 13 d'octubre del 2005, i 13 d'octubre del 2005.» O sigui, és un acte que acaba el mateix dia, posa (un dia), entre parèntesi. Jo la tinc aquí per si la volen mirar.

La Sra. Anna Morante Espech

La factura de qui és?

El Sr. Bosch Cuenca

Això és el pressupost i després hi ha la factura aquí, adjunta.

La Sra. Marta Bas Sintès

És que no hem vist mai aquest... Jo no he sentit mai Stereorent.

El Sr. Bosch Cuenca

Molt bé. I no coincideix amb cap acte que...

La Sra. Anna Morante Espech

No, perquè Lògic Control s'ho van fer tot ells, acostuma a ser una empresa que l'equipament tècnic és molt bàsic, se'l porten ells de fora; es necessita, senzillament, una megafonia i un projector... I això de «Bim bom» és IN2, que sempre fa l'adequació del Petit Palau, en aquest cas, que va ser una activitat que es va fer en el Petit Palau. (*Veus de fons.*) I les proves de Loteries..., jo no sé a qui va contractar Loteries. Perquè es deuria fer el sorteig, no?, dies després? Sí, el dia 15 es va fer el sorteig de Loteries des del Palau i hi van estar treballant el dia 13, però nosaltres no vam...

El Sr. Bosch Cuenca

Però és una activitat que es va fer el dia...

La Sra. Anna Morante Espech

...la contractació dels proveïdors...

El Sr. Bosch Cuenca

Però és una activitat que no es va fer aquest dia?

La Sra. Anna Morante Espech

No, es va fer l'endemà, no?

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord.

La Sra. Anna Morante Espech

Sí, però nosaltres no vam organitzar res d'aquest acte.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, del que vostès em diuen es dedueix que aquest acte no va tenir lloc aquest dia...

El president

Senyor Bosch, hauria d'anar acabant; ara sí, eh?

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, moltes gràcies, senyor president.

Molt bé. Doncs, escoltin, moltes gràcies. Jo crec que avui hem descobert una altra cosa que no sabíem, i és que hi ha una factura que no es correspon amb cap activitat; que té una data específica i que no es correspon amb cap activitat. Nosaltres li demanàrem, senyor president, que prenguéss les mesures, perquè hem demostrat, em sembla, que hi ha una factura, evidentment, falsa, i, per tant, jo crec que vostè com a president hauria de posar-ho en coneixement de la Fiscalia o de qui sigui pertinent, perquè, ho repeteixo, em sembla que s'ha posat en evidència, i les proves documentals estan aquí; no ho dic només perquè ho hagin dit vostès, sinó perquè surt aquí perfectament reflectit que en aquesta data no es va fer cap activitat en la qual s'utilitzés aquest equipament.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Bosch. Ara és el torn del Partit Popular i, en el seu nom, té la paraula el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. També agrair-los la seva presència aquí. Nosaltres tampoc no hem demanat la seva compareixença en aquesta comissió i, de fet, nosaltres donem suficient credibilitat a les declaracions de la senyora Bas, que va fer a la Intervenció General de la Generalitat per a la redacció dels dos informes especials que tenim disponibles amb els corresponents annexos, i també a l'auditoria Deloitte, encarregada precisament per la fundació. I no necessitem demostrar res, senzillament donem credibilitat a allò que tant la Intervenció General diu respecte dels informes especials i també l'auditoria Deloitte diu en el seu informe d'auditoria, pendent d'un nou informe, concretament respecte a alguna de les empreses, no?

Sí que teníem interès de fer alguna pregunta, especialment a la senyora Morante, que em fa la impressió que han quedat bastant respostes en les intervencions anteriors, però, ni que sigui així les repetiré per deixar-ne també constància, i és que ens ha quedat clar que vostès, aquesta empresa, no la coneixen, ni coneixen que hagi treballat mai per al Palau, però jo no sé si la senyora Morante, o la senyora Bas també, recorden que

en algun moment aquesta empresa hagués pogut treballar per a algun client de les sales i se'ls hagués pogut fer algun encàrrec per part d'algun client de les sales. No ho tenen present això?

La Sra. Anna Morante Espech

Això nosaltres no ho sabem. Nosaltres tractem directament amb les persones que ens contracten els espais...

El Sr. Rodríguez i Serra

Que lloguen els espais...

La Sra. Anna Morante Espech

... els proveïdors amb què ells treballen nosaltres els ignorem, no ho sabem.

El Sr. Rodríguez i Serra

D'acord, doncs, això és tot, eh?

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. Ara seria el torn del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom parlarà el senyor Lluís Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Moltes gràcies, senyor president. Agrair-los novament la seva presència i que estiguin disposades a respondre, en la mesura de les possibilitats, les preguntes que els formulem.

A veure, en tot cas, perquè ho entengui. Quan vostès des del Palau organitzaven actes, les empreses que acabaven contractant, imagino, els facturaven, els enviaven les factures. Llavors, no sé exactament quin procediment seguien, qui era el que conformava la factura, en el sentit de dir: «Sí, efectivament, aquest acte s'ha fet», qui és que l'autoritzava, qui és que acabava ordenant el pagament. No sé si tot això passava pel seu...

La Sra. Anna Morante Espech

Sí, es tracta de...

El Sr. Postigo i Garcia

Quin era, una mica, el circuit.

La Sra. Anna Morante Espech

Bé, nosaltres, quan..., bé, és que són molts anys, no?, i ha anat canviant al llarg dels anys; però, bé, bàsicament..., és que el problema és que, com a fundació, jo no he participat de les activitats, no he organitzat activitats com a fundació. Com a consorci, l'únic que faig, o l'únic que s'ha fet és: quan podem proporcionar un servei, sí que nosaltres contractem el proveïdor, d'acord? Llavors, el proveïdor que hem contractat, evidentment, doncs, la factura s'ha revisat i, bé, en el seu moment es passava al senyor Montull, que era qui signava i la passava a comptabilitat per al seu pagament, eh? Però,

és clar, depèn si parlo com a consorci, si parlo com a fundació... Com a proveïdor..., o sigui, com a actes externs organitzats per persones que ens han llogat el Palau, aquí sí que nosaltres no interveníem en res.

El Sr. Postigo i Garcia

En tot cas, i com em sembla que ja hem dit, en els casos d'Hispart, Stereo Rent, New Letter i Letter Graphic, són empreses que han treballat contractades pel Palau en alguna ocasió?

La Sra. Anna Morante Espech

A mi no em sonen en absolut.

El Sr. Postigo i Garcia

I, per tant, que totes les factures que hi han a nom del Palau, vostès les han detectat com a no realitzades en les seves instal·lacions.

La Sra. Anna Morante Espech

És que jo, aquestes factures, no les he vist.

El Sr. Postigo i Garcia

Aha... Anem a veure. Abans, el senyor Turull els feia una pregunta, en el sentit de si tenien constància de finançament de partits o de fundacions, i vostès han contestat que no. Jo m'imagino que el senyor Turull ha tingut un lapsus, perquè a aquestes alçades, m'imagino que vostès també deuen tenir constància de la signatura de convenis entre els representants de la fundació –la Fundació del Palau– i la Fundació de la Trias Fargas. Tenen constància de la signatura d'aquests convenis? No dic que hi hagin intervingut...

La Sra. Anna Morante Espech

No, no..., és que se sap per la premsa, no? I pel que..., les notícies que van sortint.

El Sr. Postigo i Garcia

En tot cas, tenen coneixement d'això.

La Sra. Anna Morante Espech

A dia d'avui, sí.

El Sr. Postigo i Garcia

Vostès coneixen o han tingut algun tracte amb el senyor Oller?, Salvador Oller?

La Sra. Marta Bas Sintès

Jo no sé qui és.

El Sr. Postigo i Garcia

No sap qui és.

La Sra. Anna Morante Espech

No sé qui és.

El Sr. Postigo i Garcia

Amb el senyor Carles Díaz han tingut...

La Sra. Marta Bas Sintès

Sí.

El Sr. Postigo i Garcia

M'imagino que el coneixen, perquè era una persona molt vinculada...

La Sra. Anna Morante Espech

Molts anys...

El Sr. Postigo i Garcia

...amb el Palau, i, per tant, no sé si en algun moment, i com a conseqüència de la seva tasca, hi han tingut alguna relació; m'imagino que sí.

La Sra. Marta Bas Sintès

Sí.

El Sr. Postigo i Garcia

Però no pas en les activitats organitzades en el Palau, eh?

La Sra. Anna Morante Espech

No, les activitats organitzades com a àmbit d'espais, no.

El Sr. Postigo i Garcia

Vostè abans ha dit que sí que tenia coneixement d'un acte organitzat amb una pantalla LED, i perdoni que insisteixi en aquest tema, perquè és el de la famosa factura dels tres-cents i escaig mil euros. Diu: «Sí que tinc coneixement d'un acte que es va organitzar en l'exterior.» Per casualitat no deu saber qui organitzava aquest acte?

La Sra. Anna Morante Espech

Sí, sí, la Fundació Orfeó Català va organitzar la seva festa i va haver-hi una pantalla de LED; el que no recordo és l'any. A més, és que jo no vaig organitzar aquest acte.

El Sr. Postigo i Garcia

En tot cas, Hispart no era l'empresa.

La Sra. Anna Morante Espech

No, no, no... Les persones que ens proporcionaven o que sempre ens han proporcionat, que jo en tingui coneixement, equipament tècnic, quan des del Palau ho hem necessitat, han estat IN2.

La Sra. Marta Bas Sintès

IN2, FM2...

La Sra. Anna Morante Espech

Primer va ser FM2, després Eiffage, i després IN2. No hem..., nosaltres sempre hem requerit els serveis d'aquesta gent, perquè, bé, estaven bé

El Sr. Postigo i Garcia

No faria més preguntes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Postigo. Ara és el torn del Grup Mixt, i en el seu nom parlarà el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gràcies a la senyora Morante i a la senyora Bas per la seva compareixença.

Tres temes molt concrets, sobretot per aclarir. Vostè parlava, senyora Morante, de si ho fan com a consorci o com a fundació. Vostès, formalment, estan contractats pel consorci? O en quina relació laboral estan vostès, amb el consorci, amb la fundació? Si és diferent...

La Sra. Anna Morante Espech

No, ambdues tenim relació laboral amb el consorci i la fundació, tenim contractes. El que passa, que, evidentment, doncs, dins de la fundació, bé, ninguna de les dues estem en els departaments d'organització d'«events».

El Sr. Rivera Díaz

Per tant, entenc que el consorci i la fundació funcionaven, formalment, allò que es diu..., eren dues entitats, però formalment funcionaven com a una, a nivell de personal, a nivell d'organització; això sí, després emetien les factures o tal, però el funcionament ordinari, que es pot dir, era de caixa única, en podríem dir, o de funcionament únic.

La Sra. Anna Morante Espech

No, són dues entitats diferents, amb personal diferent, tot i que hi ha personal que coincideix, és veritat, però cadascú té el seu personal i amb activitats diferents. Vull dir, el consorci està creat, i segons els seus estatuts, per a l'administració i gestió de la sala de concerts, i la fundació és una entitat –dintre del meu coneixement–, sense cap afany de lucre, doncs, per al foment de la cultura i la música catalana, i, bé, organitza cicles de concerts, organitza activitats socials. Però tenen..., bé, funcions completament diferents, i les caixes són diferents, vull dir, els comptes són diferents, els pressupostos són diferents.

El Sr. Rivera Díaz

No, li ho pregunto perquè, com vostès saben, ha sortit a la llum que hi havia una gestió pràcticament única per part de..., fins i tot amb l'Orfeó, amb la confusió de les entitats...

La Sra. Anna Morante Espech

Sí...

El Sr. Rivera Díaz

...a la gestió financera. I per això li preguntava si això es traslladava al fet que el dia a dia del Palau, doncs, al

final, un fes funcions per al consorci i funcions per a la fundació, amb normalitat, que entenc que és el que...

La Sra. Anna Morante Espech

Sí... Bé, jo tampoc li ho puc contestar amb massa coneixement, perquè, bé, hi han coses que se m'escapen, que no conec, però, evidentment, la vinculació entre les diferents entitats que formen el Palau és una evidència, i és cert que els càrrecs eren, estaven en les mateixes persones: el senyor Millet era president del Comitè Executiu del Consorci, president de la Fundació, president de l'Orfeó Català; el senyor Montull era el director administratiu, també... Vull dir, clar, eren entitats dirigides per les mateixes persones, però realment entitats jurídiques diferents.

El Sr. Rivera Díaz

Molt bé. Una altra qüestió: vostè –per repassar– ha dit que no coneixia factures..., o que no coneixia algunes empreses de les que aquí s'han citat, que han dit..., bé, «han dit», no, hem conegut pels jutjats –perquè no han comparegut aquí, no han volgut parlar– que havien fet factures i que havien treballat per al Palau. Vostès ens han dit, que són les que estan al dia a dia, gestionant els espais o aquestes contractacions, que ni tan sols els sonen ni coneixen cap contractació. Jo crec que això posa sobre la taula una evidència; abans s'ha referit un altre portaveu al tema de la Fiscalia, i al president. A mi sí que m'agradaria anunciar, en tot cas, que crec que el que s'hauria de fer en aquesta comissió és traslladar, quan s'acabi, les conclusions –en tot cas, com a funció del Parlament– als organismes pertinents, no? I no em semblaria bé que anéssim ara fent una mena de campanya per portar a la Fiscalia proves *ad hoc*, dia a dia, no? Em semblaria més raonable i més seriós que les conclusions d'aquesta comissió siguin portades a aquells organismes pertinents; evidentment, entre ells, també la Fiscalia. Per tant, jo crec que és el que toca d'allò que surti d'aquesta comissió, que és una de les funcions que té.

Però també una altra qüestió m'agradaria preguntar. Vostès recorden que va haver-hi una..., bé, un embrió de fundació, Fundació Catalunya Espai, que va fer un acte al Palau. Recorden aquest acte que es va fer?

La Sra. Anna Morante Espech

Mmm...

El Sr. Rivera Díaz

No, és públic, eh?

La Sra. Anna Morante Espech

Jo no..., no el recordo; sí, però no el recordo. Pensa que són més de 365 actes a l'any al Palau, i porto des de l'any 84. És que no me'n recordo de tots, jo... Si m'ensenyessis..., com en aquest cas se m'ha ensenyat la planificació de l'octubre de l'any 2005, et puc explicar les coses, perquè me'n recordo pràcticament de tots; però així, no ho sé.

El Sr. Rivera Díaz

No se'n recorda.

La Sra. Anna Morante Espech

No me'n recordo.

El Sr. Rivera Díaz

I una altra: se'n recorda d'algun acte de partits polítics que s'hagin realitzat al Palau?

La Sra. Anna Morante Espech

Sí, els partits polítics ens han llogat el Palau en diferents ocasions per celebrar tot tipus d'actes.

El Sr. Rivera Díaz

I en aquests actes no hi ha hagut cap mena de condicionament ni tracte diferent als partits polítics? No hi ha hagut cap consigna de tracte... Així com a algunes entitats, entenc que unes contractacions sense ànim de lucre, o..., amb altres entitats, de vegades, es fan tractes concrets de facturació, de descompte, el que sigui. Hi ha hagut algun tipus de tracte d'aquest tipus amb els partits?

La Sra. Anna Morante Espech

A veure, així, com a norma general... És que jo no ho recordo. Mira, hauria d'agafar carpeta per carpeta i mirar cada acte i quines condicions contractuals s'han fet en cada situació. És impossible que jo recordi la quantitat d'actes que s'han fet en el Palau de la Música.

El Sr. Rivera Díaz

En tot cas, sí que s'han fet les factures corresponents als actes i s'han girat i s'han pagat, s'entén, no?

La Sra. Anna Morante Espech

A veure, crec recordar que sempre hi ha hagut una factura en tots els actes organitzats; factura de lloguer de sala, no de serveis, perquè cadascun d'ells han portat els seus proveïdors externs, d'acord?, i aquí, el Palau no ha intervingut en res. Quant a lloguer d'espais, crec recordar, però hauria de repassar-ho un a un, que tots han llogat, i si algun no s'ha facturat és perquè hi ha, doncs, alguna instrucció directa o algun acord en què, pel que fos, es va decidir que la sala, doncs, no tenia cap cost o hi havia un descompte o...

El Sr. Rivera Díaz

No, no, si no ho recorda, en tot cas, només podem tirar...

La Sra. Anna Morante Espech

No, és que...

El Sr. Rivera Díaz

...o intentar trobar-ho amb la documentació...

La Sra. Anna Morante Espech

Exacte.

El Sr. Rivera Díaz

...d'aquests actes, de cada partit i de les fundacions dels partits...

La Sra. Anna Morante Espech

Exacte, és qüestió de mirar...

El Sr. Rivera Díaz

...i conèixer una mica quin tracte ha rebut cada partit.

La Sra. Anna Morante Espech

Exacte, seria qüestió de buscar-ho.

El Sr. Rivera Díaz

Ho farem –ho farem.

Doncs, res més. Simplement una conclusió respecte al que vostè deia, és que hi havien o hi havia una activitat, en podríem dir, diària, entre la fundació i el consorci, que, lògicament, per la naturalesa de les entitats, però també per la mateixa gestió i les persones que portaven el mateix barret en tres llocs diferents, segurament la conclusió a què estem arribant en aquesta comissió és que tenien les facultats de totes les entitats i, per tant, això, de vegades, podia confondre aquests papers.

Per altra banda, conclusions que hi han una sèrie de factures que els treballadors, les persones que estan al dia a dia del Palau, doncs, desconeixen o no recorden ni tan sols les mateixes empreses que han girat aquestes factures, i que curiosament no han volgut comparèixer ni parlar en seu parlamentària, que no han volgut donar explicacions d'aquestes factures, algunes de més de 900.000 euros.

I, finalment, també anunciarem, lògicament, que voldrem demanar a la Mesa les dades que tinguem, concretament aquestes que parlaven, d'actes realitzats per fundacions de partits o de fundacions vinculades a partits o per partits polítics, les seves facturacions i el seu pressupost, i la seva factura pagada –en teoria.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Rivera. Abans de concloure aquesta compareixença, sí que m'agradaria recordar-los que el Reglament del Parlament de Catalunya, en el seu article 58, que és el que regula les comissions d'investigació, i concretament en el seu punt 7, diu: «Les conclusions aprovades pel Ple del Parlament han de ser comunicades al Govern, sens perjudici que la Mesa del Parlament també pugui comunicar-les al Ministeri Fiscal.» I, per tant, jo crec que aquesta és la via que hauran de seguir, en fi, les conclusions a què arribem en el Ple corresponent.

Jo, res més, només agrair moltíssim a la senyora Anna Morante i a la senyora Marta Bas la seva compareixença, moltíssim, perquè tots entenem i som conscients que

és difícil per a gent que no ha comparegut mai o que no està habituada a comparèixer al Parlament o en altres llocs públics, i, per tant, doncs, agrair-los doblement l'esforç que fan de fer-nos una mica de llum en totes aquestes qüestions.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a dos quarts de cinc de la tarda i catorze minuts i es reprèn a tres quarts de cinc i dos minuts.

El president

Be, doncs, continuem la comissió.

(*Remor de veus.*)

Una mica de silenci, si us plau.

Compareixença

de Cristina Junceda, Adriana Mata i Isabel Martínez, treballadores de l'àmbit de comunicació del Palau de la Música (tram. 357-00487/08)

Continuem la comissió, i ho fem amb la compareixença de la senyora Cristina Junceda, la senyora Adriana Mata i la senyora Isabel Martínez, que són treballadores de l'àmbit de comunicació del Palau de la Música.

També els hem fet avinent..., si volien fer algun tipus d'exposició o de declaració abans de començar. Ens han dit que no calia i, per tant, doncs, ja començaríem amb la tasca dels grups parlamentaris. I, en primer lloc, Convergència i Unió, i el seu portaveu, el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies per la seva compareixença, per venir aquí.

Jo faré la mateixa pregunta que he fet a les vostres companyes d'abans, una mica per situar-nos en la compareixença. Si ens podríeu explicar..., si ens podrien explicar –perdó, eh?– la dedicació, a quin àmbit estan, quines són les tasques, des de quin any ho fan. I després, també, un tema que ha sortit abans, perquè ens situem una mica tots, és a dir, al final, la seva nòmina qui la paga? El consorci? La fundació? L'associació? Ho dic, perquè també és un tema que aquí, a la comissió..., doncs, intentem aclarir una mica de què depèn cada cosa, que potser aquest ha estat una mica el problema que hi ha hagut en tot el que ha sortit del Palau.

La Sra. Cristina Junceda Serrano

Em dic Cristina Junceda. Jo treballo per a l'Orfeó Català, estic contractada i em paga l'Orfeó Català. Estic a la Secretaria d'Orfeó.

La Sra. Adriana Mata Rana

El meu nom és Adriana Mata. Jo estic contractada per la fundació, ho estic des de l'any 1991, i estic al De-

partament de Concerts, de programació dels cicles de la fundació.

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

El meu nom és Isabel Martínez i jo ara estic de secretària del director de Mecenatge i Comunicació; porto des de l'any 89 al Palau, sóc fundació i em paga la fundació.

El Sr. Turull i Negre

Moltes gràcies, eh?, ara ja estem... Falta el consorci; falta algú del consorci només.

No, nosaltres..., era si vostès tenen constància, a banda de tot el que ha anat sortint als mitjans, tot el que ha sortit en els informes pericials, etcètera, és a dir, si vostès tenen constància que s'hagin emès, o des del seu departament s'hagi dit que s'havien de fer o se sabia de feiaent, dir: «Escolta, això són factures falses, però s'han de posar com a certes, com a bones». Vostès tenen constància d'això? (*Pausa.*) No.

La Sra. Cristina Junceda Serrano

No.

La Sra. Adriana Mata Rana

No.

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

No.

El Sr. Turull i Negre

D'acord. Perdoneu, eh?

I vostès..., la pregunta que he fet abans a les vostres companyes, però és que és l'objecte de la comissió, vull dir, nosaltres no investiguem empreses, això el jutge ho farà en el seu moment. Saben que hi ha una causa judicial oberta, bé, en aquest cas per un altre tema que tampoc els preguntarem, com és el tema de l'hotel..., doncs, n'hi ha un altre. Però sí que, evidentment, l'objecte de la comissió era si vostès tenen constància que, a través del Palau, en tot el seu concepte, hi hagi hagut, doncs..., o s'hagi utilitzat el Palau per al finançament irregular de partits polítics o de fundacions de partits polítics; si en tenen constància.

La Sra. Cristina Junceda Serrano

No.

La Sra. Adriana Mata Rana

No.

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

No.

El Sr. Turull i Negre

No en tenen constància. Doncs, escoltin, jo només puc donar-los les gràcies, encoratjar-les, i felicitar i reco-

nèixer la seva tasca de poder tenir la sort de treballar en un lloc tan emblemàtic com el Palau de la Música.

De totes maneres, president, jo si em deixa fer un comentari amb relació a «vagi a Fiscalia corrent», que no hi ha cap problema; no hi veig cap problema que hi vagi. Vostè ha llegit el Reglament... Jo l'únic que demanaria, per part del lletrat, és que aquesta comissió ja ha fet bastants dosis de..., bé, avui ja no sé si estàvem parlant de fer un xat o de fer una videoconferència, etcètera. No, vull dir que abans no comuniquem a Fiscalia coses que ja tenen per informe especial. Una cosa és que es constati aquí i l'altra que anem corrent a Fiscalia, com aquell que ha trobat la d'això. I, per tant, tota la informació..., evidentment, ja es dóna per suposat.

En alguna altra comissió d'investigació que hem estat, no és que s'hagi de demanar, sinó que crec que és l'obligació d'ofici portar-ho allà i, per tant, que..., però que abans ho comprovem, com a Parlament, per portar alguna prova, que evidentment jo crec que hem de col·laborar amb tot el nostre entusiasme i tota la nostra energia per fer possible que la justícia aclareixi aquest cas amb tota la seva profunditat i amb tot això. Ho dic per..., a efectes també d'aquesta comissió i del Parlament. El senyor lletrat m'està entenent perfectament, però com que aquest tema ja havia sortit també en algunes altres comissions i algun altre grup havia fet justament aquesta intervenció, jo acabo de fer-la i la volia reiterar.

Res més. Jo, de veritat, agrair-los una altra vegada la seva presència aquí. Nosaltres no preguntarem per àmbits que no corresponen a l'objecte de la comissió.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en el seu nom parlarà el senyor Joan Ferran.

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. Siguin vostès ben vingudes i compremem la seva incomoditat. No els podem fer més còmoda aquesta presència aquí, però sí preguntar-los algunes coses, perquè algú ha dit que aquesta comissió no era oportuna. Nosaltres pensem que sí, perquè sempre és oportú que des de l'àmbit de la política se sàpiga la veritat de les coses que succeeixen al país. I, en aquest sentit, pensem que, al llarg d'aquestes setmanes o d'aquests dies, s'han anat posant aquí, damunt de la taula, molts temes que no han tingut resposta, i que, com els compareixents anteriors, ens sembla que vostès també alguna cosa..., no des del punt de vista del finançament d'un partit polític o no, sinó des del punt de vista del que s'ajusta a la veritat o no. Ens ha semblat molt important la declaració que han fet abans les seves companyes, i estic segur que la que vostès ens faran, doncs, també és important, perquè s'ajusta a la veritat.

Jo els voldria preguntar, sobretot, quina és la seva feina específica dins de l'àmbit aquest de comunicació del Palau? O sigui, vostès, per exemple, fan promoció, fan la imatge externa, reparteixen el que és l'activitat que

farà el Palau al llarg dels mesos... És aquesta la seva feina?

La Sra. Cristina Junceda Serrano

A veure, jo, treballant en l'Orfeó Català, sóc responsable de fer els *mailings* o les trameses als socis de l'Orfeó Català per informar-los de les activitats pròpies dels cors o de l'entitat.

El Sr. Ferran i Serafini

Molt bé, moltes gràcies. Vostès a qui contracten per fer aquest tipus de feines?, a quines empreses? Si em pot dir el nom d'una o dues empreses, les que vostè consideri.

La Sra. Cristina Junceda Serrano

Concretament, ja des de fa molts anys, estem treballant amb una empresa que es diu Servicios Plenos de Manipulación, que tot el Palau la coneix com a SPM.

El Sr. Ferran i Serafini

És a dir, no es diu New Letter, ni Letter Graphic, ni cap d'aquestes que han comparegut aquí dient-nos que ells feien aquesta feina.

La Sra. Cristina Junceda Serrano

No.

El Sr. Ferran i Serafini

I vostès coneixen un senyor que es diu Salvador Oller?

La Sra. Cristina Junceda Serrano

Jo, personalment, no el conec.

El Sr. Ferran i Serafini

Vostès tampoc, no? (*Les compareixents fan gestos de desaprovació.*) Seria lògic que si el senyor Salvador Oller se'ns ha presentat avui, aquí, com la persona que feia els contactes i que ha promocionat el Palau i ha fet *mailings* i ha estructurat i ha fet els *targets* i ha enviat tot el que ha enviat, vostès el coneguessin, perquè realment la seva feina, de vostès, és precisament aquesta: difondre cara a l'exterior i treballar perquè se sàpiga quina és la feina del Palau.

Doncs, molt bé. Jo només, aleshores, fer-los unes petites consideracions. Miri, nosaltres tenim unes factures aquí, que em sembla que corresponen a la feina que vostès ens acaben d'explicar que fan, no? Miri, per la difusió de diverses promocions, per exemple, hi ha una factura de New Letter que puja a 104.575 euros; una altra per la difusió de diverses promocions, 128.735; realització de *mailings* per a difusió de diverses promocions, 76.000; crear amb fitxers de microzona i qualificar-ho, 104.000; creuament de fitxers, fulletons i material per al *mailing*, 94.000; propaganda i difusió per a publicitat de les activitats de la propera temporada musical, 112.000. Tot això suma 621.296 euros, una quantitat realment considerable. Vostès creuen que si vostès haguessin estat dotats amb una quantitat econòmica així, potser no se sabria molt més el

que fa el Palau, potser hi haurien més socis? (*Les compareixents fan gestos d'aprovació.*) Molt bé.

Doncs, miri, jo no tinc més preguntes, perquè la comissió pot ser inoportuna, però de la gent que treballa a peu de carrer se'n sap la veritat i els ho vull agrair moltíssim.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Ferran. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom ens parlarà el senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Abans de començar, un petit parèntesi, si m'ho permet –ja m'ho pot comptabilitzar amb el temps, cap problema–, però com que hi ha hagut una referència, a més a més una referència indirecta, francament estranya, perquè un grup parlamentari surti aquí a defensar una empresa que aquest dematí no ha volgut declarar davant d'aquesta comissió i faci, com aquell qui diu, d'advocat de la mateixa empresa, doncs, no deixa de resultar bastant sorprenent i probablement revelador d'una sèrie de coses. Igualment que resulta revelador també que ens emportem la imatge durant aquests dies que han comparegut empreses i treballadors, que resulta que els empresaris tenen o demostren un cert estat d'amnèsia; amnèsia selectiva, val a dir, perquè vénen aquí i ens expliquen que treballant amb tothom.

Avui hem tingut el senyor Salvador Oller i ens ha citat una llarga nòmina, igual que l'altre dia, també exactament igual. I, en canvi, en contrast amb això, vénen aquí treballador o extreballadors, persones normals i corrents d'aquest país, i resulta que ens proporcionen informació.

Jo, en tot cas, el que he fet és constatar que una persona que va venir a comparèixer en aquesta cambra va mentir. I això és molt seriós; és molt seriós, perquè resulta que està tipificat, això. I vostè, que ho ha comentat moltes vegades, o que ho comenta abans que hi hagin les compareixences, sap perfectament que això és així. I, per tant, nosaltres no tenim pressa que es faci ara o que es faci després, però el que sí que no podem acceptar és que hi hagi algú que vingui aquí a mentir; per aquí sí que no hi passem. Que algú vulgui declarar o no declarar, és una altra qüestió, però mentir en aquesta comissió, en una comissió parlamentària, això no.

En tot cas, vaig a la qüestió, i em sap greu fer aquest parèntesi. Vostès són treballadores de l'àmbit de comunicació. Són les tres úniques o hi han més persones que treballen en aquest àmbit, en el Parlament pregunto..., en el Palau, perdó.

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

Hi han més persones.

El Sr. Bosch Cuenca

Hi han més persones. Quin volum de persones podríem... Ho dic per arribar a la percepció de si és possible

que hi hagin feines que s'hagin fet en el Palau i que no hagin passat per vostès. És possible, això, que s'hagi fet alguna feina i que vostès tres no se n'hagin assabentat? Una feina d'aquesta magnitud, eh?

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

D'aquesta de *mailings*? No.

El Sr. Bosch Cuenca

Vostès tenen constància que en els últims anys, del 2007 al 2009, hi hagi hagut alguna gran campanya a nivell del que és el Palau, que hagi suposat un increment..., jo crec que, per aquests preus, pràcticament hauríem d'estar parlant de més socis que el Barça, segurament. És així? Hi ha hagut un increment substancial de socis?

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

No.

La Sra. Adriana Mata Rana

No.

La Sra. Cristina Junceda Serrano

No.

El Sr. Bosch Cuenca

No sé si ho coneixen, però vostès saben si del 2007 al 2009 podem estar parlant de 100, 200, 500 socis...

La Sra. Cristina Junceda Serrano

A veure, el soci de l'Orfeó Català..., jo no he viscut una campanya de captació de socis en cap moment. De tots els anys que porto en el Palau, no he viscut cap campanya. I si s'hagués fet, jo crec que me n'hauria assabentat; jo i tot el Palau.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. I vostès no han tingut cap relació –abans els ho comentava un altre portaveu– amb el senyor que avui, aquest matí, no ha volgut dir res, el senyor Salvador Oller? (*Pausa.*) Absolutament cap. Ni amb cap persona de Letter Graphic ni de New Letter..., segurament que l'única informació que deuen tenir d'aquesta empresa deu ser a través de la premsa. (*Les compareixents fan gestos d'aprovació.*) Molt bé, perfecte.

Jo també els volia comentar algunes coses bastant curioses, d'aquestes factures, perquè les factures no deixen de tenir les seves dates curioses. La primera qüestió és que les factures van correlacionades, o sigui, a partir d'un any determinat, el 2008, entra una factura de Letter Graphic, i un mes després New Letter, Letter Graphic, i un mes després New Letter, i la casualitat és que, si sumes les quantitats, sempre dona la mateixa quantitat. No sé si hem de parlar de factures bessones, o de quina qüestió, però no podem parlar de la quantitat de dir 140 o 100.000 euros, sempre estem per damunt de 200.000 euros. La meua pregunta: és justificable que del 16 de maig del 2008 fins al 24 del 12 del 2008, per

concepte de *mailings*, el Palau de la Música facturi la xifra de 526.039,12 euros?

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

No.

El Sr. Bosch Cuenca

Nosaltres hem parlat amb gent que es dedica al tema de *mailings*, i et diuen que, per una xifra d'aquest tipus, es fa un *mailing* a nivell nacional, i fins i tot algú em comentava que, potser, d'àmbit estatal i tot. Vostès que estan habituades a treballar en aquest àmbit, segurament que coincidiran que estem parlant d'una extensió territorial bastant gran.

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

Sí.

El Sr. Bosch Cuenca

Que en el cas del Palau... Abans comentava el cas del Barça; doncs, probablement per al Barça o alguns grans magatzems això podria ser justificable, però en el cas del Palau, coincidiran amb mi que això és bastant invertebrant.

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

Sí.

El Sr. Bosch Cuenca

Després, una altra cosa que també és bastant curiosa, i és que en uns moments en què estem en crisi econòmica, no deixa de resultar bastant sorprenent que el Palau de la Música pagui amb aquesta puntualitat britànica. Factura del 16 de juny del 2009 i es paga el 24 de juny. La meua pregunta és: el Palau de la Música paga amb tanta puntualitat? Ho dic, perquè treballaré per al Palau de Música a partir de demà mateix.

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

Nosaltres no estem al Departament de Comptabilitat, no ho sabem. Normalment es pagava a final de mes, però, clar, no ho sabem.

El Sr. Bosch Cuenca

Però amb tanta velocitat com aquesta? Ho dic, perquè...

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

No ho crec.

El Sr. Bosch Cuenca

Ho dic, perquè la majoria de pagaments no surten aquí a final de mes, sinó que estan en una data, diguem-ne, molt intermèdia.

I després dues consideracions, que jo els faig com a ciutadanes, i aquí, lògicament, es tracta d'un criteri polític. Hi ha una altra coincidència, dues coincidències més. Resulta que aquestes factures es paguen, en molts casos, amb diners de Ferrovial. Nosaltres ho hem documen-

tat, ho hem explicat en diferents ocasions, que és una circumstància que també es dona en altres casos, curiosament amb Hispart, que és una altra empresa que té problemes per justificar els teòrics serveis que ha prestat al Palau, i, a més a més, amb la Fundació Ramon Trias Fargas; no passa amb ningú més, només amb aquests.

I, a més a més, hi ha una altra casualitat. Ho hem estat comptabilitzant i, d'aquests nou casos, d'aquestes nou factures, resulta que sis coincideixen amb un període de menys de tres mesos respecte a algunes eleccions: 27 de maig del 2007, eleccions municipals; 9 de març del 2008, eleccions al Congrés dels Diputats; 7 de juny del 2009, eleccions al Parlament Europeu. Jo no demano que me'n facin una valoració, però sí que voldria posar en constància aquí, que hi han tot un seguit de coincidències que ens poden fer arribar a una conclusió bastant versemblant, i és que, tenint com tenim tots plegats clar que això no correspon a serveis al Palau –i si en teníem algun dubte avui s'ha acabat d'esvaïr–, segurament que haurem de buscar el rastre en algun altre lloc.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Bosch. Ara és el torn del Grup del Partit Popular, i en el seu nom ens parlarà el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Agrair-los també la seva presència en aquesta comissió i les respostes que han donat als anteriors diputats.

Nosaltres també teníem coneixement de..., ho dic, perquè algun grup parlamentari segurament ha arribat a aquesta conclusió ara, però, vaja, de la lectura dels informes especials de la Intervenció General de la Generalitat i de la lectura de l'informe d'auditoria elaborat per Deloitte s'arriba ja a la conclusió que les empreses New Letter i Letter Graphic, efectivament, no havien treballat per al Palau, no? I, per tant, sense necessitat d'escenificar res, no els faré cap pregunta, i em dono ja per satisfet amb les respostes que han donat fins ara.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. Ara seria el torn del Grup d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom parlarà el senyor Postigo.

El Sr. Postigo i Garcia

Sí, moltes gràcies, senyor president. Bé, em sembla que a aquestes alçades pràcticament s'ha dit tot, però tinc un especial interès a llegir-los una declaració del senyor Salvador Oller Quílez, que vostès han manifestat no conèixer. És així? (*Les compareixents fan gestos d'aprovació.*) Unes declaracions que ell ha fet aquest matí, quan ha vingut aquí, i en les quals deia que amb relació al Palau de la Música –i tradueixo del castellà al català–: «El 2005 vaig iniciar contactes amb el senyor Montull proposant-li l'increment de donants, ampliar

el públic en les sales de concerts i generar fluxos de persones per visitar el Palau. Per a això es necessitava fer un treball de camp que consistia a analitzar el seu fitxer i, sobre la residència dels donants i socis, efectuar un estudi de perfils similars amb la intenció de captar nous donants. Es va realitzar un fitxer de treball aproximadament de cent mil registres, i sobre aquests es va efectuar un procés de comunicació directa en onades de tres anys, aproximadament a tres contactes per...», bé, i s'interromp la seva intervenció.

Tenen algun comentari a fer amb relació a aquestes declaracions?

La Sra. Cristina Junceda Serrano

No..., a més, no ho sé, diu que és unes converses que va tenir amb el senyor Montull, i jo desconec absolutament això que està dient aquest senyor.

El Sr. Postigo i Garcia

En tot cas, vostès mai s'han plantejat fer una campanya per intentar que hi hagin nous donants al Palau, pel coneixement que tenen vostès i des del seu àmbit de treball, diguéssim?

La Sra. Cristina Junceda Serrano

Bé, jo abans ja he dit que jo no he viscut mai una captació de donants, ni del Palau, ni de socis, ni de res del Palau.

El Sr. Postigo i Garcia

I per ampliar el públic?

La Sra. Cristina Junceda Serrano

Tampoc.

El Sr. Postigo i Garcia

Ni per ampliar el públic que assisteix a les sales, ni per generar...?

La Sra. Cristina Junceda Serrano

Bé, això és una cosa que diu que l'ha parlat amb el senyor Montull; del que parlaven aquest senyor i el Montull jo no en tinc ni idea.

El Sr. Postigo i Garcia

Per la seva experiència, que m'imagino que..., bé, ja ho han dit, fa anys que treballen en aquest sector, és habitual fer aquest creuament de fitxers per microzones, per..., vostès han sentit parlar mai d'aquest procediment, diguéssim? Perquè sembla que és una feina molt laboriosa que justificaria segurament factures per un import de 200.000 euros. No han sentit parlar de...?

La Sra. Isabel Martínez Sánchez

Mai –mai.

La Sra. Cristina Junceda Serrano

No, mai.

El Sr. Postigo i Garcia

Em sap greu tornar a insistir en un altre tema, però amb les empreses New Letter i Letter Graphic, vostès insisteixen a mantenir que no han tingut tampoc mai contacte, no han encarregat cap feina que realitzessin ells, perquè van tenir un especial interès a dir que treballaven per al Palau. Tot i que van venir treballadors d'aquesta mateixa empresa que van dir que per al Palau no havien treballat mai i que, en tot cas, un dels seus bons clients, si ho podem dir així, doncs, eren formacions polítiques com la de Convergència i Unió. Vostès insisteixen que... (*Les compareixents fan gestos de desaprovació.*) Doncs, no, no..., em sembla que està tot dit, no faria cap més pregunta.

El president

Moltes gràcies, senyor Postigo. I ara seria el torn del Grup Mixt, i en el seu nom el senyor Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. També gràcies a les compareixents, en aquest cas, per la seva també sinceritat i normalitat. Avui hem parlat..., jo crec que aquesta tarda, amb la seva compareixença i amb la que hem vist anteriorment..., hi ha aquella frase que diu que una imatge val més que mil paraules, i la imatge de vostès mentre algun company d'aquesta comissió llegia les factures i aquests *mailings*, a mi em feia la impressió d'aquells treballadors que els hauria agradat tenir aquests recursos per fer determinades coses i que veuen com hi han factures que no les han vist mai, empreses que no han sentit mai, i que vostès, des d'un gabinet de comunicació, des d'un treball professional, doncs, resulta que s'assabenten que hi havien factures de 900.000 euros, com aquell qui diu una cosa senzilla, 150 milions de les antigues pessetes; abans ho hem parlat també amb la senyora Morante o la senyora Bas.

Jo crec que la sensació que avui tenim és que realment els treballadors del Palau..., i jo crec que hi ha també una cosa positiva en aquesta comissió, que s'està veient la diferència entre els que van muntar el «xiringuito» del Palau i els que treballen al Palau. Jo crec que avui s'està constatant la diferència entre el «xiringuito» del senyor Montull, el senyor Millet i tot l'entramat de connivència, beneficiaris, xarxa, en definitiva, social, també representants d'institucions, en fi, tot el que estem veient aquí, i la diferència amb la gent que treballava al Palau. I jo crec que..., ja sé que és dur venir a una sessió a comparèixer, però jo penso que també té aquesta part positiva, que els ciutadans estan veient avui que vostès que treballaven cada dia, doncs, no formaven part d'això. I jo crec que això també és una bona imatge per als treballadors del Palau i perquè el Palau torni ser el que ha de ser, no?, i no la casa de ningú, es digui com es digui el seu cognom, o conegui a qui conegui, o sigui amic del president, de l'alcalde o de qui sigui. Jo crec que hem de tenir molt clar que aquest és el canvi.

Jo l'únic que volia constatar és que el senyor Llinares ens va dir aquí –i jo crec que és un tema que avui l'hem dit al senyor Oller–, ens va dir el senyor Llinares –i jo, per la poca experiència i coneixement que tinc, vaig coincidir bastant amb el senyor Llinares en això– que un enviament de *mailing* als socis del Palau podia potser costar sis mil euros, quatre mil euros, set mil euros, pels

socis, pel nombre de socis, pel que representava. Avui el senyor Oller ha vingut aquí i no ha volgut parlar. Des de Ciutadans li hem demanat si volia donar explicacions de la diferència entre 900.000 i 6.000, perquè ningú s'ho explicava, i ho ha intentat justificar, com deia algun altre portaveu, dient que es feia un creuament de dades. Sincerament, jo crec que és inexplicable, inaguantable, insuportable des del punt de vista tècnic que es gastin 900.000 euros, si no és per fer una campanya..., abans es deia al Camp Nou o al soci del Barça; no, no, una campanya de 900.000 euros, si no ho tinc mal entès, per les dades que ens han facilitat, és per fer una campanya electoral a tot Catalunya, com a mínim. Vull dir, 900.000 euros no dona per a cent mil socis del Barça, dona per a 5, 6 milions d'enviaments; per tant, parlem de xifres molt altes, no?, de 150 milions de les antigues pessetes.

Per tant, jo no voldria fer més preguntes, perquè crec que ja n'han respost moltes, però sí que constatem avui aquesta diferència. I jo m'alegro i el nostre grup s'alegra que es vegi també aquesta diferència en aquesta comissió, que sí que està servint per a coses, tot i que a alguns no els agradi —està servint per a algunes coses. I que espero també que serveixi per a més coses: per treure conclusions de com han funcionat les administracions, com han mirat i com han cuidat el diner públic, o com no l'han cuidat en aquest cas, perquè, evidentment, hi havia una trama; hi havia uns senyors, uns lladres de coll blanc que se n'han aprofitat, però també hi havia unes alertes que no s'han mirat, que s'han apagat o que alguns han tapat amb la mà perquè no es veiés que s'encenien.

I aquesta és una altra tasca que hem de saber en aquesta comissió perquè no torni a haver-hi un cas Palau. Si el consorci i les administracions haguessin fet la tasca que havien de fer, segurament no tindríem un cas Millet, ni un cas Palau, perquè per aquí han passat empresaris, ha passat gent de l'Orfeo, han passat treballadors, però hem de fer la pregunta ara als consellers, als responsables polítics, a aquells que estaven representats al consorci, que ens expliquin quina tasca van fer. Ja hem passat per la fase de coneixement d'informació, ara toca que els consellers, els responsables polítics vinguin a la comissió, perquè els ciutadans no entendrien que vostès passessin per aquest tràngol i no hi passessin els responsables polítics, que és part de la seva feina i del seu sou.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, senyor Rivera. Agrair-los moltíssim la seva compareixença, que entenem tots que no és una cosa fàcil per a gent que no hi està acostumada. Agrair a la senyora Cristina Junceda, la senyora Adriana Mata i la senyora Isabel Martínez que ens hagin acompanyat.

I com que el compareixent que ha de venir ja és aquí, si els sembla bé, en lloc de l'hora fixada, que era a dos quarts, ja podríem començar la segona intervenció.

Hi estan d'acord?

(Pausa.)

Suspenem cinc minuts.

La sessió se suspèn a les cinc de la tarda i onze minuts i es reprèn a un quart de cinc i nou minuts.

El president

Bé, continuem amb la comissió.

Compareixença

d'Enric Fernández, funcionari de la Subdirecció General de Control d'Empreses i Entitats Públiques del 2002 al 2005 (tram. 357-00491/08)

I ho farem amb la compareixença del senyor Enric Fernández Ferrer, que és interventor de la Generalitat des del 2008 i que amb anterioritat era funcionari de la Subdirecció General de Control d'Empreses i Entitats Públiques del 2002 al 2005.

També li hem fet avinent..., si volia fer alguna declaració prèvia; ens ha dit que sí i, per tant, jo li dono la paraula al senyor Enric Fernández.

El Sr. Enric Fernández Ferrer (funcionari de la Subdirecció General de Control d'Empreses i Entitats Públiques del 2002 al 2005)

Senyor president, senyores i senyors diputats, jo volia fer un petit aclariment, però el president ja l'ha fet. I és que fins al 2008 jo no sóc interventor de la Generalitat, fins a aquesta data jo era funcionari del grup A de l'Administració General, i estava adscrit a la Subdirecció General de Control. Dic això, perquè apareix en diferents mitjans, fins i tot en algun d'aquest Parlament..., se m'assigna aquest càrrec en aquesta època. És a dir, se m'assigna com a exinterventor del Consorci del Palau de la Música. I només era aquest petit aclariment.

Dit això, estic a la seva disposició per respondre totes aquelles preguntes que tinguin per bé formular-me, vinculades amb l'objecte d'aquesta comissió.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Fernández. Ara, en primer lloc, serà el torn de Convergència i Unió, i en el seu nom el senyor Jordi Turull.

El Sr. Turull i Negre

Sí, moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyor Enric Fernández per la seva compareixença.

De fet, l'altre dia el mateix interventor general va aclarir, doncs, quina era la seva tasca durant aquests anys. Em sembla que vostè, a la participació de la fiscalització dels comptes del consorci, sí que hi va participar, no en la condició d'interventor, però sí que va participar... Si ens podia aclarir els anys que vostè hi va participar.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Exercicis?

El Sr. Turull i Negre

Exercicis.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Exercicis 2002 a 2005, però no és fiscalització, és control posterior, que no és fiscalització prèvia.

El Sr. Turull i Negre

No, no, fiscalització dels comptes dels exercicis tancats...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És auditoria, una auditoria de les que marca l'article 71 de la Llei de finances públiques.

El Sr. Turull i Negre

D'acord. Jo una de les preguntes que li volia fer..., ahir, no sé si està al cas, però ahir va estar aquí la síndica de comptes que va fer l'informe de la sindicatura. En la tasca que vostè feia en nom de la Intervenció General, vostè, per part dels seus superiors, va tenir alguna indicació, el 2004 o el 2005, doncs, que es fixés en alguns aspectes determinats a tenir en compte dels que revelava l'informe de la Sindicatura de Comptes?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No.

El Sr. Turull i Negre

Vostè no va tenir cap indicació per part...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Nosaltres no varem rebre mai cap indicació, realització de cap prova específica derivada de l'informe de la sindicatura. La sindicatura fa els seus informes i la Subdirecció General de Control fa els seus informes. Això no vol dir que s'ignorin, eh?, però no es va rebre cap consigna ni cap prova específica derivada d'aquest informe.

El Sr. Turull i Negre

D'acord. No, ho dic perquè, per exemple, totes les comissions de la Sindicatura de Comptes, que alguns membres d'aquesta comissió en formem part, sempre solen acabar amb diversos acords. Un cop aprovat un informe de la Sindicatura de Comptes, sempre el que hi ha és un acord, que diu: «Instar el Govern de la Generalitat que es complexin les recomanacions que es preveuen d'aquest informe.» Aquest és un mandat que en seu parlamentària sempre es pren. Pot mirar tots els diferents informes que al llarg de les legislatures es prenen, i sempre, quan s'aprova un informe de la Sindicatura de Comptes, hi ha un acord, que és instar el Govern, en aquest cas, que es complexin totes les observacions a què fa referència la sindicatura. Per això jo li preguntava si vostè, per part de la subdirecció general de la qual vostè depenia a l'hora de fiscalitzar, si havia tingut alguna indicació en aquest sentit, de «mirem més això, mireu més allò que apunta aquest informe de la sindicatura». Vostè m'ha dit que no.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, però això no significa que incidències detectades per la sindicatura no fossin detectades també pels informes de control financer.

El Sr. Turull i Negre

D'acord. Jo li haig de fer la pregunta, no sé si ha seguit aquesta comissió o no, però hi ha una pregunta que li haig de fer. Portem..., em sembla que ara ja vostè serà el compareixent número trenta, que...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Les he seguit –les he seguit.

El Sr. Turull i Negre

Doncs, el compareixent número trenta, i evidentment haig de fer la pregunta aquella que és objecte de la comissió, i és si vostè, en la seva tasca que va fiscalitzar posteriorment els exercicis tancats i amb tota la documentació que vostè va veure, amb la gent, doncs, que va poder parlar, etcètera, si vostè té constància fefaent que s'utilitzés el consorci per a la desviació de diners o el finançament irregular d'algun partit polític o fundació.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Jo mai vaig tenir cap evidència que es financés, a través del consorci, cap partit polític.

El Sr. Turull i Negre

D'acord. Doncs, nosaltres, senyor president, d'acord amb el que hem parlat, no tenim cap més pregunta que sigui referida a la tasca que va fer el senyor Enric Fernández durant aquest temps, aquest període en la fiscalització «post», que se'n sol dir en l'argot, dels comptes del consorci. Només..., és igual, no en tenim cap més.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor Turull. Ara és el torn del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i en el seu nom fa les preguntes el senyor Jordi Terrades.

El Sr. Terrades i Santacreu

Gràcies, president. Ens podria explicar, tot i que l'interventor general també ens ho va explicar en la que va ser la primera compareixença d'aquesta comissió d'investigació, en què consistien les auditories ordinàries que feia la Subdirecció General de Control d'Empreses i Entitats Públiques, en aquest cas al Consorci del Palau de la Música, en tant que rebia fons públics? Quin era el seu abast? Quin era el seu objectiu?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Com estipula –i abans ja ho he dit– l'article 71 del Decret legislatiu 3/2002, de 24 de desembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya, les auditories que es fan a aquest tipus d'entitats són auditories financeres. Aleshores, quin és

l'objecte? L'objecte és que la persona que va fer, va dictaminar sobre aquests comptes anuals, ha de tenir suficient evidència per poder dir, opinar si els comptes anuals d'aquesta entitat reflecteixen la imatge fidel del patrimoni, de la seva situació financera, dels resultats obtinguts, si contenen informació necessària i suficient per a la seva interpretació i comprensió adequades, si els principis i normes comptables aplicats quant a la uniformitat amb els de l'exercici anterior..., i a més a més es complementen determinats aspectes de legalitat. Aquest és l'objecte.

Aleshores, a partir d'aquí, es forma un equip de treball i el que es fa, o el que feia jo en aquella època..., no ara, però en aquella època, la meva feina era treball de camp. I el treball de camp en què consisteix? Doncs, a agafar aquests elements que conformen els comptes anuals, que amb l'antic pla del 90 només eren tres –balanç, compte de pèrdues i guanys i memòria–, a més a més se li afegia la liquidació de pressupost, i analitzar totes aquestes àrees. O sigui, aquestes àrees es divideixen i es reparteixen entre els membres de l'equip i es fa una anàlisi. O sigui, era treball de camp; treball de camp, anàlisi, evidències, conclusions, recomanacions i un dictamen.

El Sr. Terrades i Santacreu

(L'orador comença a parlar sense fer ús del micròfon, motiu pel qual no n'han quedat enregistrats els primers mots.) ...aquesta era la pregunta que li volia formular, quin era la seva funció i ens l'ha contestat.

El responsable final d'aquest treball d'auditoria i elevar les seves conclusions, de qui era responsabilitat?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

De qui era responsabilitat l'informe?

El Sr. Terrades i Santacreu

L'informe, sí.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Home, de la persona que el signa.

El Sr. Terrades i Santacreu

I qui el signava? Això és el que li estic preguntant.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Vostès tenen els informes?

El Sr. Terrades i Santacreu

I el responsable era el subdirector general?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És la persona que signa aquests informes.

El Sr. Terrades i Santacreu

És el que volia que ens contestés.

Vostè en els treballs de camp que efectuava conjuntament amb l'equip de treball, vostè no va detectar cap tipus d'anomalia en la gestió dels recursos que gestionaven els gestors del Palau?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Pot concretar què és «anomia»?

El Sr. Terrades i Santacreu

Per exemple, el que després en l'informe especial s'ha detectat, aquestes sortides de...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No. O sigui, a veure, aquest informe especial és un informe especial que s'ha fet amb posterioritat a una data concreta, en una data que s'han sabut uns fets concrets i que té una altra finalitat. O sigui, jo com he dit, els informes que es fan..., una auditoria normal que fem, a veure, que fa la Subdirecció General del Control o que, per exemple, faig ara jo com a interventor –el que passa, que ara jo no faig el treball de camp, però ara els signo, els informes–, no és un informe..., no és una auditoria operativa, ni una auditoria de gestió, ni una anàlisi forense, ni és una anàlisi destinada a l'atac de frau, és una auditoria financera. És a dir, ho torno a repetir, dictaminar sobre si uns comptes anuals reflecteixen la imatge fidel d'un patrimoni; per la qual cosa es feien les proves típiques d'auditoria, és a dir, es feien tant proves de compliment com proves substantives. Això què significa? Doncs, demanar factures, demanar convenis, demanar contractes, demanar arquejos bancaris, demanar conciliacions, fer circularitzacions de saldos, verificar que els passius fossin suficients per..., amb les liquidacions tributàries. O sigui, són proves típiques d'auditoria, no són un altre tipus d'auditories. I ho torno a repetir, són les que marca la Llei de finances públiques.

El Sr. Terrades i Santacreu

I en aquestes proves d'auditoria no van detectar mai cap de les irregularitats que després s'han manifestat amb la magnitud que s'han manifestat en la gestió del...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sap què passa? Que era impossible detectar-les.

El Sr. Terrades i Santacreu

Per?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Doncs, per una..., em sembla que aquí ja ha quedat molt clar, perquè hi havia una entitat en la qual no es podia entrar a la seva comptabilitat.

El Sr. Terrades i Santacreu

Amb els auditors que auditaven els comptes de la Fundació del Palau, vostès hi tenien relació?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No. Jo amb els auditors, amb Gabinet Técnico, no..., o sigui, no... O sigui, era auditoria del consorci, no era auditoria de res més. El Pla anual d'auditories, que l'aprojava el conseller d'Economia i Finances, marca les auditories que s'han de fer, i el consorci, com és una entitat participada per la Generalitat, és sobre la qual cal actuar, a la fundació ni al..., o sigui, ni la fundació ni l'Orfeó són entitats que pertanyen al sector públic de la Generalitat.

El Sr. Terrades i Santacreu

Això ja..., en el transcurs de tots aquests dies de compareixences i de la documentació que havíem estat analitzant, això ja ho teníem clar. En tot cas la pregunta era si vostès tenien relació o no, comentaven amb l'empresa que auditava els comptes, malgrat no tinguessin...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No.

El Sr. Terrades i Santacreu

O sigui, no hi tenien relació.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

O sigui, jo no hi tenia relació.

El Sr. Terrades i Santacreu

La seva relació amb els gestors del Palau de la Música, amb els responsables –els antics responsables– de la gestió tant de..., en aquest cas del consorci, a l'hora de fer els treballs de camp i demanar la informació que vostès demanaven, les feines típiques d'auditoria que ens ha manifestat, amb qui les tenia?, o amb qui les tenien?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Miri, des de la senyora Rosalia Anglès, que era la cap d'administració fins a l'entrada de la Gemma Montull, amb la Gemma Montull, amb la Marta Bas i amb la gent d'administració. Aquests són els noms que me'n recordo.

El Sr. Terrades i Santacreu

Vostè considera que la senyora Gemma Montull, que era, fins fa poc temps, la responsable financera del Palau de la Música..., vostè la definiria com una persona metòdica?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Miri, jo per definir puc definir molt, però tenint present, com tots vostès ja saben, una relació personal, no vull respondre cap pregunta vinculada amb la senyora Gemma Montull. Em sembla que estic en el meu dret, perquè no vull que després se'm mal interpreti. O sigui, jo li podria dir que era una persona metòdica, però no sé si dir que és una persona metòdica és bo o és dolent; o sigui, no ho sé.

El president

En tot cas, jo, com a president, sí que li hauria de recordar que té tot el dret a no respondre les preguntes que vostè cregui que no són convenients.

El Sr. Terrades i Santacreu

No, la meua pregunta no era una pregunta que volia envair cap àmbit de tipus personal. (*Veus de fons.*) No, senyor Turull, en tot cas aquesta és la seva opinió subjectiva, com totes les opinions que al llarg d'aquestes sessions ha intentat bolcar en el conjunt de la comissió. Ho deia des del punt de vista de l'àmbit professional, eh? Ho dic perquè..., per tant la pregunta era una altra, en el sentit de si era una persona metòdica, que a mi em sembla que sí, des del punt de vista que portava unes anotacions molt fidedignes de la gestió que es portava en la comptabilitat del Palau de la Música i, per tant, la pregunta anava adreçada únicament en aquest sentit.

Jo puc respectar el que vostè ha manifestat, no hi insistiré. En tot cas, a mi sí que em sembla que era una persona metòdica des d'aquest punt de vista professional, que anava anotant tota la gestió del Palau.

Per tant, aquesta era la pregunta. No tinc cap més pregunta a formular.

El president

Gràcies, senyor Terrades. Ara és el torn del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i en el seu nom el senyor Pere Bosch.

El Sr. Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyor president. Agrair al senyor Enric Fernández que comparegui aquí, que vulgui atendre les nostres inquietuds i els nostres interrogants.

Vostè ens ha comentat abans –i a més va comentar-ho també l'interventor general durant la seva compareixença; va ser la primera compareixença que vàrem substanciar en aquesta comissió– que formava part de l'equip que va auditar els comptes des de l'any 2002 al 2005. Jo voldria saber quin paper..., si hi havia algun paper específic que fes vostè. Ja sabem que no era la persona que els signava, però si, dintre d'aquest equip, vostè tenia alguna tasca específica. És a dir, per exemple, si vostè...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Era el cap d'equip.

El Sr. Bosch Cuenca

Era el cap d'equip.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sí.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, era la persona, diguem-ne, responsable de tenir els contactes amb els representants del Palau, per exemple? O...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No.

El Sr. Bosch Cuenca

No era la persona. Però era...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

El responsable amb els... Perdó que m'apropi tant.

El Sr. Bosch Cuenca

No, cap problema.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

El responsable de tenir els contactes amb els gestors del Palau és competència del subdirector general.

El Sr. Bosch Cuenca

Però..., o sigui, vostè era el cap, diguem-ne, de l'equip, la persona que en teoria coordinava els treballs. O qui-nes feines representava aquesta...?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sí. Sí, sí.

El Sr. Bosch Cuenca

La persona que coordinava els treballs. D'acord.

Vostè va tenir coneixement, pel que es dedueix d'alguna de les anteriors preguntes, va tenir coneixement de les irregularitats que s'han detectat o que es varen conèixer el juliol del dos mil..., de l'any passat, a partir de la premsa, suposo, abans no va detectar res ni va posar en coneixement res dels seus superiors, de l'interventor general. Pregunto, eh?, és una pregunta.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És evident la resposta: no sabia res.

El Sr. Bosch Cuenca

O sigui, no sabia absolutament res. I no va detectar res que li pogués semblar anormal? No ho sé, el ritme de vida que portaven, algunes històries que després hem conegut, doncs, determinats viatges, això no va detectar res?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Jo aquesta pregunta... Perdoni...

El Sr. Bosch Cuenca

No, li dic si va detectar res d'anormal...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, és que a mi em fa..., em sembla molt bé –em sembla molt bé– que vulgui fer aquesta pregunta, però, escolti, aquesta pregunta jo vull preguntar-li al president si s'enquibeix dins l'àmbit objectiu d'aquesta comissió.

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, home, considerar si vostè detecta alguna cosa anormal, no representa que vostè ens digui altra cosa que simplement que dintre de les seves feines, com a persona que formava part de l'equip de...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, no, abans m'ha preguntat no sé què d'uns viatges, no sé què d'un nivell de vida, i ara m'està preguntant quan era auditor. En què quedem?

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, perquè després s'han donat a conèixer, doncs, alguns viatges que es varen computar, diguem-ne, dintre de les despeses del Palau, i jo li pregunto si vostè va detectar alguna..., li he posat com a exemple.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Però a veure, jo em sembla que ja m'he explicat... No, no...

El president

Escolti.

El Sr. Bosch Cuenca

Senyor president, tornaria a demanar..., no sé a què es deu la intervenció.

El president

Calmem-nos, eh?, calmem-nos tots. No ens posem nerviosos. Jo..., vaja, jo, senyor Fernández, jo crec que l'explicació de si tenia intenció d'entrar a la seva vida personal per aquesta pregunta crec que és agafada una mica per un fil, vull dir, jo crec que entra dins del normal de les preguntes que es poden fer.

Per tant, vejam, jo el que sí que li puc assegurar és que té la meua empara, en el sentit que tot el que vostè no vulgui respondre, no ho ha de respondre, i és evident que...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Vull que...

El Sr. Turull i Negre

Senyor president, demano la paraula.

El president

Senyor Turull.

El Sr. Turull i Negre

No, és clar, és que vostè vol fer..., abans de la intervenció aquesta, ens ha dit: «Escolta, la intervenció va dels comptes del consorci, vinculats a l'objecte de la comissió.» La comissió..., l'objecte de la comissió, que ja el vam acotar prou, no eren les irregularitats del Palau de la Música, sinó que se'ns va recordar que l'objecte

de la comissió era el possible finançament irregular de Convergència Democràtica de Catalunya.

I jo demanaria, president, que ens aclarís exactament què és l'objecte, per poder preguntar. Ho dic, perquè la meua intervenció ha estat molt curta, perquè entre l'interventor general, la síndica de comptes, els auditors, etcètera... El director general s'ha basat en això i, és clar, si ara aquí podem relligar i anar-nos-en als ritmes de vida de la gent, etcètera. Jo només demanaria que se'ns aclarís, a efectes que jo no he esgotat els cinc minuts, i vostè diu que això està agafat pels fils. Jo no sé si els viatges a no sé on té a veure amb el finançament irregular d'un partit polític o no, vostè considera que no. Llavors tornem a obrir el ventall a..., tornem a obrir l'objecte de la comissió. Jo només demano això, a efectes...

El president

Ja està bé, senyor..., ha quedat claríssim.

El Sr. Turull i Negre

Senyor president, jo..., el senyor Bosch que preguntí el que vulgui –el que vulgui–, jo l'únic que demano..., no, no, i que segueixi la seva intervenció, jo no em poso amb la intervenció del senyor Bosch (*Veus de fons.*) No, no, només faltaria això. L'únic que, al ser el primer interventor, he intentat respectar el que el president m'ha demanat. El que no vull és que després aquí diguem: «No, no és això, sinó que és el tot.» I, és clar, jo només demano a efectes del nostre grup parlamentari..., perquè vull recordar que l'objecte d'aquesta comissió és el possible finançament irregular del partit polític que amb molt d'orgull pertanyo, doncs, evidentment que vull tenir el dret a poder saber amb quines cartes juguem.

És igual, president, vostè dirà que no; una més, no passa res. Però vull deixar constància en acta d'aquesta situació, ja està. Ho dic, perquè si se'ns condiciona la intervenció...

El president

Senyor Turull, ja està bé, ja ha quedat clar, jo crec que la seva intervenció ha estat extensíssima i ho hem entès tots. Ara, també li vull dir una cosa. Aquesta presidència ha estat suficientment laxa perquè l'objecte de la comissió que vostè atribueix i que la Mesa del Parlament ha ratificat com a certa, doncs, aquesta presidència ha estat prou laxa perquè aquí es tractés qualsevol tema relacionat amb el Palau. S'ha parlat de l'hotel, s'ha parlat del patrimoni, s'ha parlat de qualsevol cosa, vostè no es queixava quan parlàvem de l'hotel.

I, per tant, escolti, són vostès que han fixat les compareixences d'un pla de treball i, d'acord amb això, hi han temes, doncs, col·laterals que també surten en aquesta comissió i jo ho entenc així.

Per tant, escolti, el que sí que li pregaria al senyor Bosch és que no fes preguntes que afectessin l'àmbit personal del senyor Fernández, això és evident. I això ho he dit al principi, els ho he dit a tots els grups, els he fet aquesta convenció a tots els grups, senyor Turull, els ho he dit, a tothom. I, per tant, doncs, jo crec que això ho hem de respectar.

El Sr. Bosch Cuenca

Senyor president, jo abans de continuar vull fer una consideració. Abans ho recordava un portaveu, portem trenta compareixences; aquest portaveu mai, en cap ocasió, ha interromput la compareixença i l'interrogatori d'un altre portaveu, en un sol dia ja portem dues interrupcions. Jo, la veritat, no sé si el senyor Turull i el Grup de Convergència comença a estar nerviós o hi ha algun altre problema aquí al damunt de la taula, però li demanaria, si us plau, que igualment –igualment– com nosaltres deixem que els altres facin la seva feina i facin el seu interrogatori sense interrompre, sense cap tipus de comentari, sense absolutament fins i tot cap tipus de gest, jo li demanaria, si us plau, que ens deixés fer exactament el mateix. Li demanaria, si us plau, que vostè actués de la mateixa forma que actuem nosaltres, ni més ni menys. Vostè, durant aquestes trenta compareixences, ha rebut de part d'aquest grup parlamentari alguna interrupció? Sí o no? Jo l'he interromput? (*Veus de fons.*) No, no, ho dic perquè...

El president

Escolti, no fem ara un interrogatori al senyor Turull...

El Sr. Turull i Negre

Jo la setmana que ve no comparec, eh?

(*Rialles.*)

El president

Jo li prego, senyor Bosch –li prego, senyor Bosch...

(*Remor de veus.*)

El Sr. Turull i Negre

Senyor president, posi una mica..., posi un criteri...

(*Remor de veus.*)

El president

...que continuï... (*Remor de veus.*) Si us plau –si us plau... No, senyor Turull, no els dono la paraula.

El Sr. Turull i Negre

Si vol, comparec...

El president

No els dono la paraula.

El Sr. Turull i Negre

...que m'interrogui.

El president

Que no els dono la paraula.

El Sr. Turull i Negre

D'acord, d'acord. Ho dic perquè si vol interrogar-me...

El president

S'ha acabat –s'ha acabat.

El Sr. Turull i Negre

...comparec i m'interroga.

El president

S'ha acabat, perquè això no es tracta d'una baralla entre dos. Això és una comissió seriosa. Jo els pregaria que continuéssim amb l'ordre del dia i, per tant, que el senyor Bosch acabés la seva exposició i, ho repeteixo, sense, diguéssim, al·lusions per entrar a la vida personal de les persones.

El Sr. Bosch Cuenca

Molt bé. Moltes gràcies, senyor president. Jo crec que la pregunta era absolutament normal i pertinent. Era comentar-li, a una persona que havia participat en les auditories, si havia detectat alguna cosa anormal. En tot cas, passo a la següent pregunta.

Jo voldria saber –nosaltres voldríem saber– quan va tenir vostè coneixement que una part dels diners desviats del Palau anaven a raure a la Fundació Trias Fargas, lligada a Convergència Democràtica. Ho va saber vostè a través de la premsa, com vam saber-ho tots plegats? O abans d'aquesta data va tenir algun indici, va veure algun conveni o alguna altra qüestió?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Miri, la primera vegada que vaig sentir..., tenir referències de la qüestió que acaba de plantejar, va ser a través dels mitjans de comunicació, concretament els mitjans de comunicació públics d'aquest país.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. I a vostè li sembla –li demano una valoració a nivell personal, no la hi demano com a interventor, probablement. Li demano: a vostè li sembla justificable –vostè que probablement té un coneixement, doncs, del que és aquest món– que una empresa com és Ferrovial acabi derivant recursos –tal com nosaltres hem demostrat en diferents ocasions– a una fundació política lligada a un partit polític? O, dit en altres termes, a vostè li sembla correcte que una associació com l'Orfeo –i després la fundació– faci convenis amb una fundació lligada a un partit polític? Li sembla que això es normal? És molt habitual?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Això m'ho pregunta a nivell personal?

El Sr. Bosch Cuenca

Li ho pregunto a nivell personal o li ho pregunto com a interventor, també, en la condició que vostè vulgui.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

M'abstinc de respondre.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord, s'absté de respondre. Molt bé. Hi ha una altra qüestió que també..., a la qual voldria referir-me, per-

què això és una constant, i nosaltres li vàrem preguntar l'altre dia a l'interventor general. Tot i que, en teoria, vostè va demanar l'any 2007 un canvi –i cito textualment el que deia l'interventor general–, perquè va dir que havia iniciat una relació sentimental, tal, tal. Tot i això, nosaltres hem trobat en les agendes de la senyora Gemma Montull alguna referència. Hi ha algun moment en què parla de l'auditoria de l'any 2003 i hi ha un comentari com..., per exemple, diu: «Verificar algun tema que falla i comentar-ho amb l'Enric.» Això és el que diu textualment...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Pot repetir-ho?

El Sr. Bosch Cuenca

El que diuen les anotacions de la senyora Gemma Montull..., diuen: «Verificar algun tema que falla» –s'està referint a l'auditoria del 2003; per tant, vostè, en principi, en aquell moment formava part de l'equip d'aquesta auditoria– «i comentar-ho amb l'Enric.» Al que em referia. Això no és un comentari personal. Això és un comentari estrictament que forma part d'unes anotacions, que són públiques i d'una persona que en aquell moment formava part de l'equip d'auditoria. I em sembla rellevant fer aquesta pregunta.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Miri, m'alegro que em faci aquesta pregunta.

El Sr. Bosch Cuenca

Molt bé, jo m'alegro que vostè s'alegri.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sap per què? Perquè és la segona vegada que la fa i perquè vostè, la primera vegada que la va fer, va fer una..., no sé si dir-li «insinuació». Vostè va dir –i perdoni, perquè ho porto. Si em permet el senyor president... Això es tret del diari de sessions del proppassat dia 14. (Pausa.) Ho tinc, eh?, no...

El Sr. Bosch Cuenca

Si vol, jo ho tinc, eh? Si vol, li ho puc passar.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Perdó?

El Sr. Bosch Cuenca

Perquè m'imaginava que vostè hauria seguit les compareixences. Si vol li ho puc deixar, ho tinc aquí.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, no, jo també. El senyor Bosch Cuenca va dir: «Nosaltres hem trobat alguna anotació que apareix –i ho dic perquè circula i perquè en té coneixement pràcticament tothom» –jo no– «en l'agenda, alguna de les agendes de la senyora Gemma Montull, i apareixen anotacions tan, diguem-ne interessants, com..., amb referència a l'auditoria del 2003. I cito textualment, diu: "Verificar

algun tema que falla de l'auditoria i comentar-ho amb l'Enric." Això és el que diu exactament el dietari de la Gemma Montull.» Llavors vostè va dir: «No sé si vostè dedueix el mateix que deduïm nosaltres.»

A mi m'agradaria saber, abans de respondre-li, què és el que dedueixen d'aquesta nota. A mi, aquesta nota, sincerament, a mi..., per mi no significa res. Però m'agradaria saber –abans de respondre-li– què és el que dedueixen d'aquesta nota.

El Sr. Bosch Cuenca

Doncs, li plantejaré una cosa molt senzilla. Nosaltres som els que interroguem i vostè és l'interrogat. Per tant, és vostè el que ha de respondre. Jo, el que en dedueixo és el que m'imagino que en dedueix moltíssima gent...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Molt bé.

El Sr. Bosch Cuenca

...i és que hi ha una referència a una persona que es diu Enric, que fa referència a una auditoria que es fa...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

I que el 99 per cert de probabilitats..., segur que era jo.

El Sr. Bosch Cuenca

Si vostè em diu que no fa referència a vostè, i em diu...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, no, no...

El Sr. Bosch Cuenca

...alguna persona a la qual pugui fer referència... Vostè m'està dient que vostè no era la persona que surt citada en aquesta anotació.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, no, jo no he dit això. Li estic dient que, segurament, en el 99 per cent de probabilitat, aquest Enric era jo. D'acord?

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. Molt bé.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, no...

El Sr. Bosch Cuenca

Doncs, em sembla interessant que vostè ens ho aclareixi.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, no, no, però jo no he acabat encara amb aquest tema, si m'ho permet.

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, sí...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

O sigui, que vostè, aquesta insinuació que ha fet de «vostè pensa el mateix que pensem nosaltres», no em dirà què és?

El Sr. Bosch Cuenca

No. Jo el que simplement vaig dir en aquell moment si el que es pensava era que es referia a vostè, Enric Fernández, que en aquell moment...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, no, no. Perdoni, vostè... Això no es dedueix de les seves paraules. Jo em sembla que va fer alguna insinuació i m'agradaria que me l'aclarís, si tinc dret almenys a saber-la.

El Sr. Bosch Cuenca

Sí. Doncs, bàsicament el que nosaltres no vàrem trobar normal en aquell moment és que una persona, que era la directora financera –exdirectora financera, en aquells moments– del Palau de la Música, comentés o hagués de comentar –com aquell que està comentant la jugada, però també com aquell que està intentant, doncs, arribar a algun tipus d'acord–, comentés l'auditoria amb una persona que formava part de l'equip d'auditors del Govern de la Generalitat.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Comentar els temes que fallen...

El Sr. Bosch Cuenca

Nosaltres li vàrem comentar si això representava que es comentava prèviament o què representava. I vostè avui té l'oportunitat de contestar-nos.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Miri, ara li contesto. Em deixa veure la nota?

El Sr. Bosch Cuenca

La nota que va aparèixer l'altre...?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, la nota aquesta que diu vostè que posa en un dietari. Jo no l'he vist, m'agradaria...

El Sr. Bosch Cuenca

Jo no la tinc aquí exactament, però diu això. Diu: «Verificar algun tema que falla i comentar-ho amb l'Enric.»

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Me la deixa? Comentar els temes que fallen... i comentar-li a l'Enric. Si puc veure-la...

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, miri.

(Pausa.)

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Quina?

El Sr. Bosch Cuenca

Assenyalada amb una creu, amb una fletxa.

(Pausa.)

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Miri, jo, per mi... Em permetrà un petit..., bé, una petita..., no ho sé. La lletra de la persona que ha escrit això me la conec una mica millor que vostè. I aquí entenc que el que posa és: «Auditoria consorci 2003. Verificar algun tema que falta i comentar-ho amb l'Enric», no «algun tema que falla».

El Sr. Bosch Cuenca

Però el fet, en tot cas, és que vostè, en principi, comentava amb la senyora..., abans de tancar les auditories, comentava algun aspecte? Nosaltres el que volem saber és això.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

A veure...

El Sr. Bosch Cuenca

És igual que sigui «que falla» o «que falta».

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, no és el mateix –no és el mateix. Quan s'acaba un control d'una auditoria... (*Veus de fons*). Quan s'acaba una auditoria, un control financer, qualsevol tipus d'anàlisi dels comptes anuals d'una entitat, arriba un moment que s'ha acabat la feina i que poden quedar molts temes pendents. Escolta, que no t'hagin portat un contracte, que no t'hagin portat una factura, que no t'hagin donat un certificat bancari. I el que no farem és quedar-nos quiets a l'espera que ens aportin aquesta informació. Nosaltres agafem, recollim els «trastos» i ens n'anem al despatx. I aleshores, l'esborrany de l'informe, si aquesta informació encara no s'ha rebut, s'enviarà l'esborrany amb un «pendent», pendent de justificar aquesta factura, aquesta circularització, el que sigui, a l'espera que se'ns enviï aquesta informació. I si en l'informe definitiu, encara no ho tenim, es posarà de manifest: «Aquesta informació no ha estat aportada per l'entitat.» Això és el que significa comentar amb l'Enric els temes que falten de l'auditoria.

El Sr. Bosch Cuenca

No, si significar..., deduir el que significa, això ha de comentar-ho vostè, lògicament, que ha sol·licitat aquí..., no ho hem de comentar nosaltres. El que sí que voldria, per finalitzar, és posar en valor que vostè acaba de reconèixer que aquesta sí que és una anotació i que és una

agenda que correspon a la senyora Gemma Montull, exdirectora financera...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Miri, jo acabo de veure un paper en un ordinador...

El Sr. Bosch Cuenca

Sí, però m'ha reconegut la lletra?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sí, jo diria que sí.

El Sr. Bosch Cuenca

M'ha reconegut la lletra, al marge que posi «falla» o «falta».

El Sr. Enric Fernández Ferrer

A veure, jo diria que sí.

El Sr. Bosch Cuenca

D'acord. No, no... Moltes gràcies.

Senyor president, nosaltres ja donaríem per acabades aquí les nostres preguntes.

El president

Moltes gràcies, senyor Bosch. Ara seria el torn del Partit Popular i, en el seu nom, el senyor Santi Rodríguez.

El Sr. Rodríguez i Serra

Gràcies, senyor president. Gràcies, també, senyor Fernández, per la seva compareixença en aquesta comissió.

Jo voldria començar, una mica, aclarint la cronologia dels seus treballs com a auditor. És a dir, vostè comença auditant els comptes del Palau l'any 2002, fins al 2005?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És correcte.

El Sr. Rodríguez i Serra

El 2005 és quan vostè presenta, diguem-ne, a la subdirectora de Control les objeccions –objeccions a títol personal– per deixar la tasca que estava fent en el consorci?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, a veure, l'auditoria del 2005 es fa el 2006

El Sr. Rodríguez i Serra

És correcte, sí.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Llavors, amb l'auditoria del..., quan s'anava a començar l'auditoria del 2006 és quan ho vaig posar en co-neixement.

El Sr. Rodríguez i Serra

Per tant, és en el 2007, per dir-ho d'alguna manera.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Exacte.

El Sr. Rodríguez i Serra

D'acord, perfecte. Primera qüestió.

Segona qüestió. Aquesta és... Disculpi, és més teòric, eh?, ni molt menys de l'àmbit personal, però és una pregunta més teòrica. Perquè en el 2002, que és precisament quan vostè comença –deuen començar en el 2003 a fer l'auditoria de l'exercici 2002–, hi ha un fet que nosaltres entenem rellevant, i és que el consorci, fins aquell moment..., el sistema de fiscalització és el d'intervenció prèvia, i qui realitza aquesta intervenció és un interventor designat per un dels membres del consorci, en aquell cas l'Ajuntament de Barcelona. I en el 2002 es produeix un canvi, canvi autoritzat per la Subdirecció General de Control –el senyor Vilarrubí, en el seu moment–, que fa que surti l'interventor de l'ajuntament de dintre del consorci, per tant, deixi d'aplicar-se el sistema d'intervenció prèvia per passar al sistema d'auditoria, que és un control posterior.

Des de la seva experiència, aquest canvi de la intervenció prèvia al d'auditoria posterior significa una menor intervenció? En quin grau?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Jo no coneixia la tasca de l'interventor delegat de l'Ajuntament de Barcelona. No sé... El que passa, que –jo crec, eh?– el futur del control em sembla que va encaminat cap al control posterior. No és que ho digui jo, és que és així. Aleshores, a partir que es deixés de fer fiscalització prèvia i passés a control posterior, si hi ha hagut alguna mancança, miri, jo la veritat és que no ho sé. Però el que li puc dir és que si, com es va afirmar ahir, l'informe de la Sindicatura de Comptes ja feia aquestes alarmes o presumptes alarmes i que corresponia a l'any 2000, l'any 2000 ja hi havia intervenció prèvia. Sap el que li vull dir? No ho sé. No... Jo crec que el control... El control que hi ha ara és el que marca la Llei de finances públiques.

El Sr. Rodríguez i Serra

No, jo tampoc ho sé. Puc tenir un raonament teòric, però per això li pregunto a vostè, que m'imagino que deu tenir...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No es pot posar un interventor...

El Sr. Rodríguez i Serra

...que en deu tenir més coneixements.

En qualsevol cas..., o sigui, amb la fiscalització prèvia deu ser més complicat cometre segons quines irregularitats?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Amb la fiscalització prèvia qualsevol acta, document, del qual es puguin desprendre drets i obligacions de contingut econòmic ha de ser fiscalitzat. Per la qual cosa, és pràcticament impossible. Ara, quantes entitats té el sector públic de la Generalitat? *(Pausa.)* Quantes són? Dues-centes...

El Sr. Rodríguez i Serra

Sí, sí... No, si ho coneixem –si ho coneixem–, i el nostre, almenys, és un grup que s'acostuma a queixar quan es constitueixen nous ens públics i es controlen a través d'auditoria posterior en lloc d'un altre sistema que entenem que, en principi, hauria de ser molt més fiable, no?... sempre que se segueixin els passos que s'han de seguir, no? Perquè, per exemple, un altre dels temes que se segueix en aquesta comissió –és una reflexió retòrica, eh?–..., doncs, es posa, o s'ha posat en dubte de si en un determinat contracte que contenia obligacions per a l'Administració de la Generalitat era necessari que hi hagués aquesta fiscalització prèvia o no. I hem sentit aquí, doncs, veus, fins i tot, que posaven en dubte que existís un determinat contracte.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Jo he fet una definició teòrica d'una llei, eh?

El Sr. Rodríguez i Serra

Sí, sí. És el que jo li he demanat. Ja li he advertit que era una intervenció retòrica la que feia a continuació, eh?

Una altra qüestió. És a dir, quan vostès fan l'auditoria, a través del seu sistema d'auditoria vostès acostumen a comprovar una mostra de factures o acostumen a comprovar amb el proveïdor si aquelles factures són per treballs realitzats o no són per treballs realitzats. Això és així, no?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sí.

El Sr. Rodríguez i Serra

Vostès no van detectar en cap moment..., sé que ho diem ara «a toro passat» i després d'un especial com vostè ens ha recordat ben bé, no? Però sí que és estrany que s'utilitzessin –no sé quin exercici era, em sembla que era el 2004 o el 2005– comptes del grup 5 per comptabilitzar donacions, ajudes o subvencions a l'Orfeó. Això va passar completament per alt?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Això és al consorci?

El Sr. Rodríguez i Serra

Sí, en el consorci.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No ho recordo.

El Sr. Rodríguez i Serra

Això ho posa en evidència l'informe especial, que s'utilitzava un compte, concretament, el 5555.1 per comptabilitzar ajudes que es traspassaven del consorci a l'Orfeó. Amb una auditoria, en principi, s'hauria de detectar, si aquest compte tenia moviments o no tenia moviments.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Però és que els ajuts a l'Orfeó és despesa –és despesa– i està comptabilitzat com a despesa.

El Sr. Rodríguez i Serra

Grup 6?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Grup 6 i el capítol IV «Transferències corrents de la liquidació del pressupost», o sigui que m'estranya...

El Sr. Rodríguez i Serra

Per tant, seria estrany que apareguessin comptes del grup 5 amb ajudes..., més coses, eh?, ajudes i factures, factures inclús sense IVA, pagaments.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És que no, no..., jo...

El Sr. Rodríguez i Serra

Això s'ha posat en evidència en l'informe especial de la Intervenció.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És que aquesta pregunta..., ara estic intentant fer la foto comptable i no l'acabo de veure, sap? No ho acabo d'entendre.

El Sr. Rodríguez i Serra

No veu la pregunta o...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No l'entenc, senzillament no l'entenc.

El Sr. Rodríguez i Serra

Jo li dic i jo li afirmo.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sí.

El Sr. Rodríguez i Serra

A l'informe especial de la Intervenció, diu que, en aquest període en el qual vostè feia el control *in situ* dels comptes del Palau, s'utilitzava el compte comptable 5555.1 per consignar-hi diners que sortien del Consorci cap a l'Orfeó en concepte d'ajuts, subvencions, etcètera, que en principi..., i vostè ho diu: «No, no, no hauria d'anar en aquest compte.» Efectivament, hau-

ria d'anar grup 6 o grup 4 «Transferències corrents», però...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Primera notícia.

El Sr. Rodríguez i Serra

Però això ho diu l'informe especial.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No l'he vist, no l'he vist l'informe especial, eh?

El Sr. Rodríguez i Serra

D'acord, però..., ara no li estic donant responsabilitats, eh?, el que sí que li estic dient és: en una tasca d'auditoria, això s'hauria de detectar, no?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Però és que no entenc, aquest compte 5555, era un compte d'actiu, era un compte de circular?

El Sr. Rodríguez i Serra

No, no, si és que no ho entenem... No, no, el compte 5555 no és..., o sigui, és un compte, teòricament, de tresoreria, no?, de finançament.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Doncs, no ho acabo d'entendre, és a dir, no...

El Sr. Rodríguez i Serra

Però és que això ho diu l'informe especial, que això era així, no?, i llavors, clar, jo el que li expresso és l'estranyesa...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

La meva també, eh? –la meva també. No ho sabia.

El Sr. Rodríguez i Serra

...que no s'hagués detectat en el seu moment, no?

Se m'ha acabat el temps, eh? I, bé, jo crec que aquestes són totes les preguntes que tenia per al senyor Fernández.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Rodríguez. Ara, seria el torn del Grup d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, i en el seu nom ens parlarà el senyor Daniel Pi.

El Sr. Pi i Noya

Moltes gràcies, senyor president. Molt bona tarda, senyor Fernández. Abans de preparar les preguntes que li farem, ens hem llegit, curiosament, la compareixença de l'interventor general, per tal de no repetir qüestions que ell, d'algun forma, ja ens va explicar, no?, és a dir,

la funció d'inspecció o de seguiment del consorci es va executar de manera normal fins que l'any 2007, quan s'estava fent l'auditoria del 2007, quan vostè ja no tenia absolutament cap relació, es detecten uns fets i és quan es fan els dos informes especials que es determina que s'han de fer quan es detecten fets que poden constituir responsabilitat comptable.

Per tant, vostè va estar en els anys 2002 a 2005, en la seva funció de funcionari de la subdirecció, com a cap d'equip que feia el treball.

Quanta gent hi havia en el seu equip? Més o menys, eh?, aproximadament. O sigui, estem parlant de tres, de trenta, de...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Tant de bo n'haguessin estat trenta. Entre dues i tres persones, a vegades supervisats per un coordinador i sempre dirigits pel subdirector general.

El Sr. Pi i Noya

D'acord. I vostè l'auditoria del 2006 ja no la fa?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No.

El Sr. Pi i Noya

D'acord.

Una pregunta, que l'anem repetint, de la mateixa manera que el senyor Turull repeteix la seva, i l'anem fent..., cada vegada, la fa un de nosaltres, aquest cop la farà jo.

Dels resultats del seu treball professional, vostè està en condicions d'afirmar, és a dir, ens pot assegurar que, de l'entramat dels tres ens que conformen el Palau, no va sortir derivació de diners cap a finançament de partits? Vostè ens pot assegurar això?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

De...

El Sr. Pi i Noya

Tant del consorci, de l'associació o de la fundació. Vostè ens pot assegurar que no hi va haver sortida de diners per finançar partits polítics de manera il·legal?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Jo parlaré del consorci, i del consorci, com he dit abans, mai he tingut cap evidència sobre un possible finançament de partit polític.

El Sr. Pi i Noya

Exactament, vostè no en té cap evidència del consorci, no ho pot assegurar per a la resta, perquè no és la seva responsabilitat...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Per a la resta d'entitats, jo...

El Sr. Pi i Noya

...i en el cas del consorci, es tracta només que vostè no va trobar evidències. És això.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No.

El Sr. Pi i Noya

És això, senzillament.

A veure, jo..., clar, quan un es mira una sèrie d'auditories i sap el final de la pel·lícula, és molt fàcil, eh? A pesar de tot, a pesar que reconec que, com que sabia el final, era molt fàcil, deixi'm que li faci algunes preguntes sobre la seva feina.

A veure, la primera. L'àrea de vinculades és un clàssic. Vostès tenien l'antecedent del que havia fet la síndica. La síndica havia fet una cosa, *a priori*, molt tonteta, que és agafar els saldos propis del consorci i els va creuar amb el 347 de l'Orfeó. Sí? Ens ho va dir la síndica, eh?, i ho diu el seu informe, no m'invento re. Vostès van fer alguna comprovació d'aquest tipus?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Miri, suposo que hi han..., o sigui, em corregeix, eh?, però suposo que el que ha volgut dir és que la sindicatura va comprovar que els saldos de l'Orfeó fossin coincidents..., bé, que els saldos comptabilitzats pel consorci referits a l'Orfeó fossin coincidents amb el model 347 efectuat pel consorci. Suposo que aquesta és la pregunta.

El Sr. Pi i Noya

A veure, el que va fer la sindicatura és el quadre de saldo inicial més/menys factures, més/menys moviments econòmics, saldo final. I per comprovar això, d'alguna manera, per comparar-ho, ho va comparar amb el 347, a l'hora de fer el saldo inicial de...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Del 347 efectuat pel mateix consorci, eh?, no...

El Sr. Pi i Noya

No, no, no..., amb el 347 de l'Orfeó.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No.

El Sr. Pi i Noya

A veure, ara sóc jo el que demano temps. Qui té a mà el... La sindicatura. (*Veus de fons.*) Escolti, jo estic convençut, perquè precisament em va cridar l'atenció que era una prova que la trobava jo bàsica i evident, eh?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Si algú té l'informe de la sindicatura, el mirem amb un moment. A mi no em sona això que... O sigui, a mi, el que em sona és que...

El Sr. Pi i Noya

Bé, doncs, escolti, deixant la possibilitat que podem estar equivocats, comprovem-ho, si us plau.

El president

Doncs, aturem breument la comissió per buscar l'informe de la sindicatura.

La sessió se suspèn a les sis de la tarda i nou minuts i es reprèn a les sis de la tarda i onze minuts.

El president

Continuem la comissió?

El Sr. Pi i Noya

Sí, continuem la comissió.

És el model 347 de declaració d'operacions amb tercera persona «respecto a l'Orfeón Catalán», eh?, i en la comptabilitat del consorci hi havia una diferència de 55.453 milers de pessetes, amb un diferència de 31.051.000.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sí, però aquesta diferència era entre el model 347 presentat pel consorci i el saldo que tenia comptabilitzat el mateix consorci; no era el model 347 de l'Orfeó.

El Sr. Pi i Noya

Bé, doncs, escolti'm, ja ho comprovarem. En tot cas...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Bé, si em..., és igual, la seva pregunta...

El Sr. Pi i Noya

...continuem. En tot cas, la pregunta és: escolti'm, la part de vinculades, a qualsevol auditoria, té una certa importància. Vostès van efectuar algun creuament de dades amb un ens que era vinculat, com era l'Orfeó, sobretot veient el volum que hi havia de moviment entre les dues entitats?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Bé, jo tampoc el vull..., per dir alguna cosa, jo no sé fins a quin punt el consorci i l'Orfeó són entitats vinculades, des d'un punt de vista comptable. Però, per una altra banda, entre la fundació i el consorci, segur... Ai, perdó!, entre la fundació i l'Orfeó, segur, perquè una és la matriu i l'altra és la filial, però amb el consorci, no ho sé.

Però, de totes maneres, miri, en el tema de les transaccions amb l'Orfeó Català, que són..., bàsicament, s'ha fet aquí, doncs, bé, hi ha hagut un descontrol..., o sigui, jo li he donat moltes vegades voltes, com ha sigut possible, perquè, miri, s'han fet proves des de..., o sigui, ja s'ha explicat aquí, des de demanar certificats..., o sigui, fer la mostra de tots els ajuts i demanar els justificants a través dels certificats emesos pels responsables de

l'Orfeó conforme allò s'havia rebut, s'han mirat els assentaments comptables, s'han demanat..., bé, no s'han demanat, s'han vist els abonaments en tresoreria, és a dir, els pagaments, fins i tot s'ha demanat confirmació de saldos a l'Orfeó Català, s'han creuat les dades amb el mateix 347 del consorci, eh?, no el de l'Orfeó, perquè, com vostè sap, legalment, al ser una entitat privada, no es poden demanar aquestes dades. O sigui, s'ha fet de tot i aquestes proves sempre han estat correctes. Per tant..., o sigui, s'ha fet de tot, excepte una cosa, clar.

El Sr. Pi i Noya

Bé. A veure, en tot cas, doncs, aquí, podríem arribar a algun tipus de possible conclusió. Vostè m'ho acaba de dir: no tenia potestat, en tant que membre de l'equip que estava revisant un consorci de dret públic..., vostè no tenia possibilitat de demanar la justificació dels diners que aquest consorci passava a una entitat privada.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Exacte.

El Sr. Pi i Noya

És així? És d'aquesta manera, no?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sí. Sí, sí.

El Sr. Pi i Noya

A vostè li semblaria que seria una bona conclusió d'aquesta comissió que, en aquells casos en què s'està treballant amb consorcis de dret públic o amb ens públics, es permetés que, quan s'està fent la fiscalització, es pogués demanar la justificació als ens perceptors, encara que siguin privats?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Bé, a mi no és que em sembli ideal, és que és el que aquest Parlament ja ha introduït...

El Sr. Pi i Noya

Ja ho sé.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

...a través de la Llei de finances públiques...

El Sr. Pi i Noya

De la llei.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

...les modificacions que es van introduir en la Llei de mesures.

El Sr. Pi i Noya

Sap que, quan vam introduir això, va donar molta feina, perquè hi havia qui considerava que estàvem agredint les entitats privades?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És que...

El Sr. Pi i Noya

I que ens van titllar de ser massa intervencionistes?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Bé, és que jo no sóc polític...

El Sr. Pi i Noya

I que va haver-hi qui no ho va votar...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És que no ho sé.

El Sr. Pi i Noya

...i que va haver-hi qui no ho va votar a favor?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És que no ho sé, jo no...

El Sr. Pi i Noya

No, jo li explico, perquè això és el Parlament.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sí, sí, sí, una reflexió, però...

El Sr. Pi i Noya

Escolti'm, oi que vostè ho troba una bona idea?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Jo..., és que, clar, jo no he vingut aquí...

El Sr. Pi i Noya

D'acord, doncs, no m'ho contesti.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, però miri, jo, la meva opinió aquí no sé si val o no val. Jo crec que no sóc la persona més correcta d'haver vingut aquí, després de..., per la meva experiència, perquè, quan jo ocupava el càrrec aquest de funcionari adscrit a una subdirecció, hi havia un subdirector general, que per mi era una de les persones que millor coneixia el sector públic –per mi–, des del meu punt de vista, ha sigut una persona..., i, a més, molt important per mi. O sigui, dir això del teu «jefe» també diu molt, eh?, i, a més, si parlem de funcionaris.

Però si li serveix d'algun cosa, la meva conclusió de tot aquest afer –i, a més, la reitero, després d'haver vist la compareixença, aquest matí, d'una persona de l'Orfeo–, que no és cap crítica, és que, a veure, hi havia una entitat que no tenia auditoria, hi havia una entitat que no tenia control. Es pot assegurar que si aquesta entitat hagués tingut una auditoria hauria passat això? Jo no sóc vident i això ningú ho sabrà mai, però que hauria estat molt difícil que passés... Jo crec que aquesta és, segurament..., i jo no sóc

ningú, eh?, però segurament serà una de les conclusions que a la força s'haurà de treure, no? I amb les mesures que s'han introduït, d'alguna manera, amb el Decret legislatiu 3/2002, Llei de finances públiques, crec que són mesures, des del meu punt de vista, encertades; són encertades per a aquest tipus de control. De totes maneres, jo crec que vostès tenen ja mitja feina feta, que és que això no tornarà a passar mai –entenc jo, eh?

El Sr. Pi i Noya

O sigui, l'exigència d'auditoria per a determinades percepcions públiques, de fet, en altres sectors està perfectament regulada; és el cas de les empreses, dels ens que gestionen centres de treball especial, per dir un cas que conec, i d'altres. Per tant, potser també l'hauré d'aplicar en els temes culturals.

Una darrera qüestió, perquè potser vostè m'ha volgut dir alguna cosa, però jo entenc el que sóc capaç d'entendre, no altres coses. Ha dit una frase..., diu: «Vam fer de tot menys una cosa.» Jo m'he quedat esperant, després he esperat a veure si algú del meu entorn m'ho «xivava»; digui-m'ho vostè, què és el que es planteja de fer.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Evidentment, no entrar a la comptabilitat d'una entitat privada, cosa que crec que ara no podria passar amb les modificacions normatives que hi han hagut el 2010.

El Sr. Pi i Noya

Bé, les modificacions normatives que van votar els partits d'aquest tan infamat tripartit...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Bé, jo això no...

El Sr. Pi i Noya

No, no, escolti, això és la meva apreciació, no el vull pas complicar.

No hi han més preguntes.

Moltíssimes gràcies.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Gràcies a vostè.

El president

Moltes gràcies, senyor Pi. Ara és el torn del Grup Mixt i, en el seu nom, el senyor Albert Rivera.

El Sr. Rivera Díaz

Gràcies, senyor president. Gràcies també al senyor Fernández per la seva compareixença.

Abans, quan contestava a algun altre portaveu s'ha referit a les característiques d'una auditoria financera, i vostè deia –i crec que amb bon criteri– que una auditoria financera és això, no és una altra cosa, i vol dir que han de comprovar –i ho deia vostè– la fidelitat del que diuen els comptes amb el patrimoni real d'una entitat.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És un estàndard.

El Sr. Rivera Díaz

Sí. Llavors, parlant precisament de la correspondència entre comptes i patrimoni –parlant del consorci, eh?–, vostès van fer..., o hi ha manera, tal com estava la legislació llavors, de comprovar, aquest patrimoni, que es correspongui amb aquests comptes? És a dir, vostès..., patrimoni, evidentment, no només són els comptes bancaris, sinó que patrimoni són obres, patrimoni és immobilitzat material, patrimoni és tot allò que pugui estar en possessió d'aquest consorci. I, evidentment, hem conegut durant el decurs d'aquesta comissió que hi havia algun patrimoni, doncs, que no hi era, o que hi era d'una altra manera, o que estava a una altra entitat o fins i tot a patrimonis personals, o que es corresponia amb obres fetes fins i tot a l'àmbit personal. Ho dic perquè també hi havien contractes..., o no, millor dit, no hi havien contractes amb algunes relacions.

És a dir, vostès, quan van fer aquesta auditoria posterior, respecte al consorci van detectar algun tipus d'irregularitat en aquest sentit, que no es correspongués? Fan una mostra? Quin tipus de comprovació fan sobre el patrimoni?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

És que la seva pregunta és tan genèrica..., perdoni, eh?, però...

El Sr. Rivera Díaz

Ja, però és que som així. La veritat és que...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sí, però...

El Sr. Rivera Díaz

...els diputats no tenim una altra..., perdoni'm, eh? Perdoni'm que sigui molt genèric...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, no, perdoni'm...

El Sr. Rivera Díaz

...però no donen per a més les neurones. Vull dir, perdoni'm..., no, és que...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

A veure...

El Sr. Rivera Díaz

No, no, que jo li estic preguntant genèricament, perquè vostè em contesti, si pot ser, totes.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Miri, proves d'auditoria que sempre es fan: contrast físic d'immobilitzat. Nosaltres hem fet recompte des de

cadires fins a la compra d'un piano. Perquè el consorci no feia obres. En el període que nosaltres vam fer el control, 2002 a 2005, és que el consorci no va fer obres, pràcticament. Tenia despeses, potser d'alguna reparació, d'algun manteniment, però obres –obres físiques– no en va fer. O sigui, la inversió era mínima, al consorci. Però, ja li ho dic, com verifico un patrimoni amb una factura? Doncs, si hi ha una factura de compra de cinquanta ordinadors, escolti, nosaltres fem recompte dels cinquanta ordinadors.

El Sr. Rivera Díaz

M'ha entès, llavors; és això el que li volia dir.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Ara, una factura d'una reparació que es va fer fa un any i mig és molt difícil; és molt difícil anar a contrastar-la, i més si tenim present una cosa que surt al llarg de tots els informes del control financer, que és que aquesta entitat mai ha aplicat la Llei de contractes públics.

El Sr. Rivera Díaz

Per tant, sí que es feien aquestes comprovacions i vostès no van detectar cap anomalia. És a dir, no...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No.

El Sr. Rivera Díaz

Ni una. És a dir, allò que... No, és que l'altre dia l'interventor ens va dir que fins als 3,6 milions d'euros, que era el que s'ha detectat amb aquests informes especials...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Home, si en un període de deu anys resulta que hi han factures de manteniment o del que sigui que, sumades, donen això, jo no li dic que no.

El Sr. Rivera Díaz

Vostè quin període va estar treballant?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

2002 a 2005.

El Sr. Rivera Díaz

O sigui, quatre anys, eh?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Sí, sí, quatre anys.

El Sr. Rivera Díaz

Quatre anys. Doncs, de 3,6 milions d'euros alguna anomalia del 2002 al 2005 per força va haver-hi. Jo li estic preguntant si la va detectar en els seus informes.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Si l'hagués detectat, sortiria, bé, al dictamen, ja, d'opinió. Però no va ser el cas. Torno a repetir-li-ho: quan fem aquestes auditories, demanem una factura, que és el que a l'auditor li serveix per poder comprovar la realitat d'aquella despesa comptabilitzada o d'aquella inversió comptabilitzada. Però el següent pas és demanar el contracte, cosa que aquí no n'hi havia, que ja es posava com a incidència. I el tercer pas, si s'escau, és fer un contrast físic; això a criteri de l'auditor. I el contrast físic, tant de béns actuals com de béns passats.

El Sr. Rivera Díaz

Tornant un altre cop al que sortia abans també amb un altre portaveu, si hi ha algun tema pendent, vostès poden fer un esborrany, com ha dit, i quedar pendent d'alguna qüestió. Això havia passat durant aquests quatre anys que vostè va fer? Hi havien temes pendents que no van acabar d'arribar mai a les seves mans?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Això sí..., miri, jo he fet tants informes..., bé, quan dic «he fet tants informes»..., he col·laborat en tants informes, que ara pensar en aquests..., no ho sé. Això és qüestió de fer lectura i posar..., si en algun posa: «L'entitat no ha justificat tal» és que al final no ho va justificar. Ara, recordar si hi havia o no hi havia..., no ho sé. Jo, els informes d'auditoria en què vaig participar, ni tan sols els he demanat, eh? O sigui, ni me'ls he mirat abans de venir aquí.

El Sr. Rivera Díaz

Bé, haurem de creure-ho...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Com? Què...

El Sr. Rivera Díaz

Haurem de creure-ho.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

El què?

El Sr. Rivera Díaz

El que ha dit vostè.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Ah, bé...

El Sr. Rivera Díaz

Ens haurem de creure que vostè ha vingut al Parlament a parlar d'un període de quatre anys d'intervenció sobre el Palau i que vostè no s'ha mirat els informes i, en canvi, es recorda d'altres coses al detall. És simplement...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Però quines coses al detall?

El Sr. Rivera Díaz

Vostè està recordant fins i tot qüestions concretes de contractes, de si ha vist els ordinadors, de si no sé què...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Perdoni, això són coses...

El Sr. Rivera Díaz

Però permeti'm..., que no vull entrar en una dinàmica i una dialèctica...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

D'acord, d'acord...

El Sr. Rivera Díaz

Simplement li deia que ho haurem de creure i, com ha passat amb altres compareixents, que ens hem hagut de creure que no es recordaven d'una cosa. És una valoració...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, no, però si jo aquí dic que aquesta entitat no seguia la Llei de contractes, no és perquè durant un any no ho va fer, és que no ho va fer a cap exercici, per la qual cosa són coses que a un se li queden.

El Sr. Rivera Díaz

Senyor Fernández, jo només vull saber, que és la meva obligació, si en els seus períodes, quan vostè va intervenir en aquests informes, va haver-hi alguna qüestió pendent que no es va resoldre d'aquestes qüestions...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

D'acord. Crec que ja li he respost: no me'n recordo.

El Sr. Rivera Díaz

D'acord, doncs, ja està. Doncs, jo dic que ens l'haurem de creure i ja no hi ha més preguntes en aquest sentit.

I, per altra banda, finalment, també vostè ja feia una reflexió, que compartim des del nostre grup, de la necessitat de controlar també aquelles operacions o aquelles entitats vinculades que acabin rebent diner públic. Però també deixi'm que li faci una pregunta que recollia l'informe que li hem prestat al company, que ara no el tinc aquí però me'n recordo – (*adreçant-se al Sr. Pi i Noya*) no cal, no cal, me'n recordo–, que parlava realment que els estatuts del consorci..., deia que el patronat –i ho deia la síndica, en aquest sentit–..., advertia que el patronat tenia unes funcions i que aquestes funcions s'havien delegat, sense que estigués recollit als estatuts, a un comitè executiu sense funcions, on el senyor Montull i el senyor Millet feien i desfeien.

Vostè creu que si el consorci i el patronat –qui tenia les competències en el consorci pròpiament, que eren les administracions públiques, en definitiva, que formaven el consorci– haguessin fet escrupolosament..., i haguessin exercit els seus poders i no delegat en el mateix barret que tenia la fundació i l'Orfeo, hauria estat potser

una mica més escrupolosa la separació entre institucions? És a dir, perquè una de les coses que volem treure també d'aquesta comissió són conclusions positives, i una d'elles és veure, doncs –i ho han dit altres persones que han passat per aquí–..., quan un porta tres barrets alhora, quan un confon de vegades el consorci amb la fundació i amb l'Orfeó –i tampoc pots arribar, a més a més, a veure els comptes de l'Orfeó–, realment hi ha una pantalla complicada de percebre fins i tot per les auditories. Han passat per aquí els auditors i també ens ho han dit, no? Jo volia saber la seva opinió professional. És a dir, això que diu la síndica, que adverteix de les irregularitats d'aquesta gestió –sense estatuts regulats, en aquest cas, del consorci–, vostè això també ho va veure quan va comprovar aquesta tasca, que realment es podria...?

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Miri, jo l'únic que li puc respondre a aquesta pregunta és que aquests càrrecs no són càrrecs unilaterals; no els decideix un, són càrrecs nomenats per un òrgan col·legiat. Per tant, aquesta pregunta crec que a la persona a qui li ha de fer és a algun membre dels òrgans col·legiats, no a mi.

El Sr. Rivera Díaz

No, no...

El Sr. Enric Fernández Ferrer

No, jo no..., no, aquest tema no...

El Sr. Rivera Díaz

No, no m'he explicat. Com a professional de la intervenció pública, en aquest cas, li pregunto si vostè creu que el que diu la síndica en aquest informe sobre el consorci..., ella recomana..., és més, alerta, més que recomanar, que hi ha una confusió i que realment, per estatuts, el senyor Montull i el senyor Millet no poden tenir les competències que ara són del patronat. Per tant, jo li dic: si realment s'hagués produït un exercici exhaustiu, o normal, en podríem dir, corrent, del patronat i de les seves funcions i no s'hagués delegat a un comitè executiu que

no recollia funcions estatutàries, hauria estat potser més escrupolós i més senzill separar una cosa de l'altra? Com a professional de l'àmbit de la intervenció; no li pregunto una opinió política. Ja he entès també el que diu, crec, o estem arribant tots a la conclusió que, evidentment, no és unilateral, hi ha una designació, hi ha uns poders, hi ha unes persones que reben un nomenament per part de les administracions que formen part del consorci. Això és una altra tasca que hem de fer en aquesta comissió. Era una opinió professional d'algú que veu aquesta actuació del consorci i la dificultat per jutjar una mica el treball que s'ha fet des d'aquí i qui ho ha fet.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Vol que li respongui?

El Sr. Rivera Díaz

Home, estaria bé, sí.

(Rialles.)

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Els òrgans col·legiats van prendre alguna mesura?

El Sr. Rivera Díaz

No.

El Sr. Enric Fernández Ferrer

Ja està respost. Jo no diré res més.

El president

Ja està, senyor Rivera? *(Pausa.)* Molt bé, moltes gràcies. Agrair-li al senyor Enric Fernández que hagi vingut, que ens hagi ajudat en aquesta comissió.

I aixequem la sessió fins al dilluns vinent, a les deu del matí.

Moltes gràcies.

La sessió s'aixeca a un quart de set de la tarda i tretze minuts.